

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXIII
15
БРОЈ
17. III 1972.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ИСТОРИЈА НАШЕГ СВЕТА

КИНА

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● у Америци је недавно конструисан нов тип алармног система противу крађе аутомобила. Кад крадљивац покуша да откључа или насилно отвори аутомобил снабђен овим уређајем из кола се зачује продоран глас снимљен на магнетофонској

траци: Упомоћ! Хоће да ме украду... Број мојих кола је тај и тај... боја кола... Овај глас се чује до даљине од 300 метара.

● стручњаке је годинама интересовало због чега су Страдиваријусове виолине имале посебан звук. Један шведски хемичар је

после дужег проучавања дошао до закључка да их је чувени маестро премазивао нарочитим лаком.

● сваки од 75.000 посетилаца олимпијског стадиона у Минхену пратиће такмичења седећи у у-

добном седишту чији се облик прилагођава његовом телу. Ова седишта израђена су од синтетичке материје дуретан, немају углове нити чврсте ивице. Поред тога што је подесан за обликовање, дуретан је чврст, еластичан и отпоран како на ударце тако и на временске утицаје.

● становништво Хјустона, у савезној америчкој држави Тексасу, посматрало је пре извесног

времена необичну појаву. Дуж приморја, на више стотина километара, спуштало се лагано, као армија падобранаца, хиљаде паукова. Доктор Фред Гарланд са Тексашког универзитета покушао је да разјасни ову необичну појаву. Према његовом мишље-

њу паукови напуштају пренасељене области и при том употребљавају своје мреже као падобране.

● у зоолошком врту Емен у Холандији недавно се догодио не свакидашњи несрећан случај. Младунче белог медведа, храње-

но на цуцу, добило је грозницу. Да би га угрејали, чувари су га увили у електрично ћебе. На

жалост, медведић се упишкио и влага је изазвала кратак спој. Кад су чувари дошли да га обиђу, бели медведић је већ био мртав.

● Самјуел Хубар, фармер из Дербена у Јужноафричкој Републици, жарко је желео да му жена роди сина. И кад му се родила кћерка он јој је у бесу наде-нуо име — Лењивица. На његову жалост и даље су се рађале кћерке и он им је и даље бесан надевао имена: Прождрљивица,

Завидљивица, Тврдица, Спавалица и Беснуља. Кад му се на крају родио и толико жељени син назвао га је Гордан.

● већ 20 година, један воз у Енглеској путује, потпуно празан, без иједног путника и пртљага. Воз саобраћа између Кројдона и Кенсингтона и не зауставља се ни на једној станици. Компанија којој овај воз припада жели само да покаже да је земљиште преко којег води ова железничка пруга, њено.

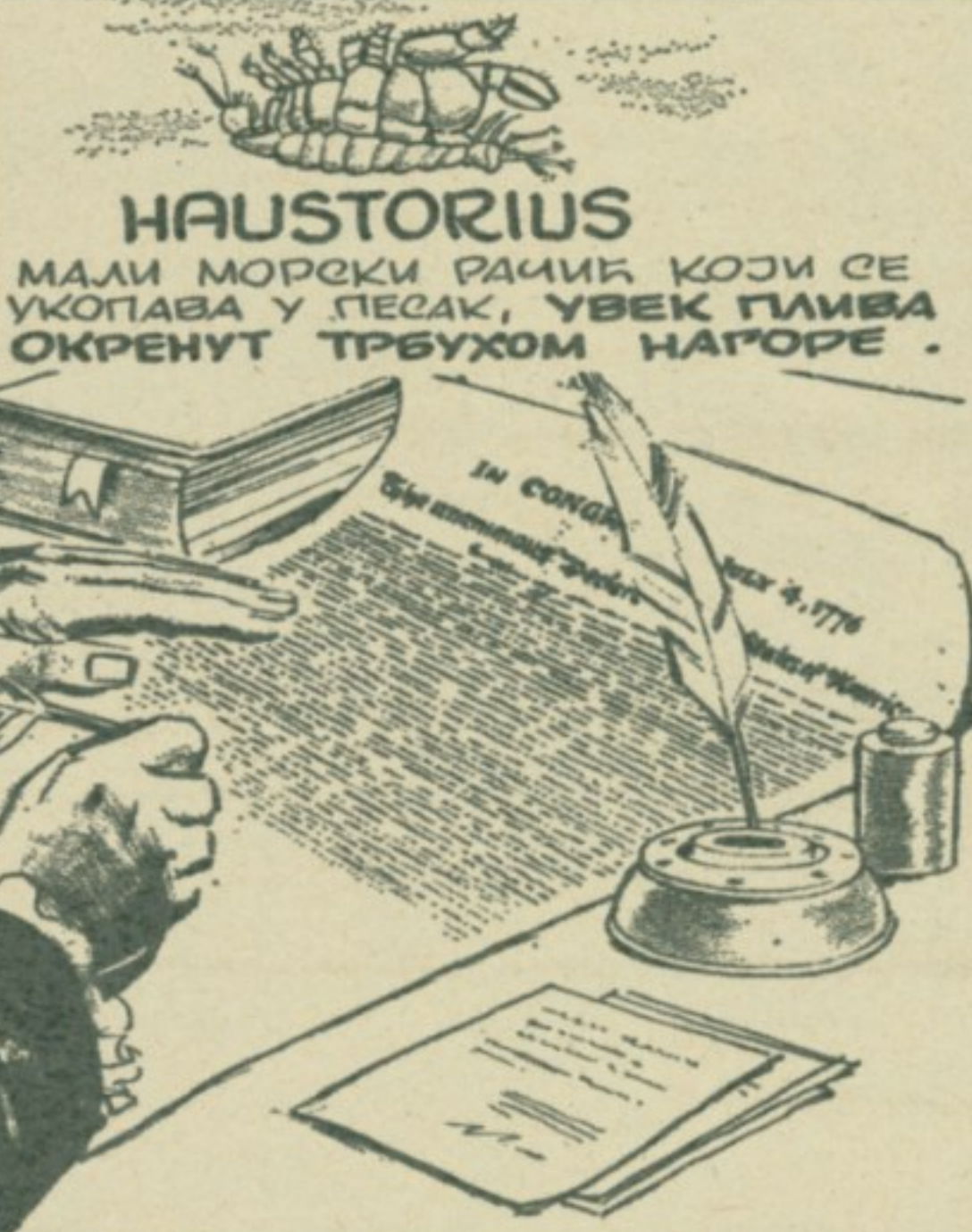
Ripley

Веровати или не!

ЏОН ХЕНКОК

ПРВИ ПОТПИСНИК АМЕРИЧКЕ ДЕКЛАРАЦИЈЕ НЕЗАВИСНОСТИ, ЈЕДИНИ ЈЕ ОД ЊЕНИХ ПОТПИСНИКА КОЈИ ЈЕ ПРИСУСТВОВАО КРУНИСАЊУ ЕНГЛЕСКОГ КРАЉА ЧАРЛСА III КОЈИ ЈЕ ТОМ ДЕКЛАРАЦИЈОМ ИЗГРУБИО СВОЈУ НАЈВЕЋУ КОЛОНИЈУ.

HAUSTORIUS

МАЛИ МОРЕКИ РАЧИЊ КОЈИ СЕ УКОПАВА У ПЕСАК, УВЕК ГЛИВА ОКРЕНУТ ТРБУХОМ НАГОРЕ.

20000 ОЧИЈУ

МУЖЈАК МУВЕ ИМА ПАР СЛОЖЕНИХ ОЧИЈУ ОД КОЈИХ СВАКО ИМА ПО 10 ХИЉАДА ОМАТИЈАДА СА ПОСЕБНИМ СОЧИВИМА И СИСТЕМОМ БЕЛИЈА ОСЕЋАЈИХ НА СВЕЛОСТ.

ОПЕРА КАЖЊЕНА ЗБОГ УБИСТВА

ЗГРАДА ПАРИСКЕ ОПЕРЕ ПРЕД КОЈОМ ЈЕ, ИЗЛАЗЕЊИ СА ПРЕДСТАВЕ, БИО УБИЈЕН ВОЈВОДА ОД БЕРИЈА, ЗА КАЗНУ ЈЕ РАЗОРЕНА А МЕСТО НА КОЈЕМ СЕ НАЛАЗИЛА, ПРЕТВОРЕНО ЈЕ КАСНИЈЕ У ПАРК. (1820)

МОКНИ ПАТУЉАК БЕРТОЛА,

КЕПЕЦ ОД СВЕГА 76 САНТИМЕТРА, БИО ЈЕ ОД 566. ДО 573. ПРВИ САВЕТНИК ЛАНГОБАРДСКОГ КРАЉА АЛБОИНА И НАЈМОКНИЈИ ЧОВЕК У ЗЕМЉИ.

ЉУДОЖАЕР ИЗ РАДРАПРАЈАГА -

НАЗВАН ЈЕ ЈЕДАН ЛЕОПАРД КОЈИ ЈЕ У ОКОЛИНИ РАДРАПРАЈАГА (ИНДИЈА) ОД 9. ЈУНА 1918. ДО 14. АПРИЛА 1926. ГОДИНЕ ПОЈЕО 125 ЉУДИ.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

Јуна 1900. године све новине света донеле су сензационалну вест: у Пекингу је убијен немачки амбасадор фон Кетелер, заједно са својом пратњом, док је покушавао да се пробије до резиденције кинеске царице Це-Хси и потражи заштиту за дипломатски кор.

То је била кап која је препунила чашу. „Нећу моћи да спавам мирно док се немачка застава не зале-прша изнад кинеске!“ грмнуо је на ту вест пруски кајзер Вилхелм II. А затим, обраћајући се маршалу фон Валдерзеу: „Нека освета буде таква да изгледе успомене и на самог Атилу!“

Расцарчаши Кину!

У Кини је, међутим, ситуација већ неколико година била прилично замршена. Пред крај XIX века некадашње моћно Небеско царство личило је на сопствену сенку. Империјалистичке силе поделиле су огромну Кину на утицајне сфере: царска Русија добила је Манџурију, Немачка Шантунг, Француска Јинан, Квангси и Квантунг, Британија долину Јангца и западну Кину, Јапанци Фукиен. У овим областима они су под веома повољним условима улагали свој капитал и било је само питање дана када ће их и формално претворити у своје колоније.

Страним силама на руку је ишла новостворена кинеска буржоазија — трговци и индустријалци — која је од колонијалног капитала имала користи и сматрала да земљу треба модернизовати помоћу некаквих реформи. Млади цар Куанг-

БОКСЕРИ СЕ БУНЕ

Парола џајној кинеској удружења И Хо Туан іласила је: »Прошерајте сџранце!« Сукоб који је избио забележен је ђо сџраховиџим суровосџима

Хсу такође је био за реформу али су му се супротставили земљопоседници феудалци који су сада губили моћ и богатство. На њихову страну стала је и царица-удова Цу Хси, маћеха младога цара и најмоћнија личност царства. На њену заповест цар је послат у изгнанство а његове присталице по кратком поступку ликвидирале.

Догодило се, међутим, да је царица, на челу најназаднијих снага Кине, добила неочекивану помоћ. Сељаци, који су чинили огроман део (око 90 одсто) бројног кинеског становништва, тешко су, на прагу XX века, подносили двоструки терет и феудалног угњетавања и страног капитала. Царица и велепоседници би-

може да гарантује ни безбедност дипломатском кору у Пекингу.

Нејроверене іласине

Боксери су се за то време налазили пред самим Пекигом где су свакодневно стизале гласине из места куда су прошли: стотине странаца и Кинеза у њиховој служби страдали су на најјезивији начин; причало се да Боксери примењују по ужасу чувена кинеска мучења — несрећним жртвама чупани су нокти, гуљена кожа са чела и главе а затим на ране пу-

„Цивилизовани“ странци освојили су Пекинг и крваво се осветили побуњеницима.

ли су довољно вешти да на роду представе како чита-во зло долази од странаца и да их зато треба што пре ликвидирати.

Царица се само насмејала

За то су се побринули Боксери, најјаче од тајних народних удружења којих је у Кини било прилично. Име им је слободан европски превод израза И Хо Туан (Патриотске песнице). Гладан, вековима угњетаван народ листом је пошао за њима. Тајна сељачка удружења па и Боксери била су створена за борбу против цара и феудалаца али је лукава царица успела да их превари тако да се њихов мото, који је у почетку гласио: „Против династи-

је, отерајте странце!“ променио у: „Живела династија, отерајте странце!“

Боксери су кренули из Шантунга и као прво савладали са земљом католичке језуитске мисије чији је задатак био да Кинезе преобраћају у католичку веру а затим покладали оне Кинезе који су ову веру примили. Први град који је страдао била је лука Тјенџин, једна од тачака страног капитала. Боксери су је разорили, порушили део пруге Тјенџин — Пекинг, убили 250 странаца и неколико хиљада покрштених Кинеза.

Заинтересоване империјалистичке силе одмах су уложили оштар протест кинеској влади која се још није званично изјашњавала у корист Боксера. На ову ноту царица Цу-Хси, чији је мрки поглед ретко ко могао да издржи, пакосно се насмејала. Затим је, уз много церемонија, свечано одговорила да је немоћна и да, на жалост, више не

Италијанска чета у борби с устаницима.

Окрутна царица-удова Цу-Хси.

штани гладни пацови који су оштрим зубима проналазили пут кроз кожу мученика. Они ретки који би преживели такво мучење бацани су на ђубришта да скапају. Жене су на трговима

Боксери су се окрутно обрачунали с присталицама страних угњетача (слика лево). Одмазда странаца била је страшна: извршење смртне казне на једном тргу у Пекингу коме присуствују официри страних сила.

продаване у јавне куће, деца убијана. Ове вести ширили су странци а нико се није нарочито трудио да их проверава.

Боксери, као уосталом и сви Кинези, имали су разлога да мрзе странце и да им се свете. У областима које су контролисали странци Кинезима је било ограничено кретање. Старим уговором са кинеском владом регулисано је да страни држављани, окривљени за злочине пред кинеским судовима, одговарају само својим конзуларним властима. Ово је практично странце у Кини стављао изнад закона и пружало им велике „могућности“.

Они су некажњено могли да убијају Кинезе, да их понижавају, да им намећу своју вољу. Била је опште позната ствар да су страни империјалисти са Кинезима поступали као са животињама мада су, званично, изигравали „добročинитеље“ који кинески народ желе да извуку из мрачног феудализма. Уз пут су, нарочито Французи и Британци, користили прилику да пљачкају храмове и дворе. Напад и пљачка царске летње палате Јуан Мин Јуан, китњастог велелепног здања, представљао је почетак отицања кинеских уметничких и занатских дела не само у западне музеје већ и на тржишта скуповених старина.

Убисџбо — љовог за наџаг

Најзад су Боксери упали у Пекинг и одмах опсели дипломатску четврт. Преплашени дипломати затво-

рили су се са својим породицама и послугом у резиденцију британског амбасадора где су, више мртви но живи од страха, провели читавих 55 дана. За време опсаде прекинута је сва веза са спољним светом и

веровало се да су сви опседнути побијени. Империјалистичке земље, трубиле су на све стране како је „херојска“ борба опсађених доказ моралне вредности и способности „белог човека“ пред „варварством“.

У ствари, дипломатска четврт успела је да се одржи, не захваљујући енглеским и америчким госпођама које су се фотографисале као „стражари“ на зидинама већ, пре свега, многобројним јапанским војницима које је држала јапанска амбасада.

У Европу су, међутим, стизале страшне вести о судбини странаца у Кини. Касније је утврђено да је већина грозних описа мучења измишљена с обзиром да на лицу места није било новинских извештача и дописника па су се приче уз пут богатице непровереним и недоказаним појединоцима. Чињеница је да Европа намерно није била тачно обавештена о развоју догађаја и да је циљ колонијалних сила да се изазове што већа паника постигнут. Трагична смрт немачког амбасадора била је одличан повод да се заинтересоване државе најзад умешају и „заштите“ своје грађане и, пре свега, свој капитал.

Тринаестог августа 1900. године допрла је до царске палате грмљавина топова. Страна војска стационирана на Далеком истоку ушла је у Пекинг и тукла Боксере из свих расположивих оруђа. На челу 20.000 немачких војника, 12.000 британских и 15.000 руских, јапанских, француских и италијанских, налазио се немачки маршал фон Валдерзе.

У Кину је први стигао одред од 2000 Британаца. Акција европског експедиционог корпуса закаснила је управо због тога што владе никако нису могле да се сложе да ли ће врховни командант операција бити британски адмирал Сејмур или немачки маршал фон Валдерзе.

Експедициони корпус пробијао се од Тјенцина до Пекинга, око 100 километара, читавих 20 дана. Боксери су им уз пут пружали жесток отпор а главна битка одиграла се код Пеитсанга где је потучено и разбијено око 30.000 устаника. Затим су као од шале пали градови Јанг Цунг, Хо Схви, Ма Ту, Танг Ку. На видику је био Пекинг!

Царица Цу-Хси није сачекала страну војску — за једно са својим доглавницима успела је на време да побегне у летњи дворца у Сијану. Боксери су очајнички бранили Пекинг, борбе су се водиле за сваку улицу и кућу. Али, град нису одбранили. За само један дан Пекинг је пао а странци опкољени у дипломатској четврти ослобођени.

Крџаба осбеџа

Освета је била страшна. Маршал Валдерзе препустио је Пекинг на милост и немилост својим војницима. Њихова рушења, паљења, пљачкања и убијања на терала су и саме Кинезе, вековима навикле да гледају свакојака мучења, да уздрхте. „Цивилизовани“ осветници показали су се крволочнији од страшних Хуна. Тако је овај устанак угушен али је у историји остао записан као почетак борбе кинеског народа за своја права. Само 12 година касније у Кини је збачена монархија и проглашена република.

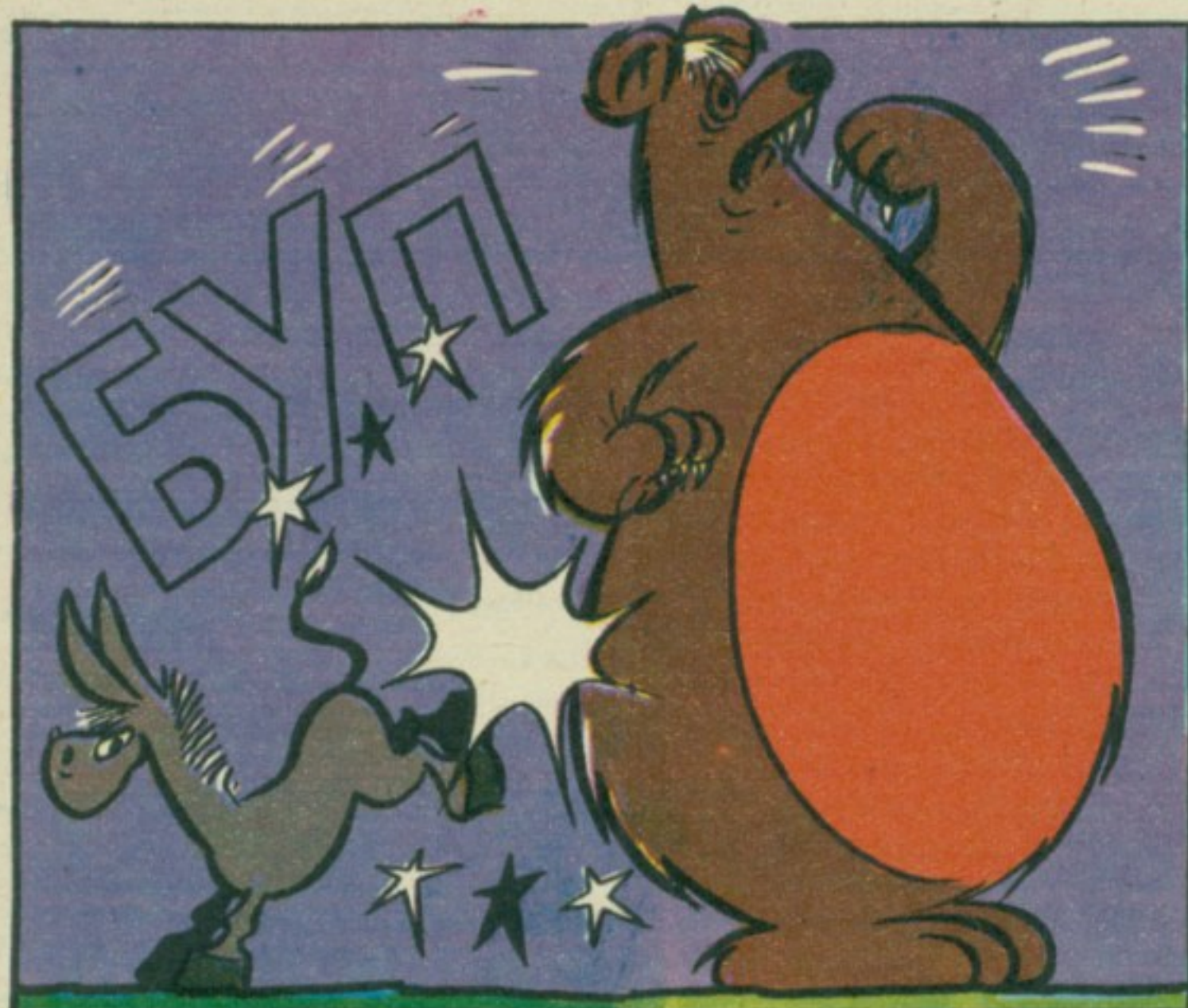
Када је експедициони корпус завршио свој „посао“, царица Цу-Хси морала је у својој летњој резиденцији да потпише „Завршни протокол“ по коме се Кина обавезала да ће дозволити стационирање страних трупа на својој територији, да ће угушити сваки покрет уперен против странаца и да ће у року од 40 година платити одштету од 450 милиона таела (око 5 и по милијарди нових динара). Последњу рату Кина је платила 1940. године.

Сукоб Боксера и војника царске Русије.

ДИКАН

и последње ФРРРУКЕ

ВИЈУГА за рачун

Џедаја Бакстон, земљорадник из Дербишира у Енглеској, није умео да чита и пише а није знао ни да се бројеви могу изразити и писменим путем. Па ипак, о њему се средином XVIII века у читавој Енглеској причало као о највећем математичком феномену на свету. Када се 1754. Бакстон појавио пред Краљевским ученим друштвом чији су чланови желели да га испитају, његова способност да напамет изводи све аритметичке радње просто их је запањила. Бакстон је могао да сабира, множи и дели и милионске бројеве мада дотада није ни чуо за реч „милион“.

ПРВИ МАТЕМАТИЧКИ ФЕНОМЕН

Бакстон, иначе, није био нарочито бистар и мислио је прилично споро. Неки математичар поставио му је један овакав задатак:

— Ако ти данас дам 1 фардинг (новчић од четврт пенија), сутра 2 и тако сваког дана двоструко више не го претходног, колико ћеш новца имати после 140 дана?

Бакстон је за 8 дана завршио с рачунањем. Његов резултат био је тачан а број који је добио имао је 39 цифара!

Људи оваквих способности веома су ретки и Бакстон је први „математички

ЗЕРА КОЛБЕРН ИЗ ВЕРМОНТА МОГАО ЈЕ ЗА МАЊЕ ОД ЈЕДНОГ МИНУТА ДА ОДГОВОРИ КОЛИКО ИМА СЕКУНДИ У 6 ВЕКОВА, 9 ГОДИНА И 3 ДАНА

феномен“ за којег се зна. У ствари, досад је у свету „регистровано“ свега тридесетак људи који су могли напамет да раде сложене рачунске операције за које су чак и професорима математике потребни не само оловка и логаритамске таблице већ и прилично времена.

Овај необичан таленат јавља се обично у детињству и потпуно је необјашњив. Зера Колберн из Вермонта у Америци који је живео у првој половини XIX века био је право математичко чудо још у 6. години. Он је за мање од једног минута могао да одговори колико, на пример, има секунди у 6 векова, 9 година и 3 дана; да погоди колико зрна има у толико и толико тона пшенице; да тренутно помножи у глави два четвороцифрена броја.

Али, оно што је највише збуњивало математичаре била је његова способност да за свега неколико секунди растави на просте чиниоце сваки број до милиона. Када су га једном запитали који су прости чиниоци броја 171.395, он је као из пушке одговорио: 5, 7, 59 и 63. Али, када су му затражили да нађе чиниоце броја 36.083, он је мирно рекао: „Нема их!“ И заиста, тај

број је такозвани прост јер је дељив једино самим собом и јединицом.

9. СЕПТЕМБАР НЕ ПОСТОЈИ!

У исто време када и Колберн живео је и Џорџ Бидер. Када су једном Бидеру, тада му је било 10 година, поставили питање колико ће се пута окренути точак чији је обим 5 стопа и 10 инча (око 1,77 метар) да би превалио раздаљину од 800 милиона миља, он је после 50 секунди тачно одговорио: 724.114.285.714. На питање колики је квадратни корен броја 119.550.669.121 десетоподиглих дечак је одговорио после 30 секунди: 345761.

Али, док је Колберн, када је остарио, изгубио ту способност, Бидер је до краја живота најсложеније рачунске радње умео да изводи напамет. Касније је постао један од најбољих грађевинских инжењера на свету и та способност уштедела му је много труда и времена.

Немац Јохан Дазе рођен 1824. такође је био познат „рачунџија“. Он није рачунао брзо али је оперисао

фантастично великим бројевима. Берлинска академија наука дуго је испитивала његов дар. Том приликом му је дато да помножи два броја од којих је сваки имао по 100 цифара. Тај задатак Дазе је радио напамет 8 часова и за то време био под сталном контролом. Али, он није увек био тако „спор“. Једном је за свега 52 минута нашао квадратни корен стоцифреног броја!

Један од најпознатијих и најдаровитијих математичких феномена XX века свакако је Ђакомо Инауди. Он не само што је напамет радио све рачунске операције с бројевима од неколико десетина цифара већ је био у стању одмах да каже којег је дана у седмици био неки одређен датум. Када су га једном запитали кога дана је био 9. септембар 1752, Инауди је одговорио: „Нигде!“ Сасвим тачно јер је 9. септембар те године био један од оних 11 дана који су изостављени када је уведен грегоријански календар.

Луј Флери, такође један од познатих „живих електронских мозгова“, био је — умно заостао! Због тога је од раног детињства боравио у затвореном интернату. Године 1927. испитива-

ли су га доктор Ости и математичар Сент Лаге. Један од задатака који су му поставили гласио је:

— Дат је број који треба разложити на куб једног броја и један четвороцифрен број.

ФЛЕРИ СЕ КИКОТАО

Прво су му дали број 707.353.209. Флери се само бесловесно кикотао али је у року од 28 секунди дао решење: 891 на куб и 5238. Затим му је дат број 211.717.440. Одговор је стигао после 25 секунди: 594 на куб и 8703.

Дар младог Вилиса Дајсарта искористио је 1940. један лист из Минесоте у САД. Лист је желео да пре осталих новина објави резултате избора. Вилис је читаве ноћи седео поред микрофона и, према добијеним подацима, напамет без грешке одређивао место сваког кандидата на листи и проценат изабраних гласова. Његови резултати били су тачнији од оних које су дале рачунске машине. Он је, осим тога, био далеко бржи.

Једном је неки грађевински предузимач упитао Вилиса колико му је цигала потребно за зидање једне школе. Вилис је затражио димензије и број прозора и врата и за свега 7 секунди написао одговор. Када је школа саграђена, преостало је само пола цигле!

ДАР КОЈИ ИШЧЕЗАВА

Случај Индускиње Шакунтале Деви такође је познат широм света. Она је 1951. доведена у САД да прикаже свој изузетан таленат за математику. Пре тога још као шестогодишња девојчица, запрепаста је људе лако баратајући свим могућим математичким проблемима. У почетку је то било „обично“ множење седмодиглених бројева а касније јој је било довољно само да погледа број од 9 или 10 цифара и одмах из њега извади било који корен. Шакунтала, међутим, није бриљирала и из осталих предмета и чак је два пута падала на дипломском.

Шта се касније догађа с математичким чудима? Код већине дар остаје до краја живота. Али, има случајева да овај таленат постепено ишчезне. Славни француски физичар Андре Ампер који је као дете од 4 године решавао напамет сложене рачунске задатке изгубио је ту способност чим је савладао област класичне математике. Међутим, математичару Гаусу, чувеном по открићима из магнетизма, продирање у тајне више математике није одузело дар да и даље решава напамет најкомпликованије задатке.

НАДМЕТАЊА И ВЕШТИНЕ

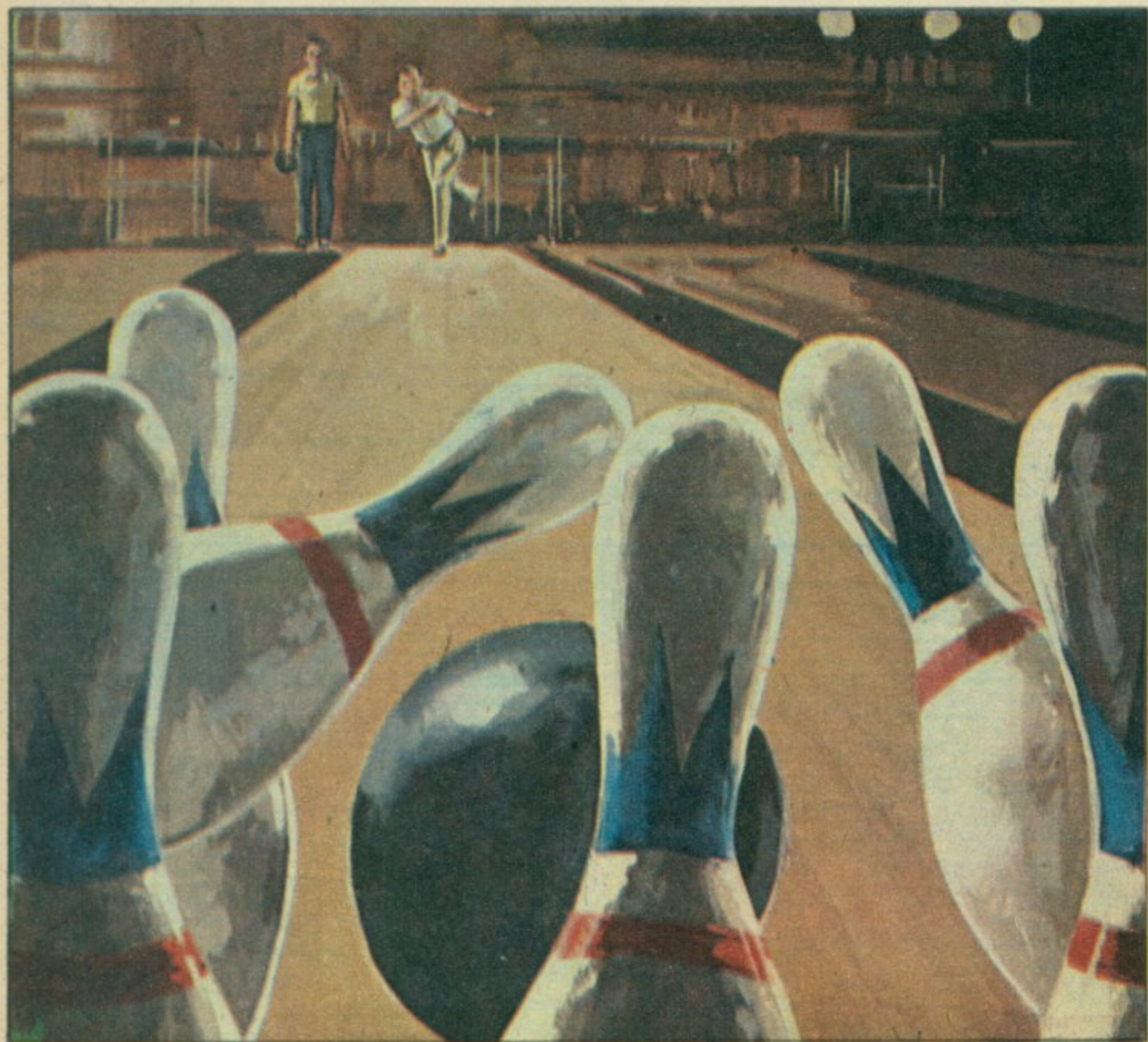
трке на котураљкама

Вештина кретања по глаткој дрвеној или бетонској површини помоћу котураљки које су причвршћене на ципеле позната је већ од краја XVIII века. Котураљке су се први пут појавиле у Паризу и, поред трка у брзини вожње, у Немачкој су приређивале и утакмице у хокеју на котураљкама. Захваљујући великој популарности такмичења у брзом клизању на леду, трке на котураљкама у последње време све више освајају свет. Не разликују се од клизања ни у техници ни у правилима — побеђује онај ко брже пређе одређену стазу. Овај спорт, у ствари, нема масовну базу и углавном служи као летњи тренинг за такмичаре у брзом клизању на леду.

трке на нојевима

Ној, највећа жива птица великог тела и дугачког голог врата, има закржљала крила па због тога не може да лети али, захваљујући дугим ногама, може да трчи веома брзо постижући брзину и 50 километара на час. Код обичног покрета корак ноја је дуг 1 до 1,5 метар а код брзог трчања 2 до 4 метра. Још давно су досетљиви љубитељи спорта почели да организују интересантне и узбудљиве трке на овим птицама тркачицама. Овај спорт, који није много распрострањен јер је могућ само тамо где има нојева, веома је популаран у Аустралији.

куглање

Куглом пречника 13 до 16 cm играчи на одређеној удаљености обарају постављене чуњеve којих има обично 9. Ова игра се игра и у затвореним и на отвореним теренима а њен циљ је да се једним хицем обори што више чуњева. Постоји међународно, такмичарско, куглање и народно и правила игре им нису потпуно иста. У једном гробу у Египту, старом око 5.200 година, пронађена је комплетна опрема за куглање, али се верује да је овај спорт старији за још 1.700 година. Куглање је нарочито популарно у Америци и Енглеској.

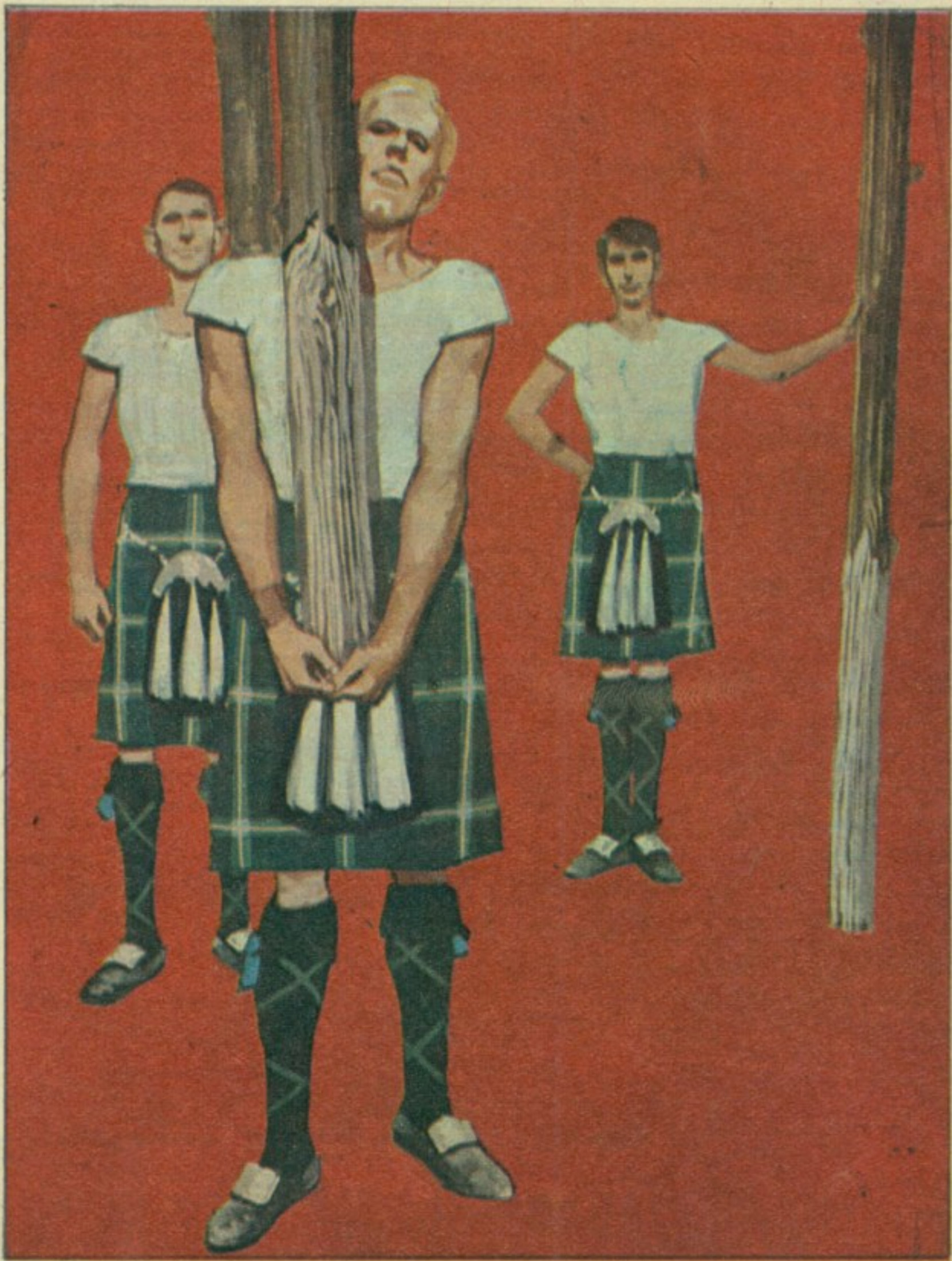
такмичење дрвосеча

Иако је време правих дрвосеча скоро прошло, у земљама које имају велике шуме и које их много експлоатишу дрвосече су измислиле и своја такмичења која су често веома атрактивна: такмиче се у вештини и брзини обарања великих, нарочито одабраних, стабала али и у њиховој обради и ношењу. Једна од најпознатијих дисциплина је сечење облица секиром. Најтежа је ношење стабала на одређену даљину.

боћање

На равном и чистом простору једна кугла, најмања од оних које се употребљавају у игри или обележена тако да се разликује од осталих, баца се у даљину на око 20 m и служи као циљ — „булин“. Играчи, појединци или екипе, настоје да своје кугле добаце што ближе циљу. У исто време покушавају да погоде и удаље од циља противничке кугле. Ова игра, која је у ствари једна врста куглања, најраспрострањенија је у земљама око Средоземног мора, код нас у Приморју.

Kandit НАЈСЛАЂА НАГРАДНА ИГРА НА СВЕТУ!

НАЈСЛАЂАН 1972. НАЈСЛАЂАНА

ФАБРИКА ЧОКОЛАДЕ И БОМБОНА *Kandit* НАГРАДИЋЕ НАЈСЛАЂЕГ ДЕЧАКА И НАЈСЛАЂУ ДЕВОЈЧИЦУ 1972. СА ОНОЛИКО ЧОКОЛАДЕ И БОМБОНА КОЛИКО СУ ТЕШКИ

Најслађан и Најслађана 1971.

Зоран Зрнић

Кларица Коловић

фотографије се не враћају!

Пошаљите одмах фотографије најмлађих да учествују у најслађем наградном конкурс!

ПРАВИЛА ИГРЕ:

1. Пошаљите одмах, најкасније до 20. априла 72. године, једну фотографију лица детета (величине 9×12) које је рођено између 1. јануара 1965. и 1. јануара 1970. године. Уз фотографију пошаљите 3 омота чоколаде „ДАДО“.
2. На полеђини фотографије напишите читко (штампаним словима): име и презиме, дан, месец и годину рођења и тежину детета.
3. Сва лица чију фотографију примимо (са омотима „ДАДО“) добиће од фабрике „КАНДИТ“ — Осијек по 2 албума („Дадо“ и наградни албум потрошача).
4. Међу приспелим фотографијама специјални жири фабрике „КАНДИТ“ ће одабрати 100 и оне ће бити објављене у Политикином забавнику. Свака објављена фотографија имаће свој број (од 1 до 100). Објавиће се 4 пута по 25 фотографија и сваки пут купон за гласање. Читаоци Забавника гласаће само за једно дете — разуме се које им је најслађе у том броју. Међу свима који гласају на срећу ће се извући 10 добитника по једног слатког пакета, поклон фабрике „КАНДИТ“.
5. Деца чије фотографије буду објављене у Политикином забавнику добиће од фабрике „КАНДИТ“ по једну чоколаду и 2 албума „Кандит“.
6. Дечак и девојчица који буду добили највећи број гласова (купона са њиховим бројем) од читалаца Политикиног забавника биће проглашени за Најслађана и Најслађану 1972. Њих двоје, Најслађани и Најслађана, посетиће фабрику „КАНДИТ“ у Осијеку и примити награду: тачно онолико чоколаде и бомбона колико су тешки!

»ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК« За најслађи конкурс 11001 БЕОГРАД Македонска 29

Изрежи адресу и залепи на коверат у коме је фотографија са омотима »ДАДО«

У лето 1916. године Немци су, да би задржали превласт на мору, започели изградњу 24 подморнице чији ће задатак бити да полазе у акцију са обале Фландрије. Тонажа подморница била је 510 тона, брзина 13 чворова. Међу њима се некако одмах издвојила подморница UB65, али не по добру: само недељу дана пошто је започео рад на конструкцији догодио се на њој први удес. Тешка метална преда је исклизнула из лежишта у моменту кад су је постављали и на месту убила једног радника док је другог пригњечила. Несрећника су извукли тек један сат касније и он је убрзо затим умро у најтежим мукама. То је био тек почетак.

Серија несрећа почиње

После овог догађаја као да се све заварило против подморнице UB65 и људи који су на њој радили. Кад

НИ ДО ДАНАС НИЈЕ ОБЈАШЊЕНО ЗАШТО ЈЕ УКЛЕТА ПОДМОРНИЦА UB-65 ОДЛЕТЕЛА У ВАЗДУХ БАШ У ТРЕНУТКУ КАДА СУ СЕ АМЕРИКАНЦИ СПРЕМАЛИ ДА ЈЕ ТОРПЕДУЈУ.

је била скоро готова, три радника су се угушили од опасних испарења у машинском одељењу. Ипак, у почетку нико овим несрећама није придавао посебан значај јер су се сличне и раније догађале у бродоградилштима, а уз то био је рат, па су људске жртве биле нешто свакодневно и нормално.

Најзад је, пошто је прогутала пет људских живота, UB65 била готова и кренула на пробно путовање. Али, ни оно није испало срећно. Подморница је одмах улете у страшну буру која је просто збрисала једног морнара с палубе. Била је то шеста, али не и последња жртва.

Док је испробавано како подморница рони, један од резервоара је оштећен и вода је продрла унутра. Тек после 12 часова спасиоци су

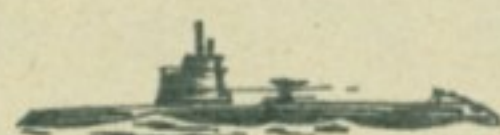
успели да је извуку на површину. Када је најзад поклопац отворен, официри и морнари су се истетурали из подморнице напола угушени.

Међутим, серија невоља тиме ни издалека није била завршена. Враћајући се са првог крстарења UB65 је утоваривала торпеда кад је из необјашњених разлога једна бојева глава експлодирала. Пет чланова посаде, укључујући и другог официра, остали су на месту мртви а број повређених достигао је десет. Подморница је морала бити одвучена у док ради генералне оправке.

Неколико седмица касније, док се UB65 још налазила у луци један изbezумљен морнар улетео је у официрску кантину и обратио се заповеднику подморнице:

— Господине капетане,

ено га на палуби! Ја сам га видео, оног мртвог официра!

Привиђење на палуби

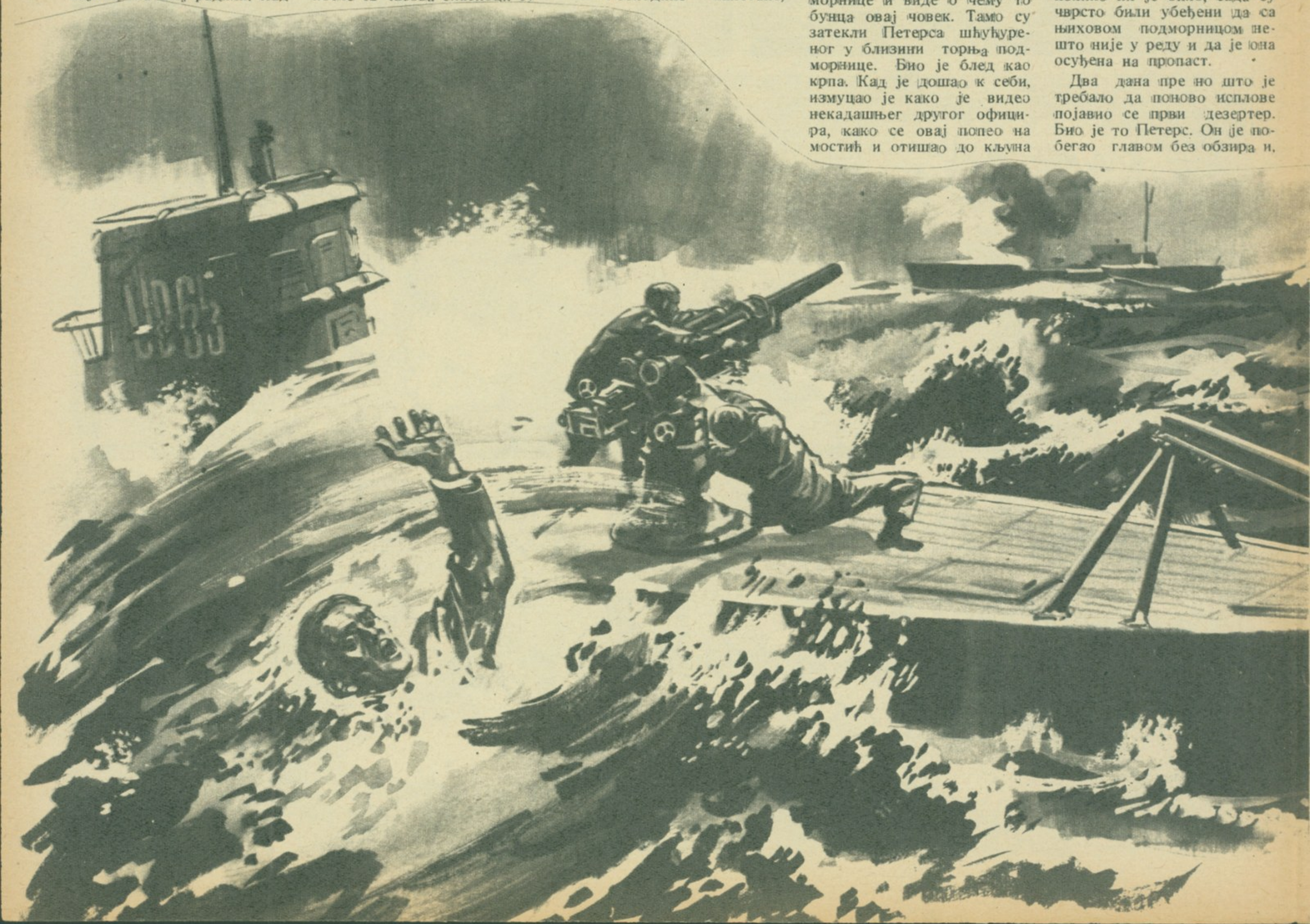
Капетан се разбеснео, изгрдио морнара и запретио му да ће га казнити што није док је на служби. Овај је, међутим, упорно остао при своме и тврдио да није само он видео мртвог Густава Келера већ и његов друг Петерс. Капетан и други официри најзад су одлучили да оду до палубе подморнице и виде о чему то бунца овај човек. Тамо су затекли Петерса шћућуреног у близини торња подморнице. Био је блед као крпа. Кад је дошао к себи, измуцао је како је видео некадашњег другог официра, како се овај попео на мостић и отишао до кљуна

где је стајао са прекрштеним рукама на грудима... Петерс је за то време био сакривен иза куполе. Кад је поново погледао, привиђење је нестало.

Капетан UB65 најпре је помислио да је у питању каква неслана шала, али је ова могућност убрзо одбачена. Поведена је истрага која је утврдила да ова два морнара никад не пију, па да се према томе њихова прича не може тумачити као последица узимања алкохола. Комисија састављена од неколико искусних помораца, официра и лекара закључила је да су људи преморени и да су привиђења видели после дежурства.

Међутим, посада UB65 није била задовољна овим објашњењем. Морнари, сви колико их је било, сада су чврсто били убеђени да са њиховом подморницом нешто није у реду и да је она осуђена на пропаст.

Два дана пре него што је требало да поново исплове појавио се први дезертер. Био је то Петерс. Он је побегао главом без обзира и,

ЋЕ БИТИ СЛЕДЕЋИ

што је доста необично, никад се више није чуло за њега.

Капетан без главе

На саму Нову годину 1918. подморница је напустила Хелголанд и кренула на ратно крстарење Ламаншом. Атмосфера на подморници и даље је била више него напета. Стражари су буљили у маглу, напрезали очи и сваки час се освртали себи иза леђа да провере неће ли се однекуд појавити дух оног официра. Крстарење је, међутим, прошло нормално. Торпедовали су два брода која су потонула, два друга су напали топовском паљбом — један је успео да умекне а други је био толико оштећен да га је посада напустила у чамцима за спасавање. У нор-

малним околностима сваки капетан подморнице пришао би ближе да докрајчи тешко оштећени непријатељски брод али је капетан живећи стално у страху од катастрофе, остао на одстојању и на крају напустио поприште битке не учинивши ништа! Касније је објашњавао да је био чврсто убеђен како је у питању Q брод (брод који уништава подморнице а личи на обичан теретњак).

Једне ноћи у фебруару 1918. док је UB65 лежала у подморничком склоништу, командант је изишао на копно где је намеравао да посети коцкарницу. Одједном су се зачуле сирене за ваздушну узбуну, па се он вратио назад. Тек што је закорачио у склониште кад је један повећи шрапнел долетео однекуда и буквално му одрубио главу! Приче о злој срећи подморнице UB65 оживеле су и добиле немогуће размере. Уместо једног сада су се бродом шеткала два духа — тврдила је посада.

Зуцкање о страшним збивањима на UB65 стигла су најзад и до саме врховне

команде немачке морнарице. Комодор, врховни заповедник, лично је обишао подморницу и подробно испитао посаду. У духове није веровао али га је збуњивало то што је читаву посаду молила да буде премештена, на било коју друпу пловну јединицу. Званично овакав захтев није могао бити уважен али је посади под разноразним изговорима ипак удовољено и скоро сви морнари који су сачињавали првобитну посаду напустили су несрећну подморницу.

Скок у таласе

UB65 остала је у Брижу месец дана. Неколико чланова из старе посаде позвали су у међувремену свештеника који је у подморници одржао службу са специјалним циљем да одагна зле духове и нечисте силе. На нову посаду је ово врло мучно деловало поготову што су им стари морнари већ напунили уши о мртвим официрима који ноћу крстаре по броду. Нови капетан, међутим, био је врло одлучан. Сакупио је сву посаду и рекао да неће трпети „ове преиспољне глупости“. Запретио је да ће казнити сваког ко буде иједном речи поменуо духове.

И, зачудо, овај нови капетан, једина личност коју никакве приче нису поколебале, успео је да успостави ред на UB65. Од духова ни трага. Следећа два крстарења била су врло успешна. Забележени су највећи ратни успеси откако је UB65 поринута у море. Али, у мају, потпуно изненада, капетан је затражио премештај. Као разлог навео је да је он официр и да хоће да ратује а не да се бори са „стадом сујеверних и нервозних идиота“. На његово место дошао је помоћник команданта Шеле, мање енергичан и строг. Није прошло ни десет дана а несреће су опет кренуле.

Испред обала Шпаније торпедиста Еберхард изненада усред ноћи почео је да урла како му је дух за петама. Морали су да га вежу а капетан му је убризгао морфијум како би га смирио. После неколико дана

изгледало је да је са Еберхардом све у реду, па му је дозвољено да изиђе на палубу и промета се. Ту га је напад поново спопао, он се истргао из пратиочевих руку и стрмоглавио у таласе. Подморница је заустављена, спуштен је и мали чамац али Еберхарда нису могли наћи. Неколико седмица пловидбе под морем, сталне приче о духовима, психоза несреће и рата учинили су своје, човек је изгубио живце. Поготову што су му другови причали да дух нарочито воли да залази у просторије с торпедима.

У близини Јушанта UB65 је захватила бура. Главни машиниста подморнице се оклизнуо и — сломио десну ногу! Убрзо после тога сусрели су противнички пароброд. Пошли су у потеру испаливши топ. Борба није дуго трајала. После петог испаливања топа море је просто полудело. Два човека послужноца топа успели су некако да се закачу, али трећи, Рихард Мајер, који је управо пунио топ, био је одвучен са палубе као перце. Оној двојци је наређено да се врате унутра, а потера за паробродом је обустављена. После овог догађаја посаду је захватила права паника. Морнари су седели и чекали: ко ће бити следећи?

Американци нису пуцали

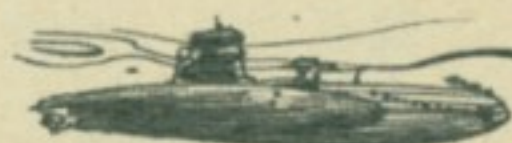
Сви су били утучени, хладни су као у сну, аутоматски испуњавали своје задатке презајући од сваког шума. Нико није веровао да ће се вратити у домовину жив.

Кад су стигли у опасан Доверски теснац, приметили су их савезници. Читав пљусак дубинских бомби почео је да пљушти око њих. Подморница се нагнула. Подофицир Ломан изгубио је равнотежу, пао преко разводне табле и срушио се на под онесвешћен, са три сломљена ребра и неколико унутрашњих повреда. (Умро је недељу дана касније у болници). Подморница је некако успела да заваратраг и стигне на сигурно место, у луку Бриж.

И друге немачке подмор-

нице гртеле су у то време велике губитке, али сваки догађај и свака смрт на UB65 због њене злосрећне историје изгледали су још страшнији.

Неколико месеци пре свршетка рата, јула 1918. UB65 срела се са америчком подморницом L2 која је патролирала у близини Кејп Клира. Американци су их приметили на перископској дубини и заузели позицију за напад али управо у часу кад су намеравали да испале торпеда, потпуно неочекивано и необјашњиво, на UB65 је одјекнула страховита експлозија. Кад се висок тејзир воде и делова подморнице слегао, UB65 више није постојала. Што је најчудноватије у свему томе, америчка торпеда уопште нису била испалијена! Ова чињеница је потпуно сигурна и проверена и о њој и данас постоје докази.

Како доказати?

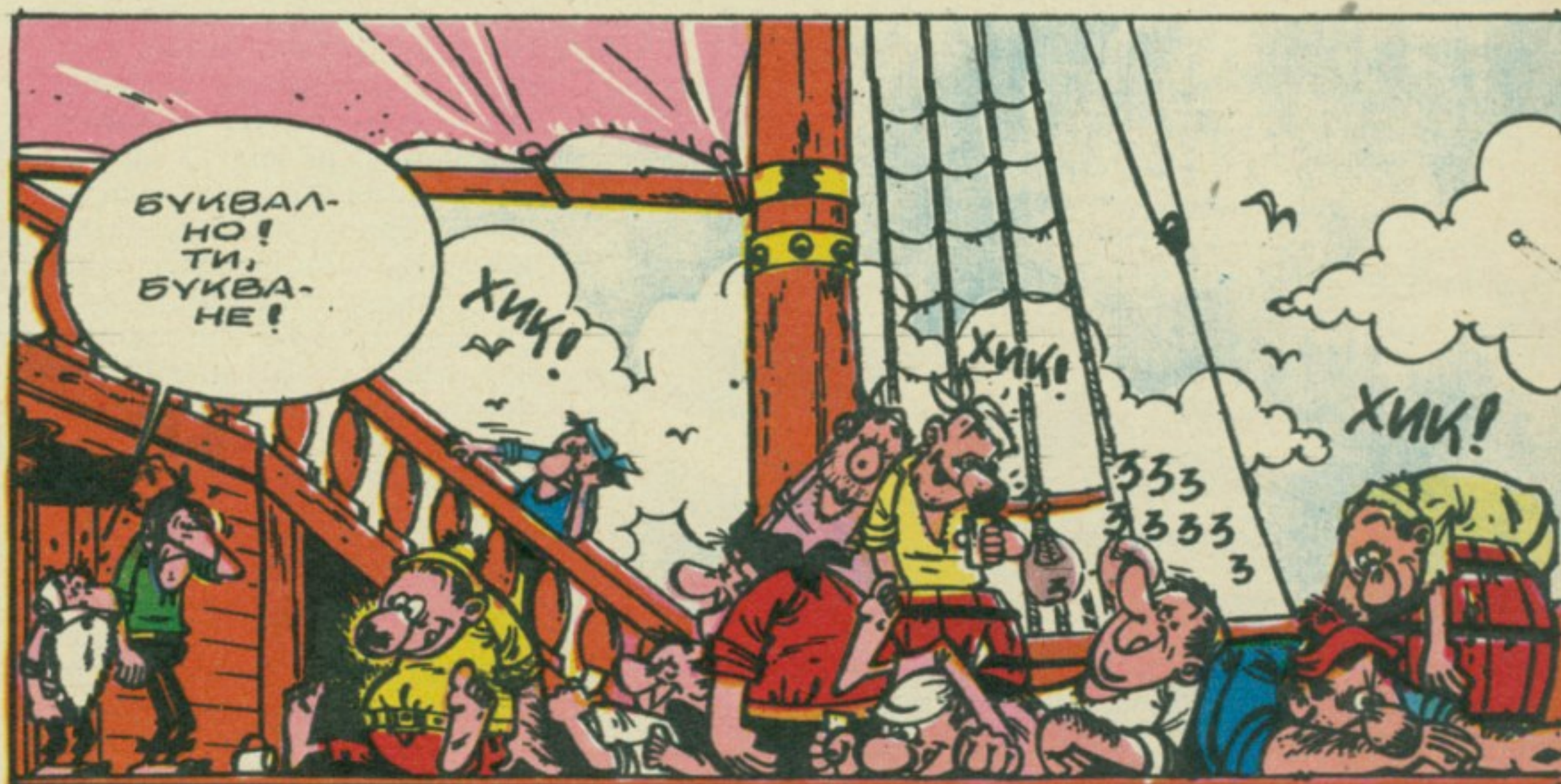
Многи су до данас покушавали да објасне судбину подморнице UB65. Професор Хехт који је написао читаву књигу о овом случају сматра да је трагична повест подморнице UB65 типичан пример шта све може да учини масовна психоза која је у овом случају довела до низа несрећних случајева. Уз то, рат, тешки услови живота у подморници, на скученом простору, без довољно кисеоника, погодни су за цветање сујеверја, привиђења и заразни страх. И тако док су психолози нашли кључ за загометку UB65, конструктори и инжењери никако не могу да се сложе шта је био узрок за катастрофалан крај ове подморнице.

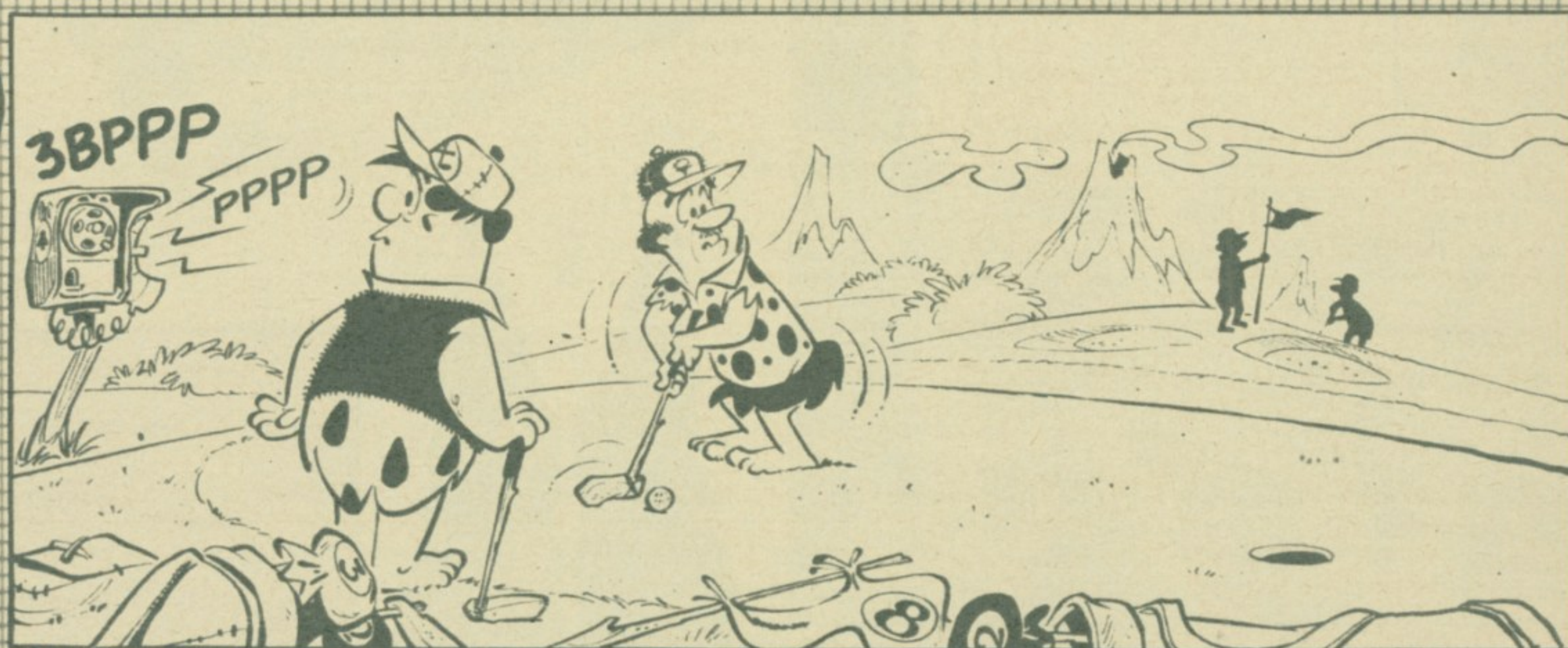
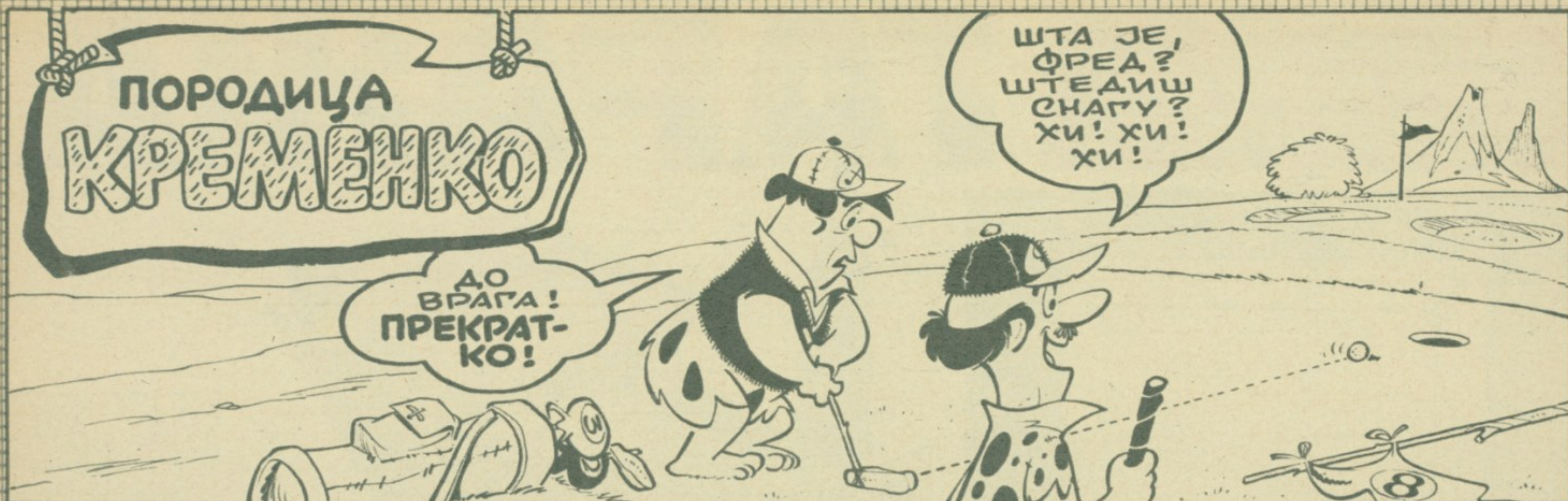
Једни сматрају да је UB65 можда омашком у том тренутку торпедовала нека друга немачка подморница. Други мисле да је једна од торпедних цеви била од употребе оштећена или искривљена, па је торпедо ударио у препреку при изласку, експлодирао је и ланчано изазвао експлозију осталих торпеда. Зато је експлозија била тако страшна како су посведочили с америчке подморнице L2. Али, како то доказати?

Рихарда Мајера који је управо пунио топ таласи су одвукли као перце. Ова нова жртва изазвала је праву панику код морнара UB-65

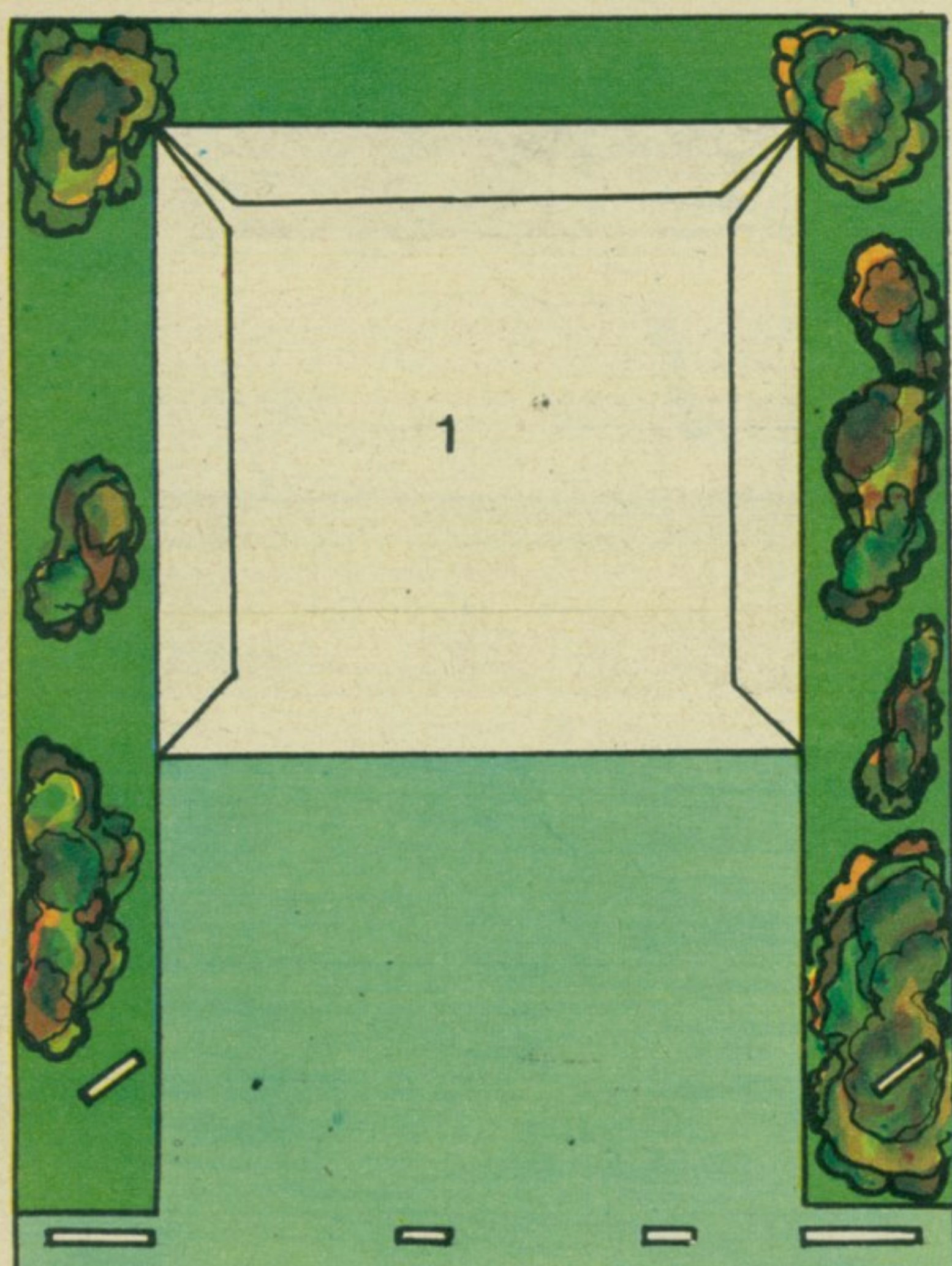
ЦРНА БРАДА И ИНДИЈАНЦИ

**ИЗРЕЖИ
ЗАЛЕПИ И
САСТАВИ**

ГАРАЖА

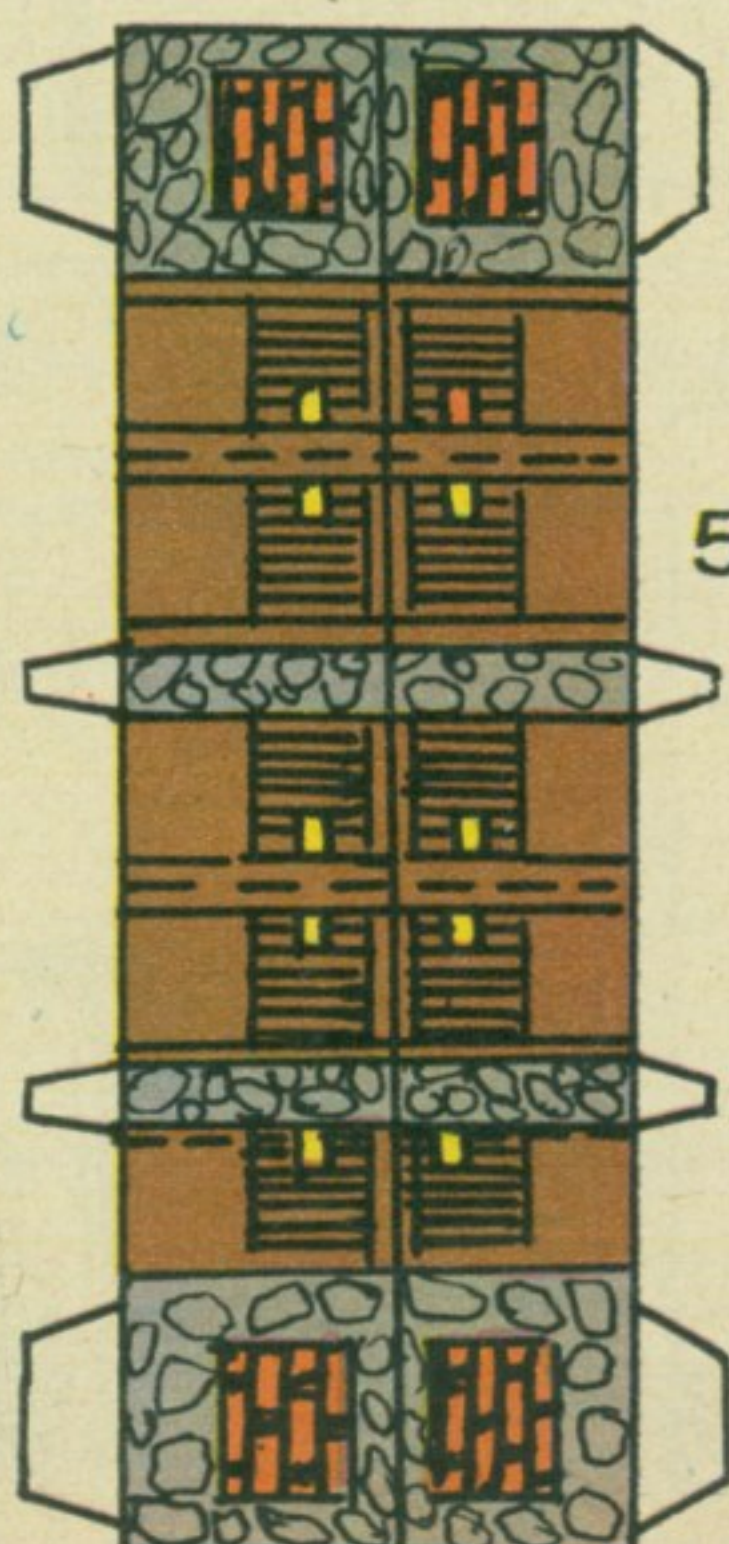
2

4

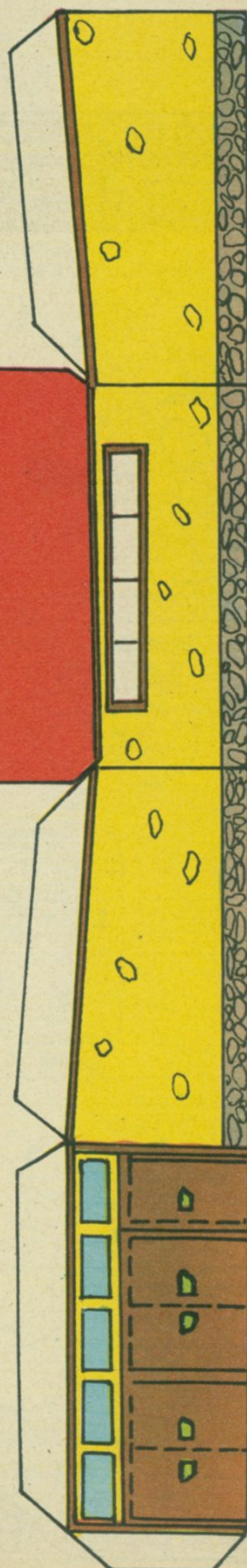
1

3

5

Ову лепу макету гараже можеш брзо и лако да направиш сам. То ћеш постићи ако све делове нацрта залепиш на картон, изрежеш их и обрадиш према цртежу готове макете. Обе половине дрвећа међусобно залепи а њихове необојене завршетке протури кроз прорезе на постољу (бр. 2), пресавиј их у страну и залепи с доње стране постоља. Исто тако поступи и са капијом (бр. 5). Крила капије изрежи дуж испрекидане линије како би се могла отворати и затварати.

МИ-РИЗ

ЧАРОВНИ МИТРАЉЕЗ: У АМАЗОНСКОЈ ЦУНГЛИ

МИКИ МАРВЕЛ И ЊЕГОВ ОТАЦ СУ ВАШИ СТАРИ ПОЗНАЦИ. ЗАХВАЉУЈУЋИ МИКИЈЕВОМ ЧАРОВНОМ МИТРАЉЕЗУ, КОЈИ ЈЕ ЧАС ИГРАЧКА, ЧАС УБОЈИТО ОРУЖЈЕ, ОНИ СУ УНИШТИЛИ ЦАРСТВО ЗЛОГ ДОКТОРА ЦИНА И ОСТОБОДИЛИ НАУЧНИКА РИСМЕНА. ТЕК САДА СУ МАРВЕЛОВИ МОГЛИ ДА ИСПРИЧАЈУ РИСМЕНУ ШТА ИМ СЕ СВЕ ДОГДИЛО КАДА СУ НА ЊЕГОВ ПОЗИВ КРЕНУЛИ НА ПУТ У ЈУЖНУ АМЕРИКУ...

ИЛИ ЈЕ СЛУЧАЈАН ПОЖАР ИЛИ ЈЕ ЦИН ПРЕ НАС СТИГАО ДА БИ СЕ ДОКОПАО ЈАЈА ПРАИСТОРИЈСКИХ ЖИВОТИЊА КОЈА ЈЕ РИСМЕН НАШАО!

ТАТА, ПОГЛЕДАЈ ДОЛЕ СВЕ ПОРИ! ШТА СЕ ТО МОГЛО ДОГОДИТИ?

АКВАБУС МАРВЕЛОВИХ СЕ СПУСТИО...

НАДАЈМО СЕ ДА ОВО ИПАК НИЈЕ ЦИНОВО ДЕЛО...

АЛИ, НАДЕ ЈЕ НЕСТАЛО КАД СУ НАШЛИ НАДЗОРНИКА РИСМЕНОВОГ ИМАЊА.

СТИГЛИ СТЕ ПРЕКАСНО, ДОКТОРЕ! ЈАЈА СУ ОДНЕТА А С ЊИМА И СЕЊОР РИСМЕН!

И ФРЕНКА СУ КИДНАПОВАТИ?

СВЕ СЕ ДОГДИЛО ВЕОМА БРЗО! ПРВО СМО ЧУЛИ НЕКО ЗУЈАЊЕ КАО ДА НАИЛАЗИ РОЈ ЦИНОВСКИХ КОМАРАЦА!

"А ОНДА СМО БИЛИ НАПАДНУТИ... ИЗ ВАЗДУХА... СА ЗЕМЉЕ! ЗАЧАС СУ НАС САВЛАДАТИ!"

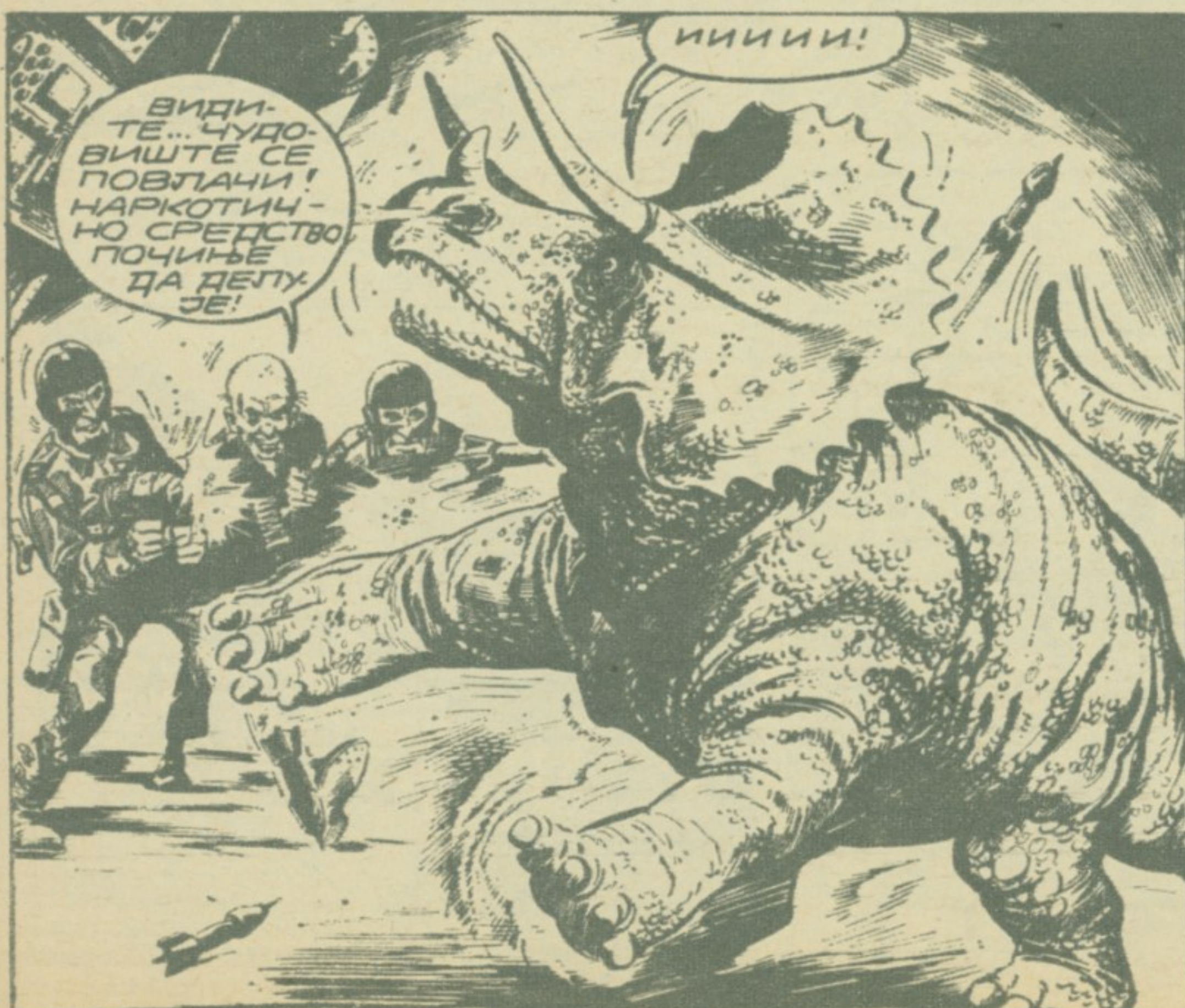
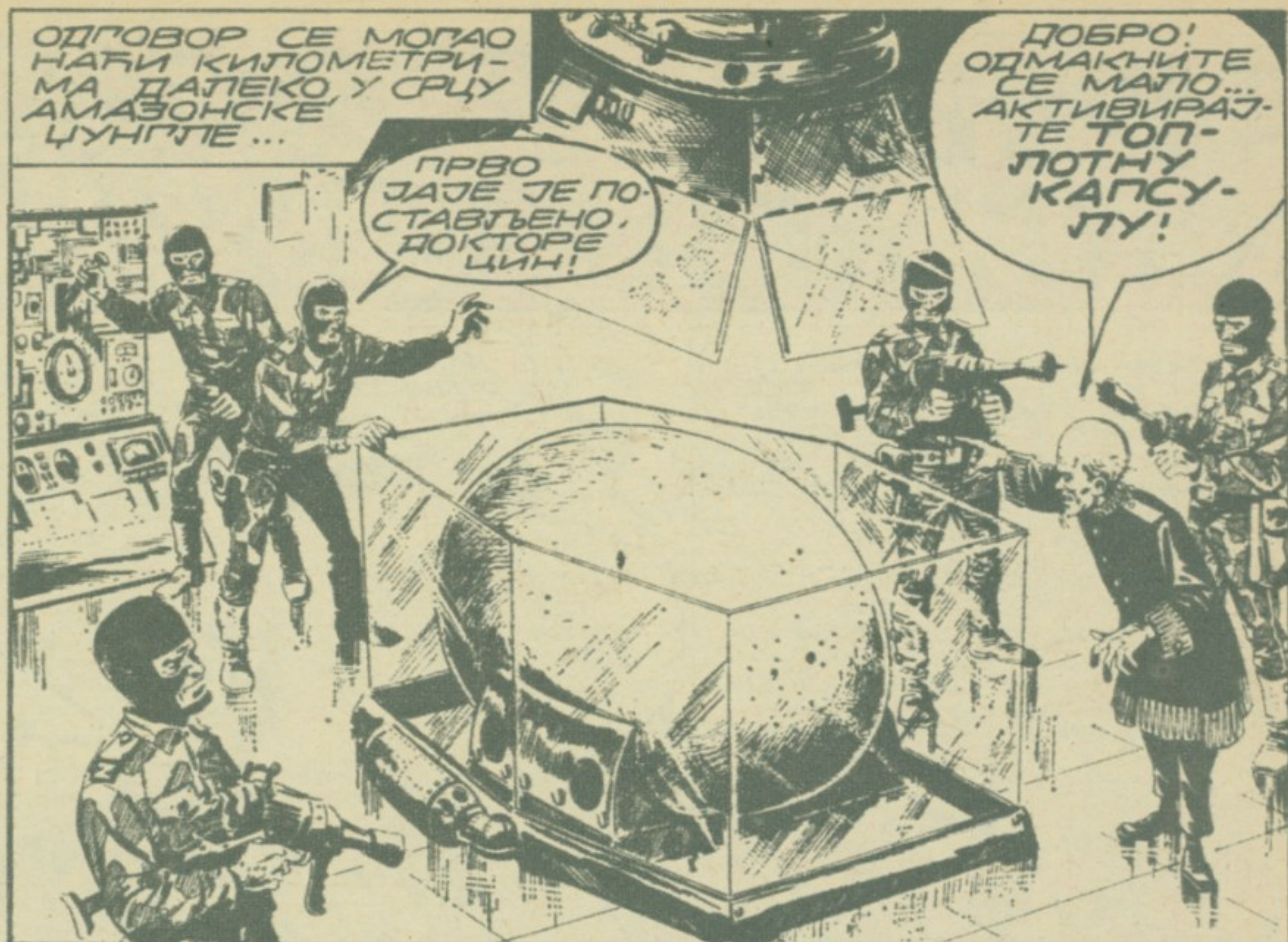
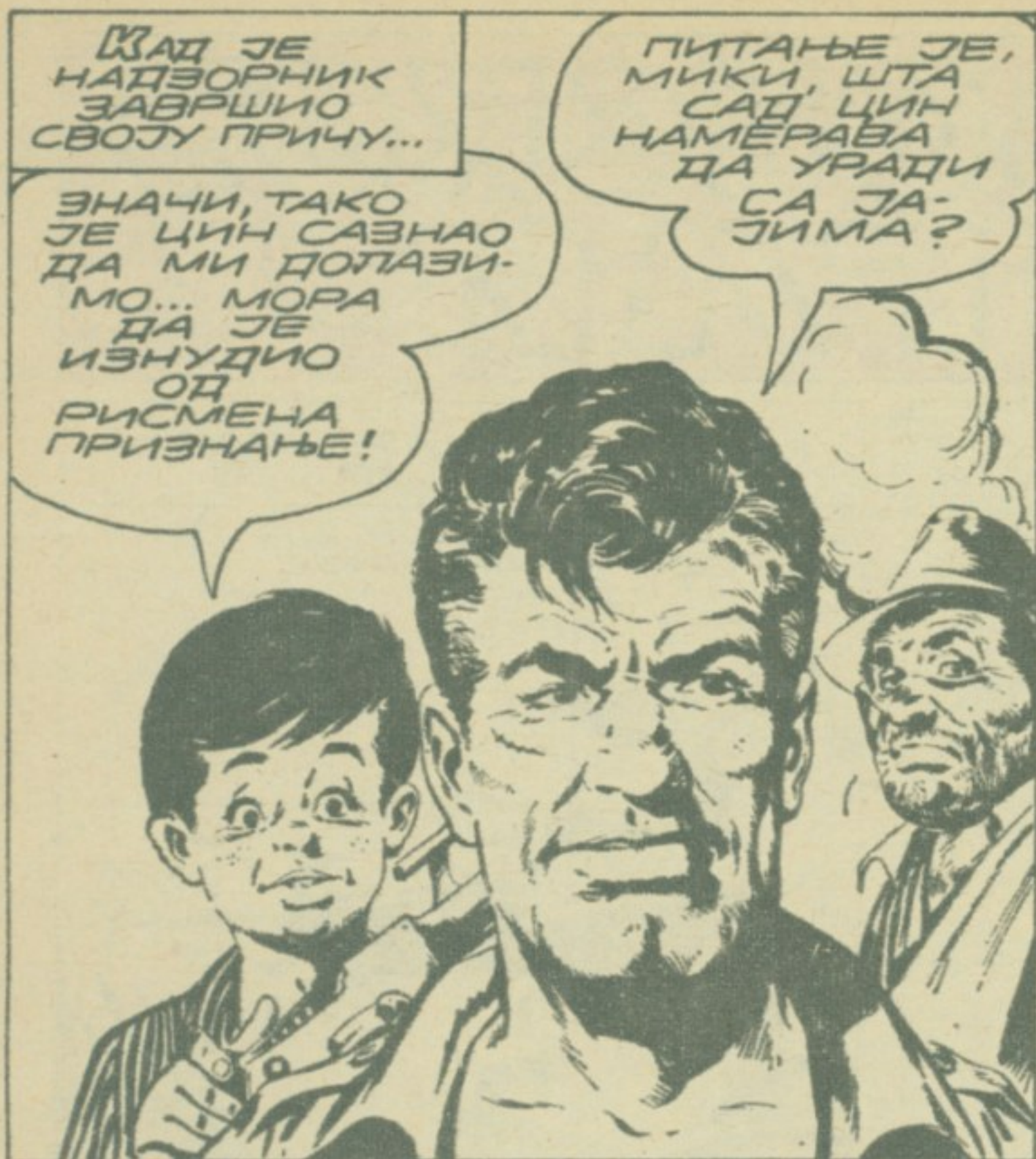
"НИСМО МОГЛИ ДА ИХ СПРЕЧИМО. ОДМАХ СУ УЗЕЛИ ЦИНОВСКА ЈАЈА КОЈА ЈЕ СЕЊОР РИСМЕН ЧУВАО У МОЧВАРИ..."

"А ОНДА СУ УХВАТИЛИ И СЕЊОР РИСМЕНА. НИКАД НЕЋУ ЗАБОРАВИТИ ПОБЕДНИЧКИ ПОКЛИЧ ЊИОВОГ ВОЂЕ..."

ВЕОМА ЈЕ ВАЖНО ДА ДОЗНАМ КОГА СИ СВЕ ОБАВЕСТИО О ЦИНОВСКИМ ЈАЈИМА! ЗАТО РЕШ ПОЋИ С НАМА!

И ТАДА ЋУ ЈА,
ДОКТОР ЦИН,
КОМАНДОВАТИ НАЈ-
ФАНАСТИЧНИЈОМ
АРМИЈОМ!

ЗА ТО ВРЕМЕ
НА МАЛОМ
СЕОСКОМ ТР-
ГУ У БЛИЗИ-
НИ РИС-
МЕНОВОГ
ИМАЊА...

КЛАДИМ
СЕ, МИКИ, ДА
БАР НЕКО У
СЕЛУ ЗНА
КУДА ЈЕ
РИСМЕН
ОДВЕДЕН!

АЛИ,
НИКО НЕ
ЖЕЛИ ДА
ГОВОРИ!
ЗАПЛАШЕНИ
СУ!

ДОКТОР МАРВЕЛ ЈЕ УБРЗО
ПРИМЕТИО ДА СУ ДОБИЛИ
ПРАТЊУ...

МИКИ, ДЕЦА
СЕ ОЦИГЛЕД-
НО ДИВЕ
ТВОМ МИ-
ТРАЉЕЗУ!

ХЕЈ, ТАТА!
АКО ИМ ДОЗ-
ВОЛИМ ДА
СЕ ЊИМЕ
ИГРАЈУ...
МОЖДА ЋЕ
МО СТЕЋИ
ЊИХОВО
ПОВЕРЕ-
ЊЕ!

МИКИ ЈЕ
ОБЈАШЊА-
ВАО
ДЕЦИ
ДЕЛОВЕ
МИТРА-
ЉЕЗА...

А АКО ЖЕЛИШ
ДА ИЗБАЦИШ МА-
ЛУ РАКЕТУ ТРЕ-
БА ДА ПРИТИС-
НЕШ ОВО
ДУГМЕ!

АХ! СМЕИ
ЛИ ДА ПУЦАМ,
А?

НЕ ТРЕ-
БА ДА БРИ-
НЕМ... МИТРА-
ЉЕЗ ПОСТАЈЕ
ОРУЖЈЕ ТЕК
У МОЈИМ
РУКАМА!

УРА!

ТАК

ХЕЈ СЕ-
ЊОР! СКЛОНИТЕ
СЕ... ОВУДА ЋЕ САД
ДА ПРОВЕДУ СТОКУ!

У ТОМ ТРЕНУТКУ,
КАДА СЕ ПРИБЛИ-
ЖИЛО СТАДО
БИКОВА...

ДОКТОР ЦИН ЖЕ
ЛИ ДА МАРВЕ-
ЛОВИ НЕ СТАНУ!
УДЕСИЋУ ТАКО
ДА ЛИЧИ НА
НЕСРЕЋАН
СЛУЧАЈ!

БАЧЕНА РАКЕ-
ТА ЈЕ ЕКСПЛО-
ДИРАЛА И УЗ-
НЕМИРИЛА
БИКОВЕ...

ТАТА!
НЕШТО
ЈЕ УПЛА-
ШИЛО
СТОКУ!

ИЗГАЗИЋЕ
НАС, МИКИ!
НЕМАМО
КУД ДА
УМАКНЕМО!

ХВУУУМ!

ОД СТРАХА
ПОВЕШЕЊИ БИКОВИ
БЕЗПЛАВО СУ
ЈУРИЛИ ПРАВО
НА МАЛУ ГРУПУ
ЗБИЈЕНУ
УЗА ЗИД.
КРИЦИ УПЛАШЕНЕ
ДЕЦЕ СТРАВИЧНО
СУ ОДЈЕКИВАЛИ
УЛИЦОМ...

ААХ!
ПОМО-
ЗИТЕ
НАМ,
СЕ-
ЊОР!

БИКОВИ
ЋЕ НАС
ИЗГАЗИ-
ТИ!

ПОСТОЈИ
САМО ЈЕДНА
НАДА...
МИТРА-
ЉЕЗ!

У ОПШТЕМ УЗБУЂЕЊУ
НИКО НИЈЕ ПРИМЕТИО КАД
ЈЕ МИКИ ДОГРАБИО ПРО-
ТИВТЕНКОВСКУ ГРАНАТУ И
ПРИЧВРСТИО ЈЕ НА
СВОЈ МИТРАЉЕЗ И ИЗГОВО-
РИО МАЂИЈСКЕ РЕЧИ...

ЗИД ЈЕ ПРЕВИСОК ДА
БИСМО СЕ ПРЕКО ЊЕГА
ПРЕБАЦИЛИ... ЗАТО МОРА-
МО КРОЗ ЊЕГА!
ОСВЕТНИК
ИЗ СВЕ-
МИРА!

У ТРЕНУТКУ СЕ
ИГРАЧКА ПРЕТВОРИЛА
У ОРУЖЈЕ...

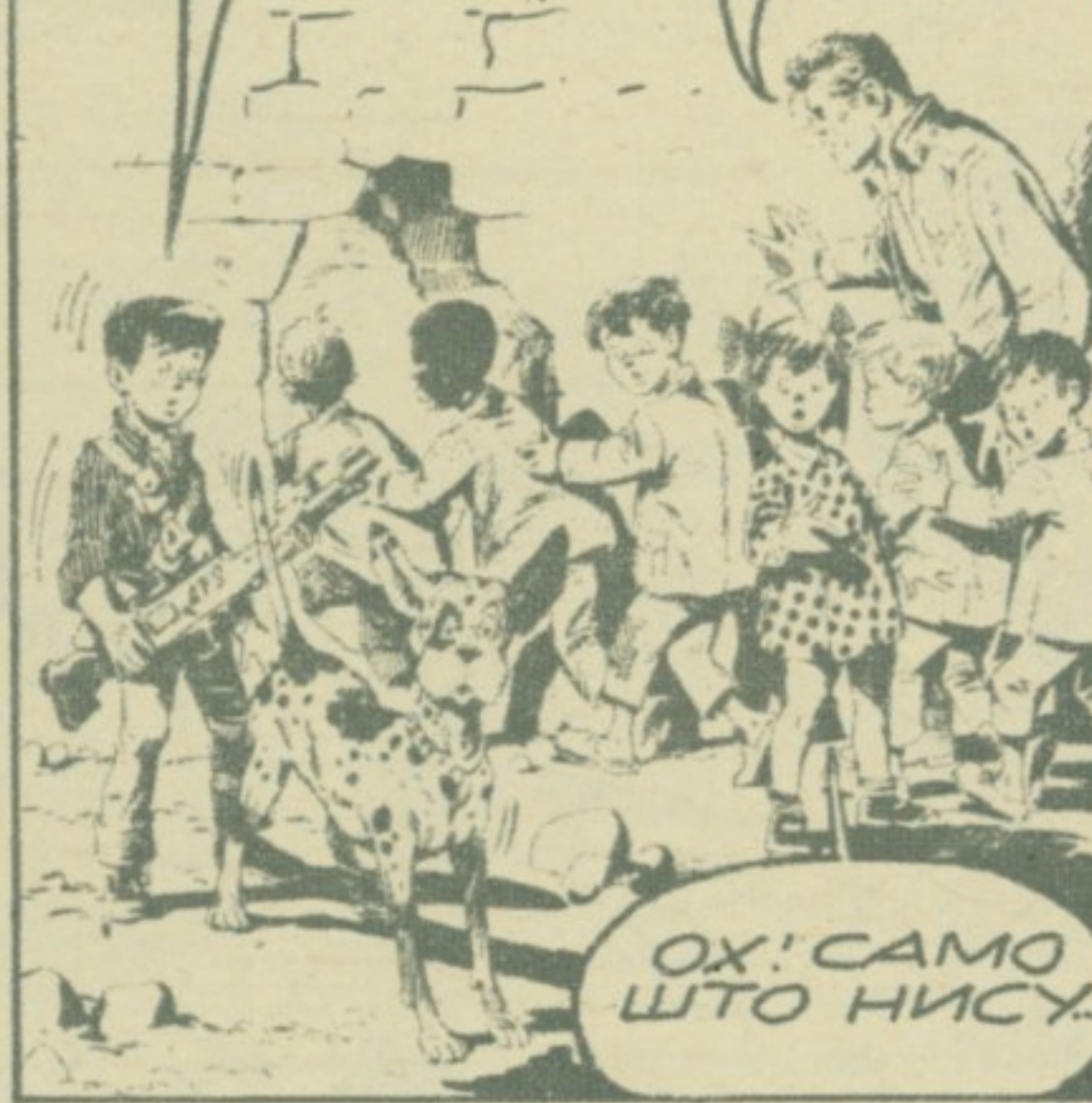
ОЧЕ!
ЕВО
ИЗПА-
ВА!

ПФФТ
БУУУМ

ПРВО
ДЕЦА!

ПОЛАКО!
ЈЕДАН ПО
ЈЕДАН... БЕЗ
ПАНИКЕ!

ОХ! САМО
ШТО НИСУ...

ДЕЦА НИСУ НИ ПИТАЛА
КАКО СЕ У ЗИДУ СТВОРИ-
ЛА РУПА...

ДЕЦА ДА... АЛИ
НЕ И МИ! НЕЋЕ-
МО СТИЋИ!

ЈОШ САМО
ОВО ДВОЈЕ
И СПАСЕ-
НИ...

СТАНИ ИЗА
МЕНЕ, ТАТА! И
ДРЖИ БЕНЈА!
АКТИВИРАЈУ
СУНЧАНИ
БЛЕСАК!

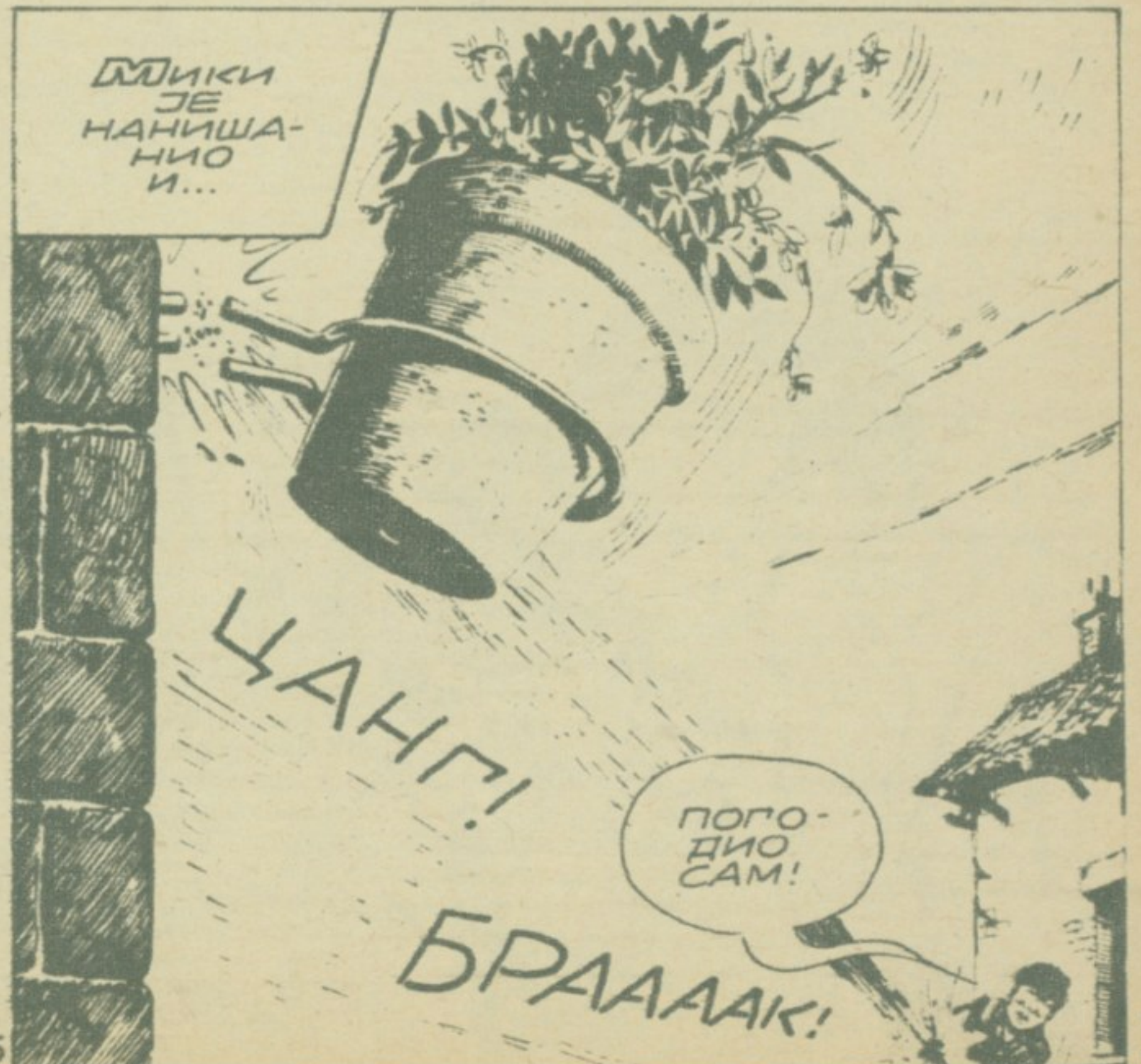
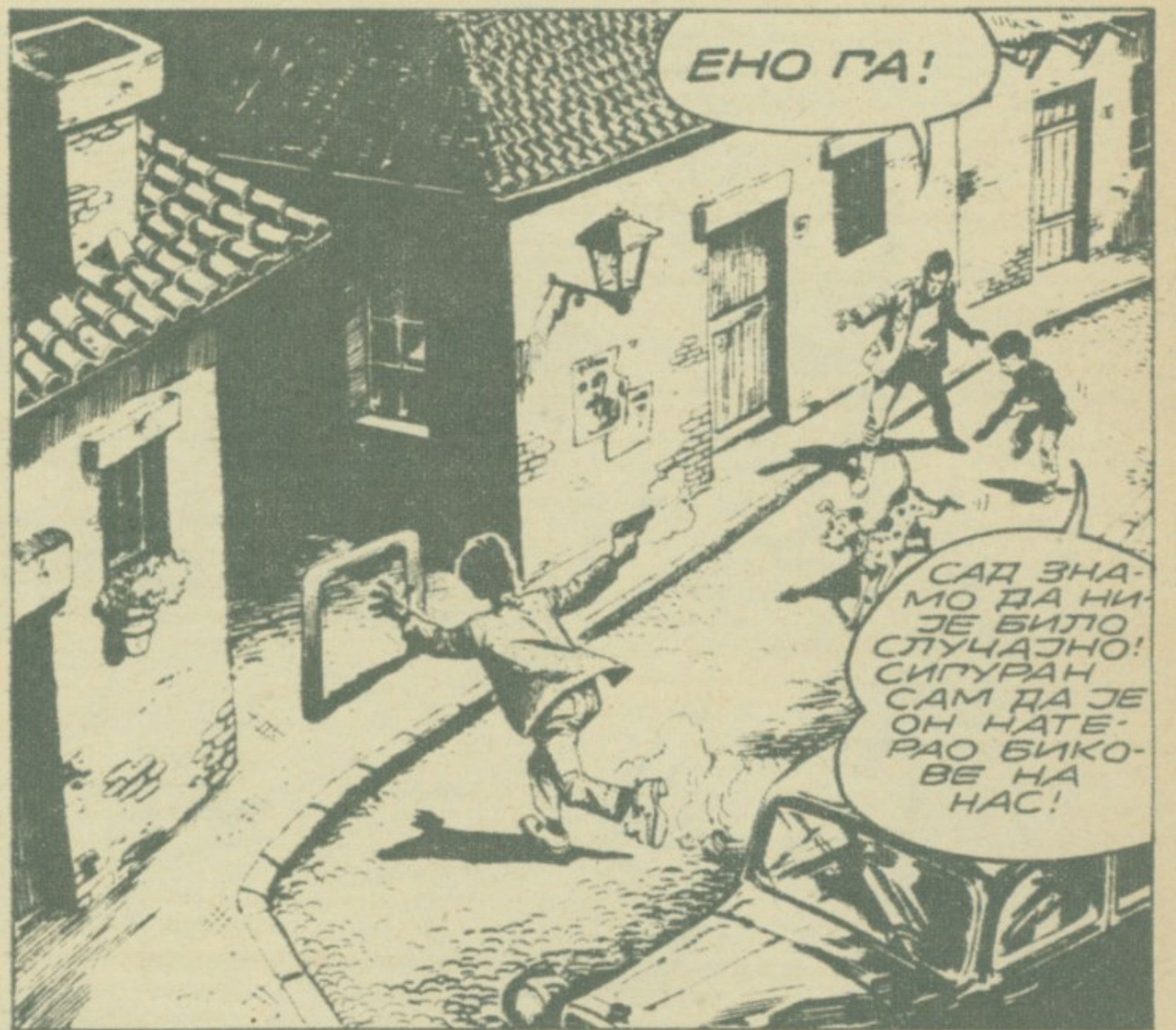

ЖИВОТИЊЕ СУ БИЛЕ САМО НА ДВА
МЕТРА ОД ЊИХ КАДА ЈЕ МИКИ ПРИ-
ТИСНУО ДРУГО ДУГМЕ...

НЕБЕСА...
ТАЈ
БЛЕСАК...

ЗЗЗЗЗ!
МУУУ

ТЕШКА САКСИЈА
ЈЕ ТРЕСНУЛА...

МАРВЕЛЛОВИ СУ ПРИТРЧАЛИ ОЗ-
ЛЕБЕНОМ... АЛИ НЕ ИЗ САКАЉЕЊА.

БУДАЛО! ЗАР МИС-
ЛИШ ДА БЕШ МЕ
УПЛАШИТИ
ТОМ ИГРАЧ-
КОМ? НИШ-
ТА ЈА НЕ
ЗНАМ О
ДОКТОРУ
ЦИНУ!

МИКИ ЈЕ ТАДА
СКИНУО С МИТРАЉЕЗА
ЛАСЕРСКИ ПИШТОЉ...

МОЖДА БЕШ
САД БИТИ РАС-
ПОЖЕНИЦИ,
ЗА РАЗ
ГОВОР!

ТА СВЕТОСТ! ПРО-
ЛАЗИ КРОЗ ГВОЖ-
ЂЕ КАО НОЖ
КРОЗ СИР!

МОЖДА ХОБЕШ
ДА ТО ОСЕТИШ НА
СОПСТВЕНОЈ
КОЖИ?

НЕ...
СКЛОНИ ТО!
ГОВОРИЈУ...
РЕГИ БУ СВЕ
О ДОКТОРУ
ЦИНУ!

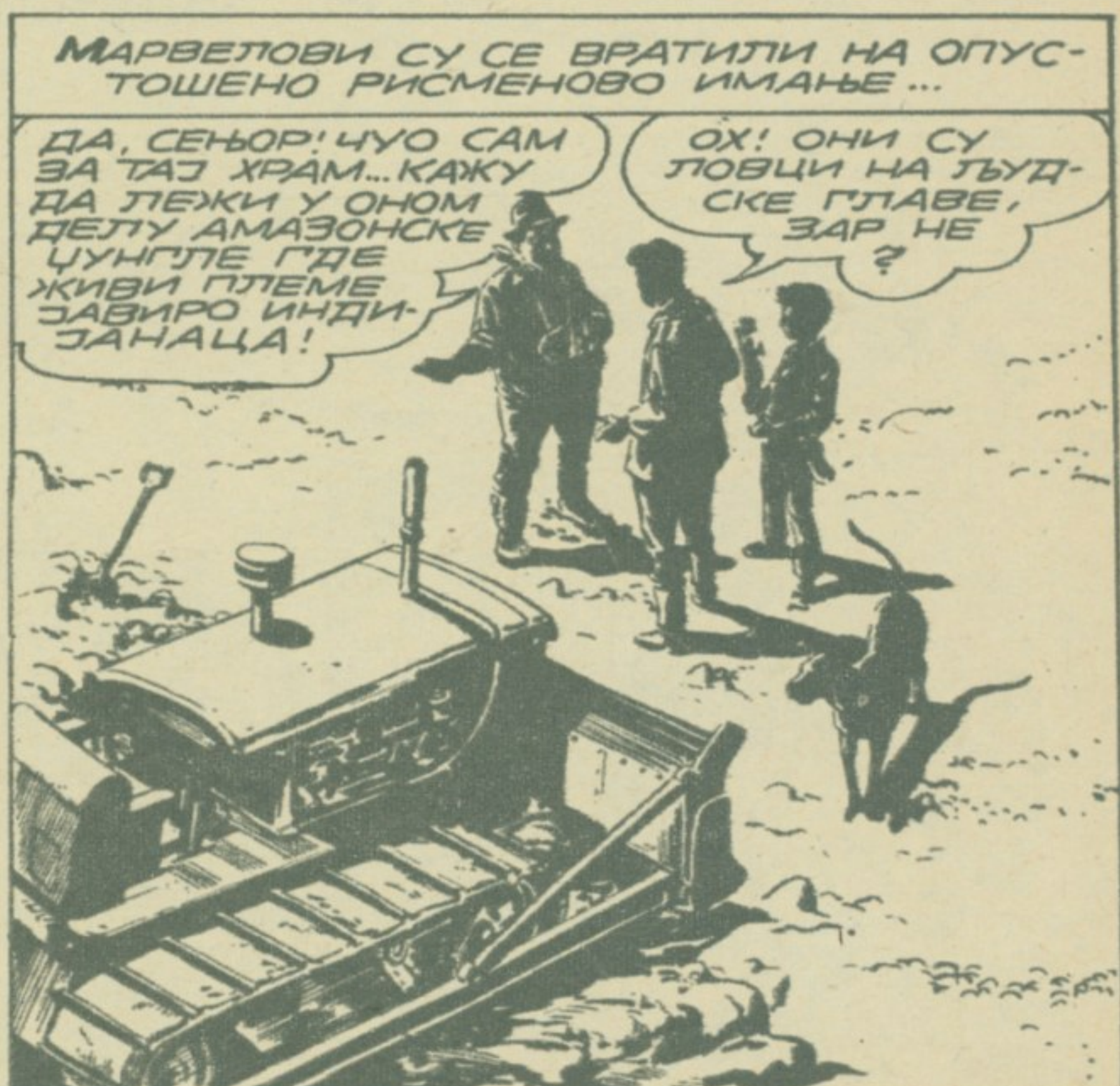
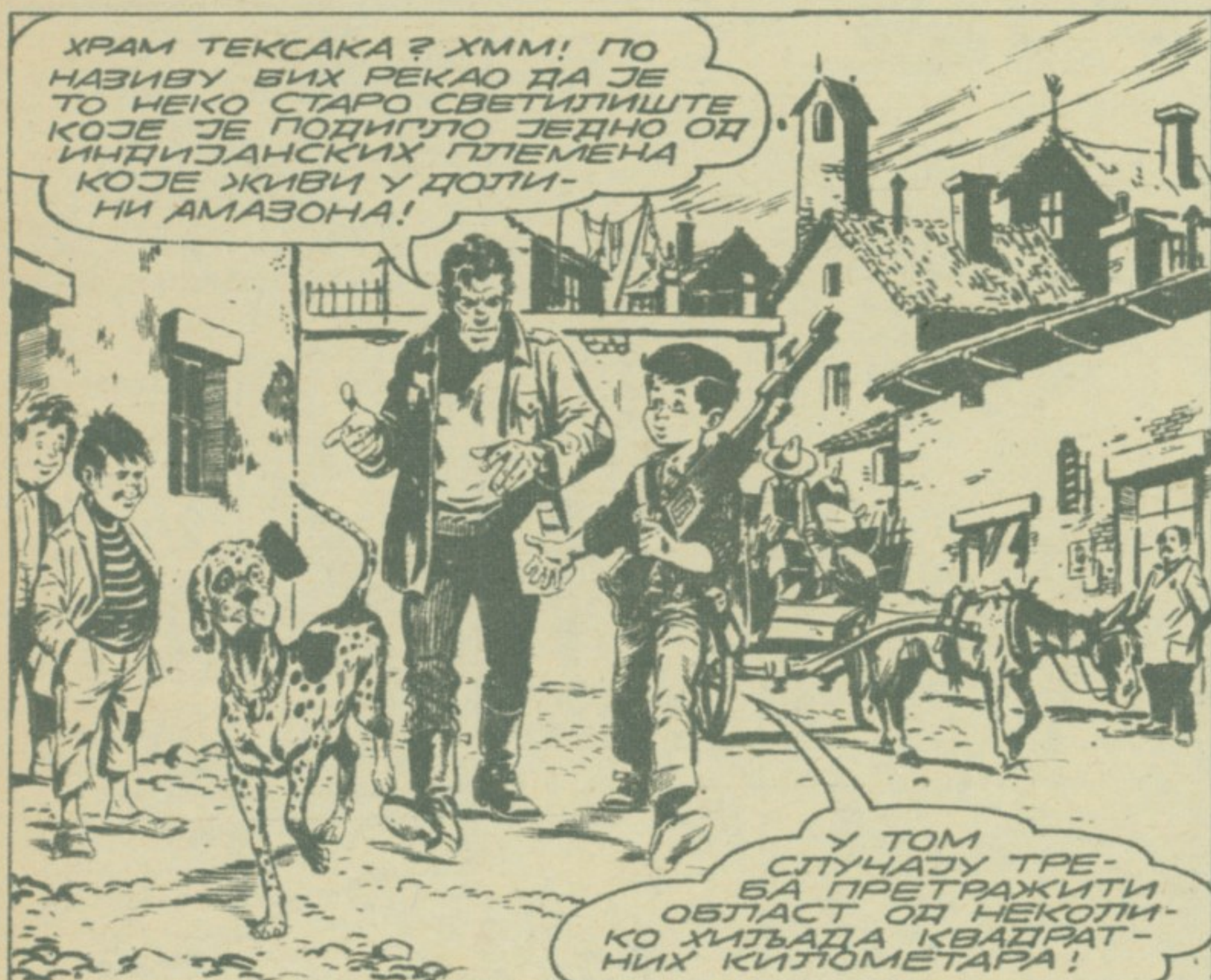

АЛИ, ПРЕ
НО ШТО ЈЕ
ЧОВЕК УС-
ПЕО ДА ИМ
ИСПРИЧА...

СТОЈТЕ! ДА
СЕ НИСТЕ
МАКЛИ!

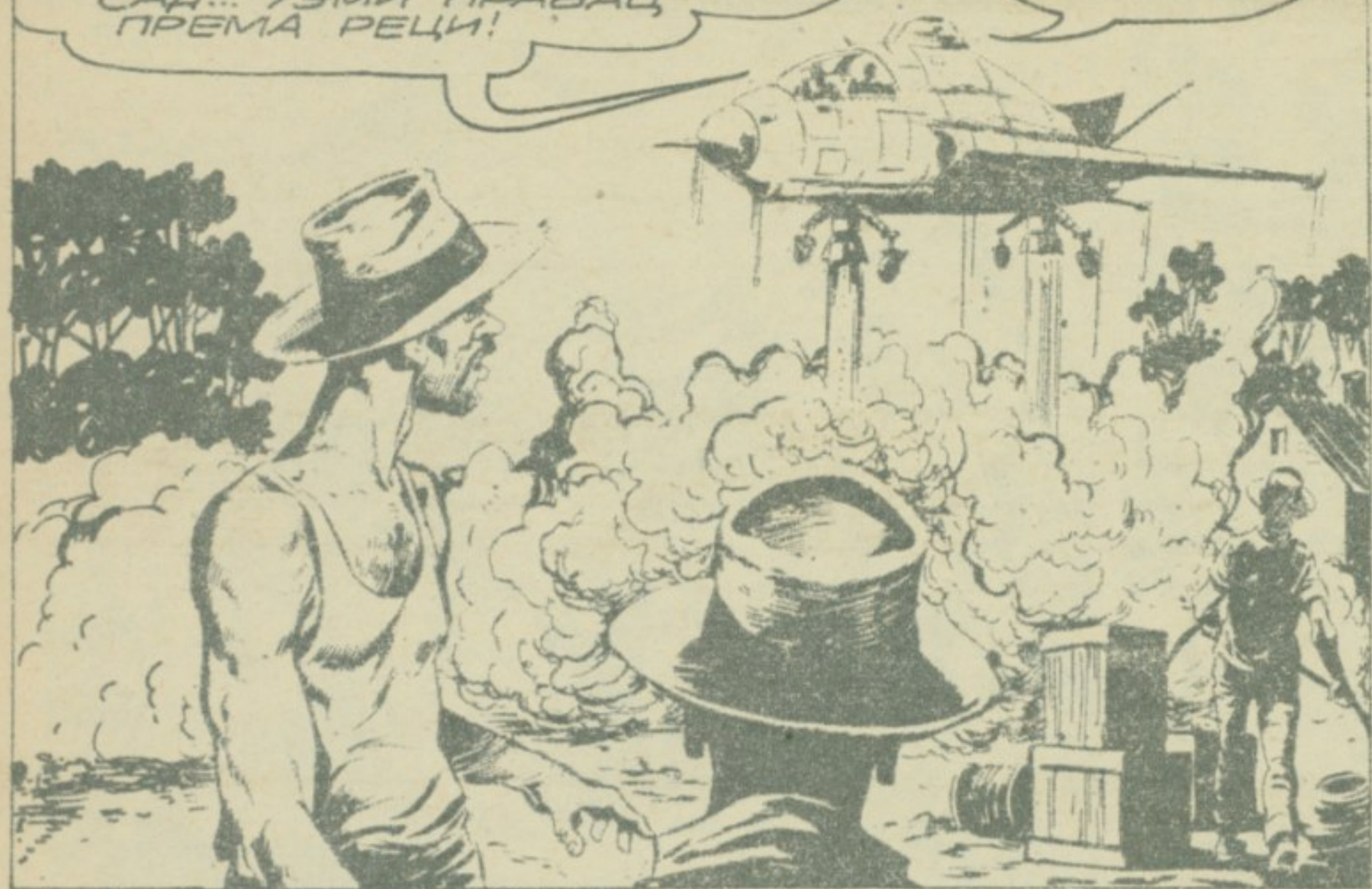

АКВАБУС МАРВЕЛОВИХ БИО ЈЕ ПАРКИРАН
НЕДАЛЕКО ОД ИМАЊА...

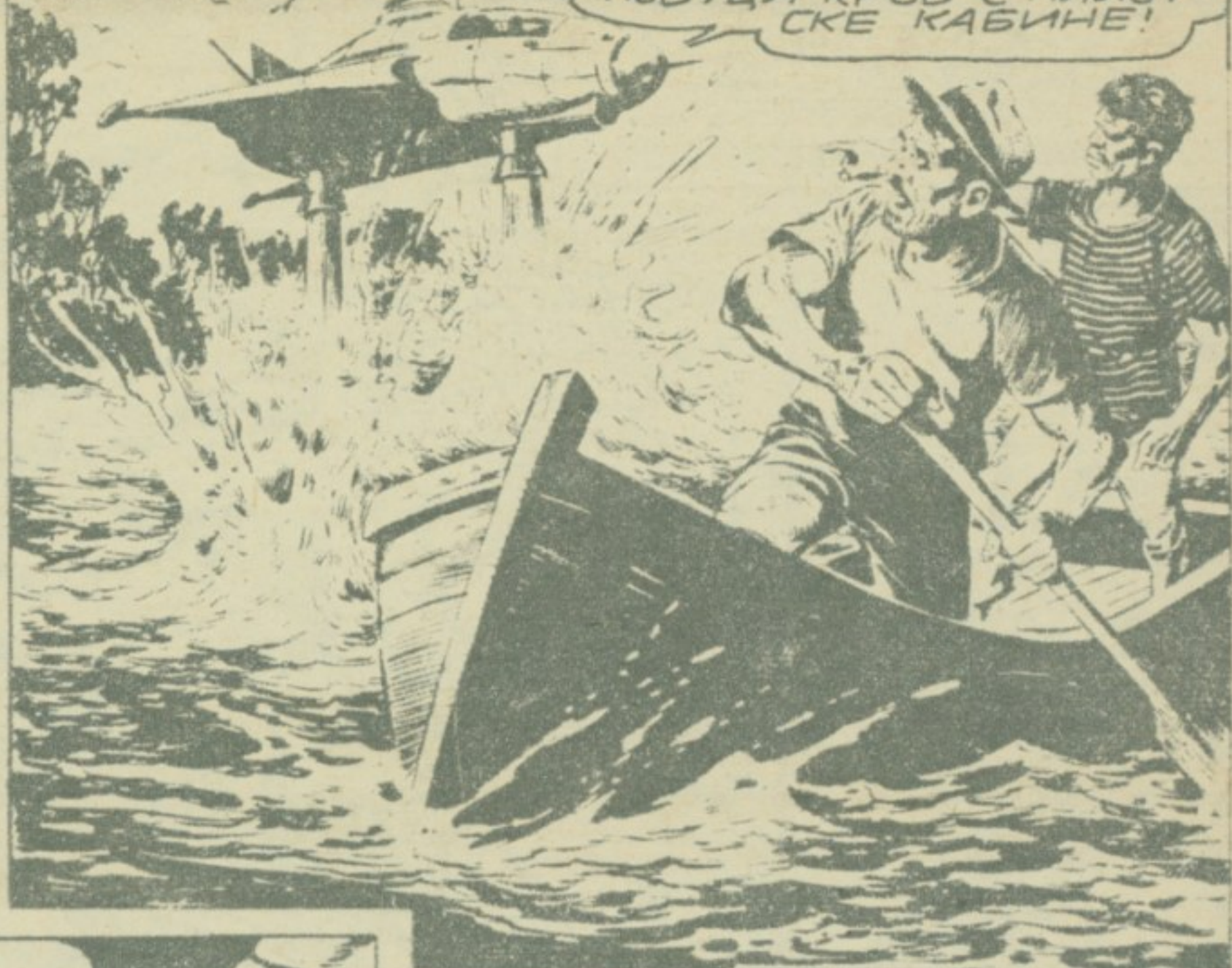
ОДЛИЧНО СИ ИЗВЕО МАНЕ-
ВАР УЗЛЕТАЊА, МИКИ! А
САД... УЗМИ ПРАВАЦ
ПРЕМА РЕЦИ!

У РЕДУ,
ТАТА!

ЗА СВЕГА ПОЈА ЧАСА НАШТИ СУ СЕ
НАД РЕКОМ...

ТАКО! САД СЕ ПОЛАКО СПУШ-
ТАЈ! ЧИМ ДОДИРНЕМО ВОДУ
ПОВУЦИ КРОВ С ПИЛОТ-
СКЕ КАБИНЕ!

МИКИ ЈЕ И ПОСЛЕДЊИ
МАНЕВАР ИЗВЕО БЕЗ
ГРЕШКЕ...

ПЉУУУС!

САД
САМО
ПРАВО!

НАДАЈМО СЕ ДА
ЋЕМО СТИГТИ НА
ВРЕМЕ! СИГУРНО
ЈЕ ДА ЦИН НИЈЕ
УКРАО ЗАЈА
ИЗ ЧИСТЕ
НАУЧНИЧКЕ
РАДОЗНА-
ЛОСТИ!

НАДАЈМО
СЕ ДА НЕЋЕ
УСПЕТИ ДА
ИЗ ОНИХ ЗАЈА
ТАКО БРЗО ИЗЛЕ-
ЖЕ ЖИВОТИЊЕ!

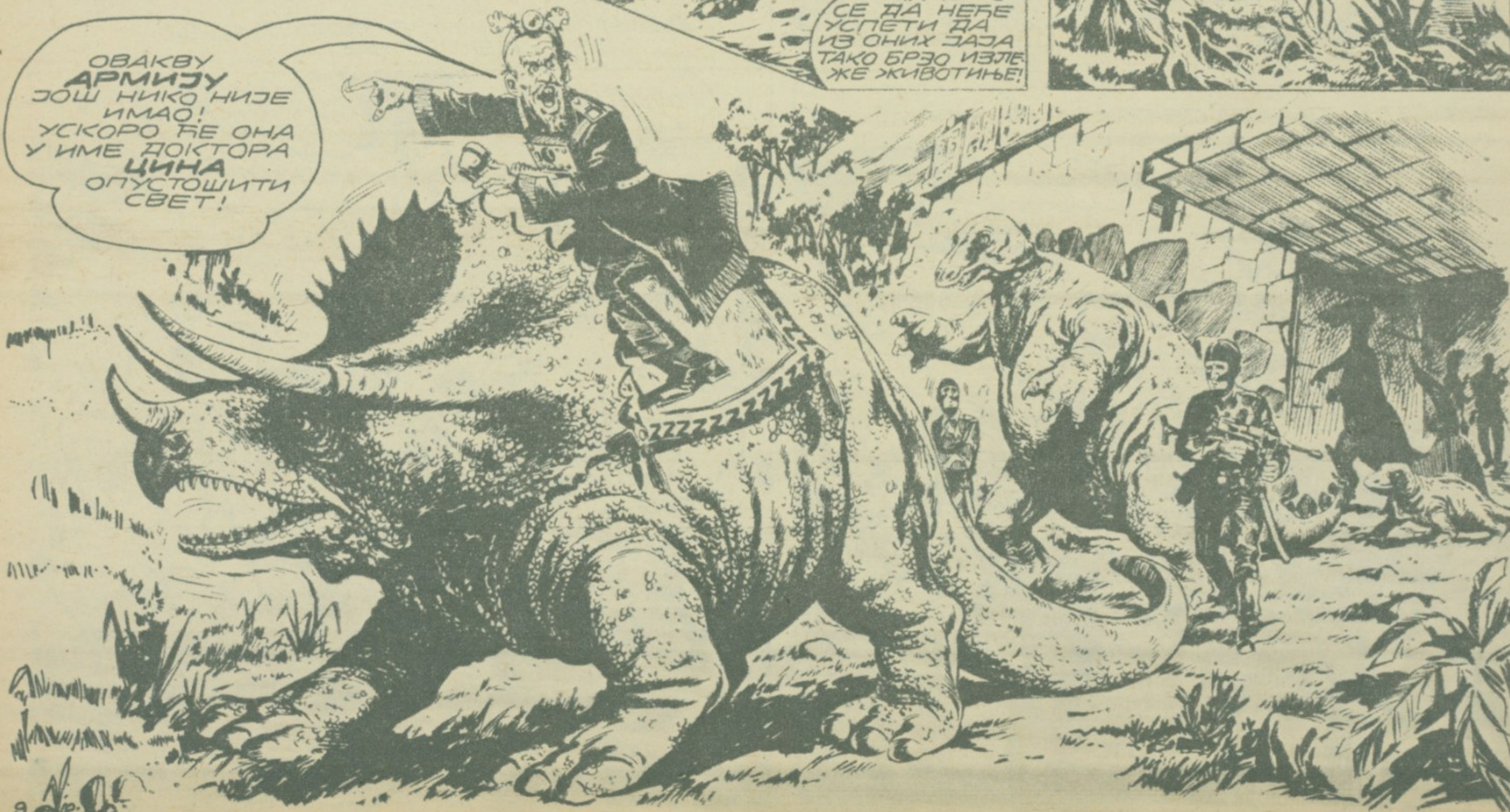
АЛИ, БАШ У ТО ВРЕМЕ
ДАЛЕКО НИЗ РЕКУ...

ДИГНИТЕ
ГЛАВНА
ВРАТА!

А-ХИЗ!
НАПРЕД,
МОЈЕ
ЛЕПОТИ-
ЦЕ!

ОВАКВУ
АРМИЈУ
ЈОШ НИКО НИЈЕ
ИМАО!
УСКРОР ЋЕ ОНА
У ИМЕ ДОКТОРА
ЦИНА
ОПУСТОШИТИ
СВЕТ!

ПОЈАВА ПРАИСТО-РИЈСКИХ ЖИВОТИЊА КОЈЕ СУ СЕ ИЗЛЕГЛЕ ИЗ ЈА-ЈА ШТО ИХ ЈЕ ЦИН ОТЕО ОД ДОКТОРА РИСМЕНА, ИЗАЗВАЛА ЈЕ ПАНИКУ У ЏУНГЛИ...

КАКВА СНАГА! НЕ ПОБЕДИВА! ЛЕПОТИЦЕ МОЈЕ, ПОБЕДИЋЕМО СВЕТ!

ЈЕДАН ОД ЦИНОВИХ ЛЈУДИ НИЈЕ БАШ БИО УБЕЂЕН...

А ШТА АКО СЕ ТА ЧУДОВИШТА ОТМУ ИЗ ВАШИХ РУКУ? МИ ЋЕМО БИТИ ПРВЕ ЖРТВЕ!

ГЛУПАНЕ! ЗАРТИ НИСАМ РЕ-КАО ДА ЋЕ ЖИВОТИЊЕ СЛУШАТИ СВАКУ МОЈУ РЕЧ!

НА ОБАЈИ РЕКЕ УКАЗАТО СЕ МАЛО НАСЕЛЈЕ...

КАКВО МИРНО СЕОЦЕ! НЕ БИХ МОГАО ЗАМИСЛИТИ БОЉУ ПРИЛИКУ ДА ДОКАЖЕМ СВОЈУ МОЋ!

ЦИН ЈЕ УЗЕО МИКРОФОН ВЕЗАН С НЕКОМ ТАЈАНСТВЕНОМ КУТИЈОМ...

ШИФРА СЕДАМ! СЕТО... НА КИЛОМЕТАР ОДАВДЕ! 12 СТЕПЕНИ СЕВЕР! НАПАД!

ДОКТОР ЦИН ЈЕ ПОДСТИЦАО ЖИВОТИЊЕ...

НИШТА ИХ НЕ МОЖЕ ЗАУСТАВИТИ НИ КОПЉА... НИ ПУШЧАНА ЗРНА!

САМО ТАКО, ЛЕПОТИЦЕ МОЈЕ! ПОРУШИТЕ ИМ КОЛИБЕ!

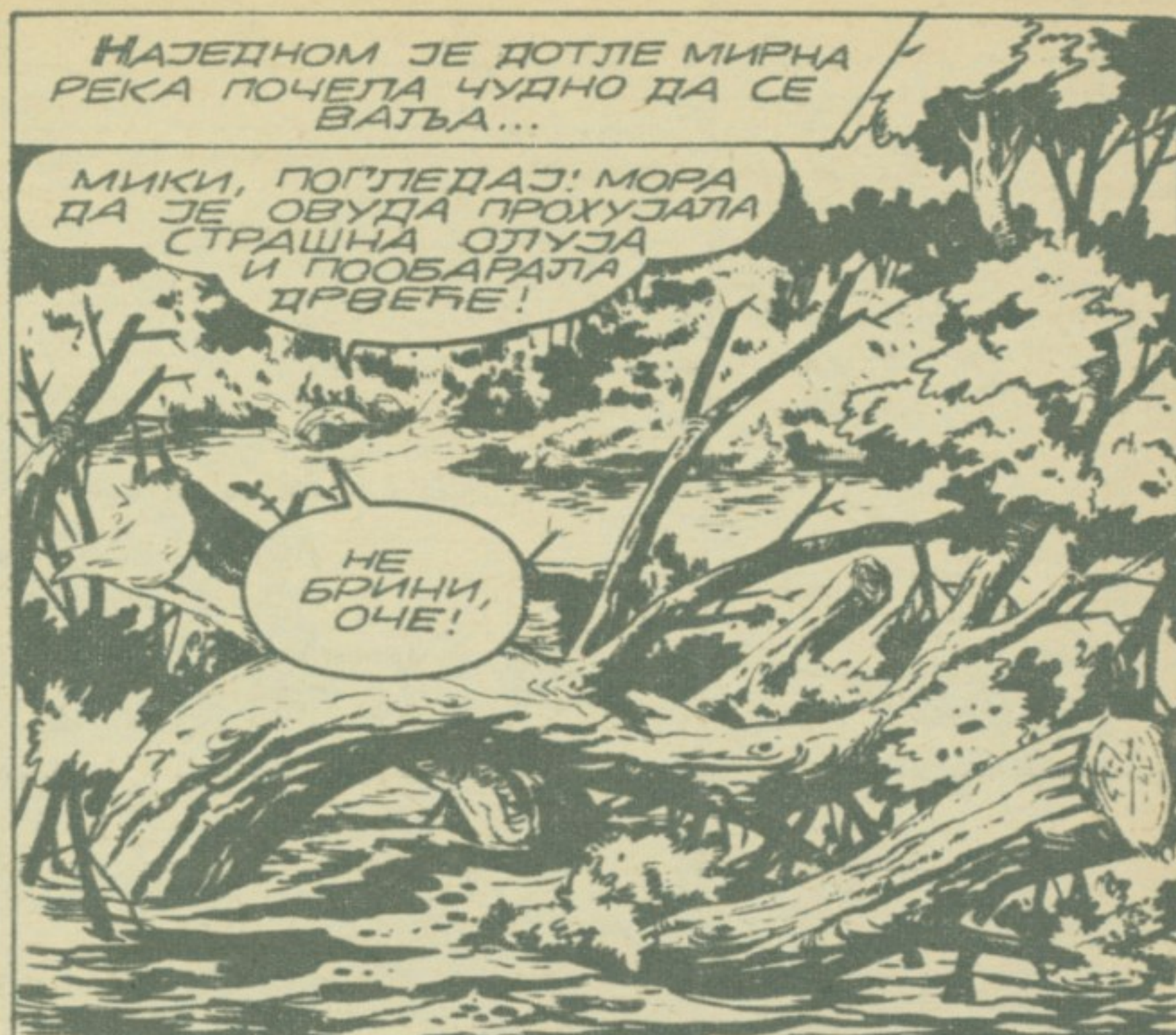
ПОСЛЕ ДВАДЕСЕТАК МИНУТА...

ГРРР

АХ! ШТА ЈЕ ОВО?

ДОГРАБИТЕ ОРУЖЈЕ! НАПАДНИТИ СМО!

ДОК ЈЕ МИКИ
СПАО ПОРУКУ СПЕЛ-
МЕНУ, СТАРОМ
ПРОДАВЦУ ИГРАЧА-
КА КОЈИ МУ ЈЕ
ПОКЛОНИО ЧАРОВ-
НИ МИТРАЉЕЗ
ЗАХТЕВАЈУЋИ
ОД НЕГА ДА ДО-
БИЈЕНО ОРУЖЈЕ
УПОТРЕБИ СА-
МО НА ДОБРО,
ИЗА РЕЧНЕ ОКУКЕ
ПОЈАВИЛИ
СУ СЕ
ЧАМЦИ...

ААААЈИ! ПЛАТИЋЕ
НАМ ЖИВОТИМА ТО ШТО
СУ ПОРУШИЛИ
НАШЕ КУЋЕ!

ТАТА,
ЗАШТО
НАС НАПА-
ДАЈУ?

ТО НЕ
ЗНАМ, СИНЕ!
ПОКУШАЈ ДА
ИХ ЗАПЛАШИШ
МИТРАЉЕЗОМ!

КИША МЕТАКА
ЗАСУЛА ЈЕ ЧАМЦЕ...

БРАА ААК

НЕ ЦИ-
ЉАМ У
ЉУДЕ...
САМО ХО-
ЋУ ДА ИМ
ПРОБУ-
ШИМ
ЧАМЦЕ!

АААЈ!
ТОНЕ-
МО!

ДОКТОР
МАРВЕЛ ЈЕ
УСМЕРАВАО
СИНОВЉЕВУ
ВАТРУ...

МИКИ!
ПАЗИ НА
ОНЕ ЧАМЦЕ
ШТО ДОЛА-
ЈЕ СЛЕ-
ВА!

ОВО МИ
ЈЕ ПОСЛЕД-
ЊА РАКЕТА!

ПРОЈЕКТИЛ ЈЕ ЕКСПЛОДИ-
РАО У ВАЗДУХУ...

КРРРАААК!

АХ! МО-
ЈЕ ОЧИ!

СВЕТЛОСТ ИНАЧЕ
БЕЗАБЛЕНЕ РАКЕ-
ТЕ ЗАСЛЕПИЛА
ЈЕ ЗА ТРЕНУТАК
НАПАДАЧЕ...

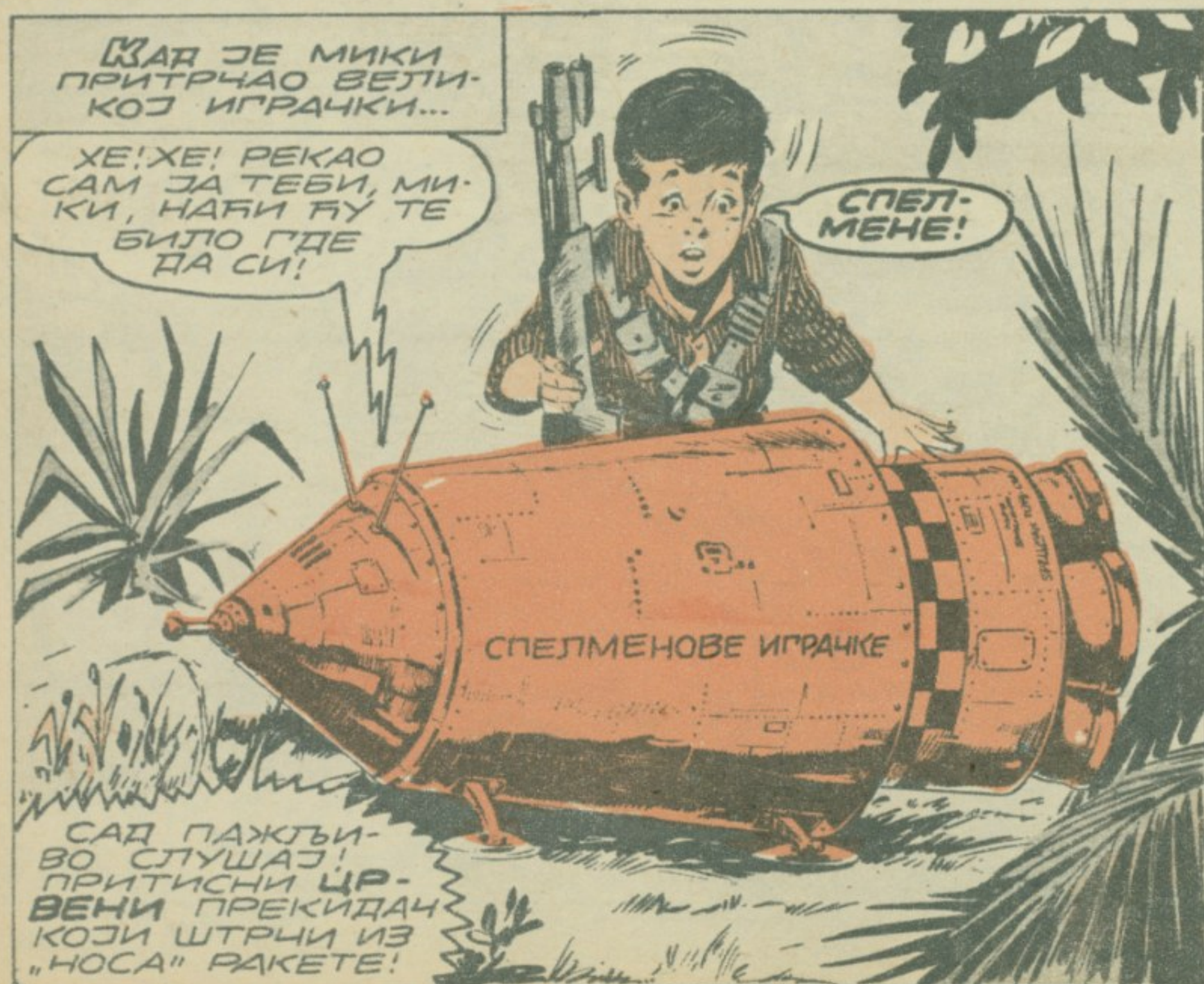
Али,
СТАТИО
СУ ПРИ-
СТИЗАТИ
НОВИ...

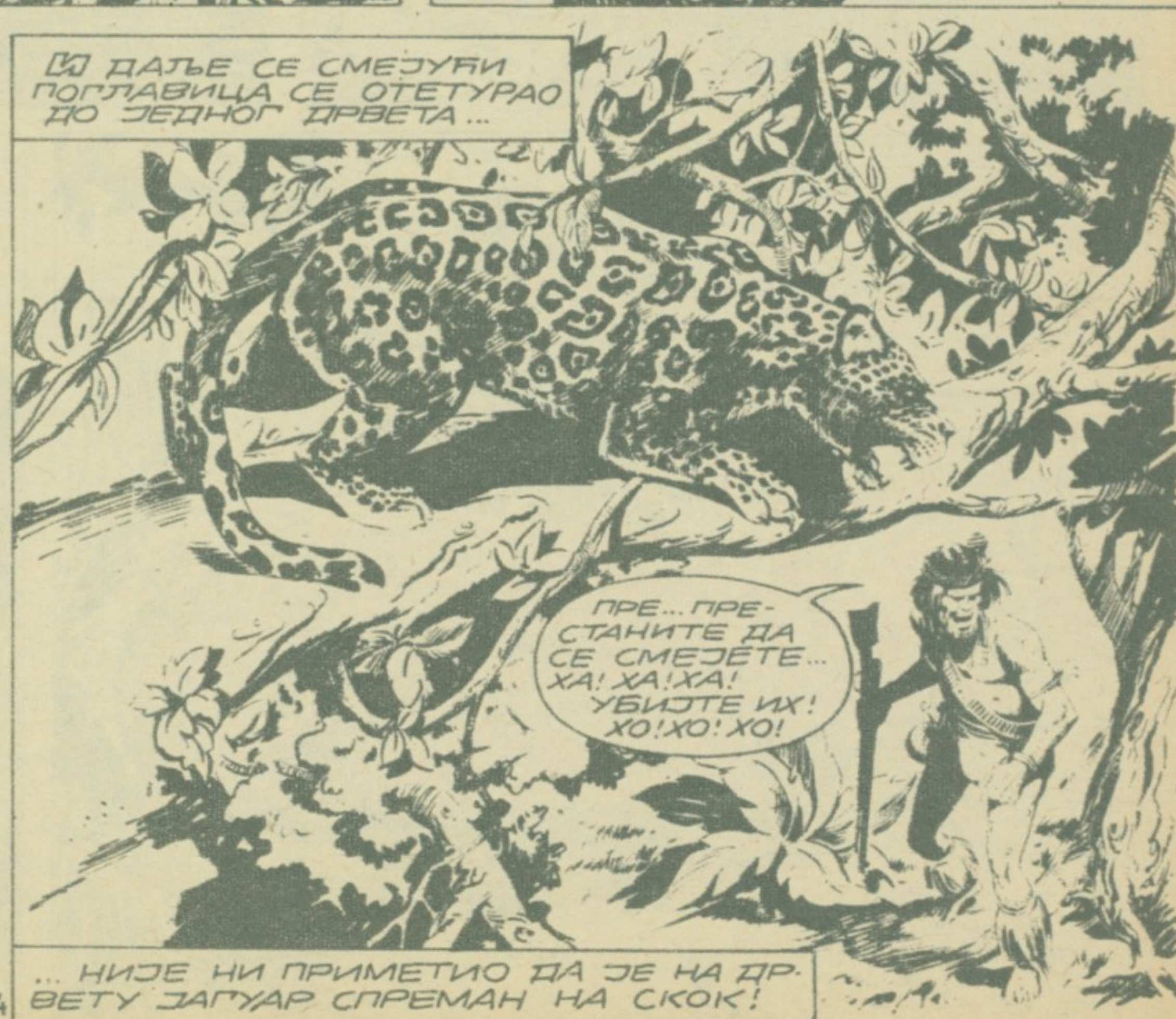
НАПРЕД!

МИКИ,
УПОТРЕБИ
ПРОЈЕКТОР
ХЛАДНОГ
ЗРАКА! ЗА-
МРЗНИ
РЕКУ!

НЕ МО-
ГУ, ТА-
ТА!

СВЕ БАТЕРИЈЕ
КОЈЕ СТВАРАЈУ
ЗРАК САМ
УТРОШИО!
И... НЕМАМ
ВИШЕ НИ
МЕТКА!

СТАНОВНИЦИ СЕЛА
КОЈЕ ЈЕ РАЗ-
РУШИО ЦИН
БИЛИ СУ УБЕЂЕНИ
ДА СУ КРИВЦИ
МАРВЕЛ
И ЊЕГОВ СИН
И СВИРЕПО БИ ИМ
СЕ ОСВЕТИЛИ
ДА ИХ НИЈЕ
СПОГАО СМЕХ...

МИКИ ЈЕ
ПРВИ
ПРИМЕТИО
ЈАГУАРА...

ТАТА, ЈАГУАР!
А ПОГЛАВИЦА
СЕ ТОЛИКО СМЕ-
ЈЕ ДА НЕ МО-
ЖЕ ДА СЕ
БРАНИ!

ТАДА...

ИЗМАК-
НИ СЕ!

КАД ЈЕ ЈАГУ-
АР СКОЧИО МИ-
КИ ЈЕ ВИКНУО
У МИКРОФОН
НА МИТРАЉЕЗУ...

ХА! ХА! ХА!
ХО! ХО! ХО!

ПОГЛАВИЦА ЈЕ, ЧУВШИ МИКИЈЕВ
ГЛАС, УСТУКНУО... АЛИ НЕ ДОВОЉНО
БРЗО!

НАПАДНУТИ ИНДИ-
ЈАНАЦ СЕ ОТКОТРЉАО...

ПОГЛАВИЦА ЋЕ
НАМ НАСТРАДА-
ТИ! ХА! ХА!

НЕМА
МУ СПАСА!
ХИ! ХИ!

ААХ!

ДУМ

БРЗО,
МИКИ!
ОТЕРАЈ ТУ
ЗВЕР!

НЕ МО-
ГУ ТАТА!
МАГАЗИН
МИТРАЉЕ-
ЗА МИ
ЈЕ ПРА-
ЗАН!

ОЗ РАКЕТЕ-ИГРАЧ-
КЕ КОЈУ МУ ЈЕ УПУ-
ТИО СПЕЈМЕН, МИ-
КИ ЈЕ ДОГРАБИО
ЈЕДНУ КУТИЈИЦУ...

АЛИ, МОЖДА ЋЕ ОВО
ПОМОЋИ... СВЕЖА БА-
ТЕРИЈА ЗА

ЕЛЕК-
ТРО-
БРАК!

ОС-
ВЕТНИК
ИЗ СВЕ-
МИРА!

САД
ИЛИ НИ-
КАД МИ-
КИ!

ИДУЋЕГ
ТРЕНУТКА...

ЖИВОТИЊА У БОЦИ БИЛА
ЈЕ ЧУДОВИШТЕ КОЈЕ СЕ
ИЗЛЕГЛО ИЗ ЗАЈЕТА КОЈЕ
ЈЕ РИСМЕН ПОСЛАО МАРВЕЛУ...

БИЛО
ЈЕ
ПЕТ
ТАКВИХ
САМО
ОПРОМ-
НИХ!

НА
ЈЕДНОЈ
ЈЕ
ЈАШИО
СТРАШНИ
БЕЛИ
ЧОВЕК!

ДОК-
ТОР
ЦИН!

САД ЗНА-
МО НА ЧЕ-
МУ СМО,
МИКИ! КОД
ЦИНА СУ
СЕ ИЗ ОС-
ТАЛИХ
ЗАЈА
ИЗЛЕГЛА
ЧУДО-
ВИШТА!

ХАЈДЕ,
ПРИЈА-
ТЕЉУ!
ОДВЕШ-
ЋЕМО
ВАС
НАТРАГ
У СЕЛО!

НЕ...ТО
МЕСТО
ЈЕ ОЈСАД
ПРО-
КЛЕТО!

ДОКТОР МАРВЕЛ
ЈЕ ИПАК УСПЕО ДА
УБЕДИ
ПОГЛАВИЦУ...

ТИ ЖЕЛИШ
ДА СЕ ОСВЕ-
ТИШ ЗА РАЗ-
РУШЕНЕ
ДОМОВЕ, ЗАР
НЕ? ТАЈ ЧО-
ВЕК МОЖЕ ДА
ДОНЕСЕ НЕС-
РЕЋУ И ДРУ-
ГИМ
СЕЛИМА!

ДА... ВАШЕ
СЕЛО МУ ЈЕ
БИЛО ПРВО
НА УДАРУ!

НЕШТО
КАСНИЈЕ...

ЗЛОЧИ-
НАЦ! НИЈЕД-
НА КОЛИБА
НИЈЕ
ОСТАЛА
ПОШТЕБЕ-
НА!

ЊЕГОВА
ПРВА ПРЕШ-
КА, МИКИ!
ЧУДОВИШТА
СУ МОРАЛА
ОСТАВИТИ
ТРАГОВЕ!

МАРВЕЛ ЈЕ
БИО У ПРАВУ...

ТАЧНО...
ПОГЛЕДАЈ!
ОВО ЈЕ ТРАГ
ПТЕРОДАК-
ТИЛИА!

А ОВО ЈЕ
"ЛИЧНА КАР-
ТА" ТРИЦЕРА-
ТОГА ТРАГОВИ
ЋЕ НАМ БИТИ
ОДЛИЧАН
ПУТОКАЗ!

ПОГЛАВИЦА ЈЕ БИО
ЗАПРЕПАШЋЕН...

ЗАР МИСЛИТЕ ДА
ИДЕТЕ ЗА ЊИМА?
НАСТРАДАЈЕТЕ ЈЕР
ПУТ ВОДИ КРОЗ ОБЛАСТ
ЛОВАЦА НА ЉУДСКЕ
ПЛАВЕ!

ЗНАМ...
АЛИ, МОЖДА
ЈЕ И ЊИХ
ДОКТОР ЦИН
РАСТЕРАО!

АЛИ ДОКТОР МАРВЕЛ
СЕ ГРДНО ВАРАО!

ПОГЛАВИЦА ЈЕ
ПОКУШАО
ДА ИХ
ОДГОВОРИ...

НЕ
ИДИТЕ,
СЕЊОР
МАРВЕЛ!
СТРАДАЋЕТЕ
И ВИ И
ВАШ
СИН!

МОРА-
МО, ПРИ-
ЈАТЕЉУ!

...АЛИ
БЕЗ
УСПЕХА!

ЏУНГЛА
ЈЕ ОГРОМНА
И ОПАСНА!
ТРЕБАЋЕ
МНОГО
ДАНА ДА
ПЕШАЧИ-
ТЕ!

НЕ-
БЕМО
ПЕША-
ЧИТИ!

МРУБЕГ
ТРЕНУТКА...

КАКО
ТИ СЕ
СВИЂА,
МИКИ
?

АУ!
ЧИТАВА
КАБИНА СЕ
ОДВОЗИЛА
ОД ВО-
ЗИЛА!

ХВУУМ

ТАНГ

ПОП

ГЛЕДАЈ
ОВО! МАТО
САМ ПРЕУДЕ-
СИО АКВАБУС...
НИСАМ
ТИ НИ
КАЗАО!

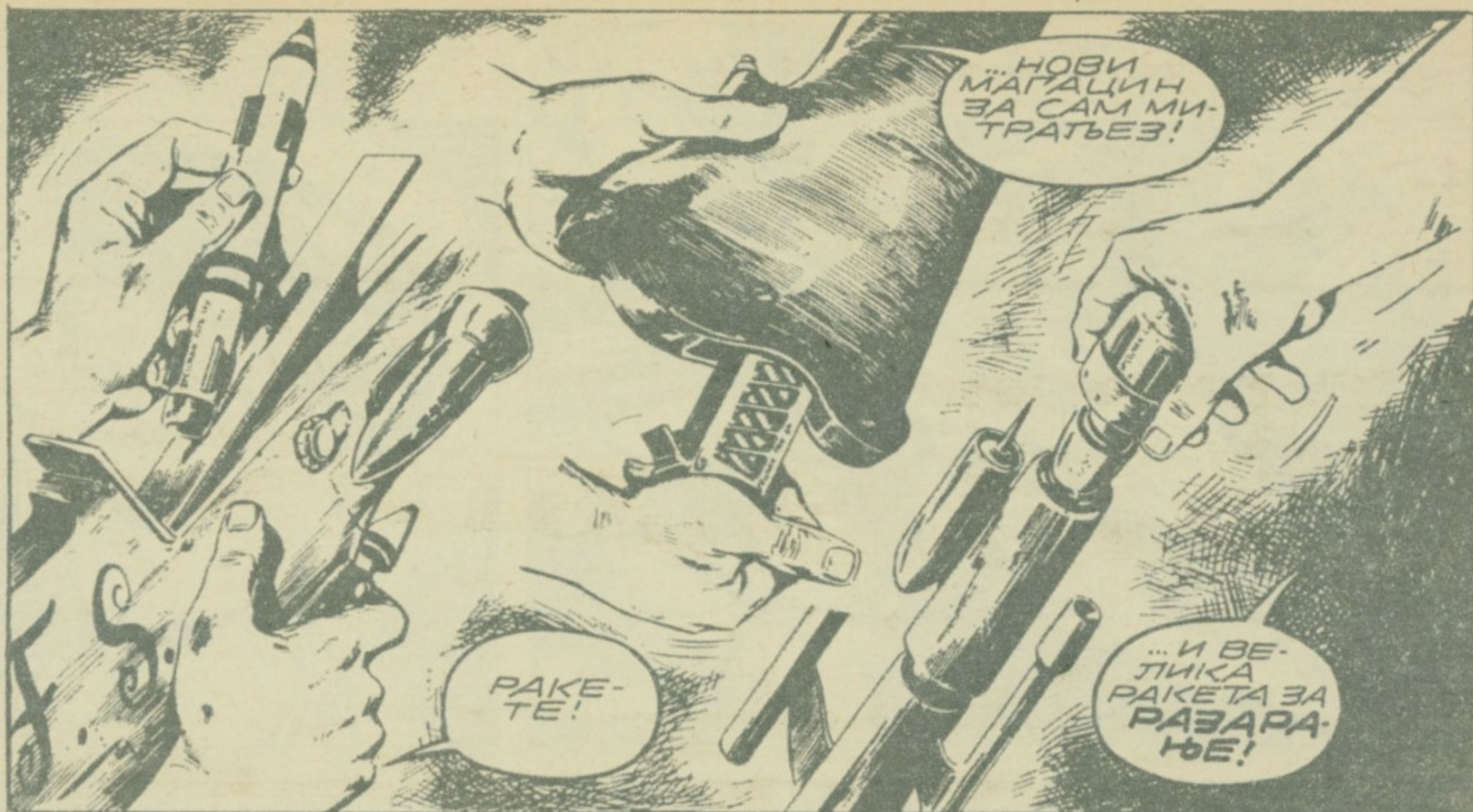
ХЕЈ!
АКВАБУС
ПУЦА ПО
ШАВОВИ-
МА!

САД ИМАМО
СВЕ ШТО
НАМ ТРЕ-
БА!

СНАБДЕО САМ
СЕ МУНИЦИ-
ЈОМ! НЕМА-
МО ЧЕПА ДА
СЕ БОДИ-
МО!

...САД
ИМАМО ДВО-
СЕДИ ХОВЕР-
КРАФТ! ЧАК
НИ АМАЗОН-
СКЕ МОЦВА-
РЕ НЕ МОГУ
НАС ЗАУСТА-
ВИТИ!

СЈАД-
НО, ТА-
ТА!

ДОКТОР МАРВЕЛ
ЈЕ БИО У ПРАВУ ЈЕР
У ТОМ ТРЕНУТКУ...

БЕНЏО ЈЕ ПРВИ
ПРИМЕТИО
ОПАСНОСТ...

ГРРРРР!

ОХ! ТАТА...
ПАЗИ!

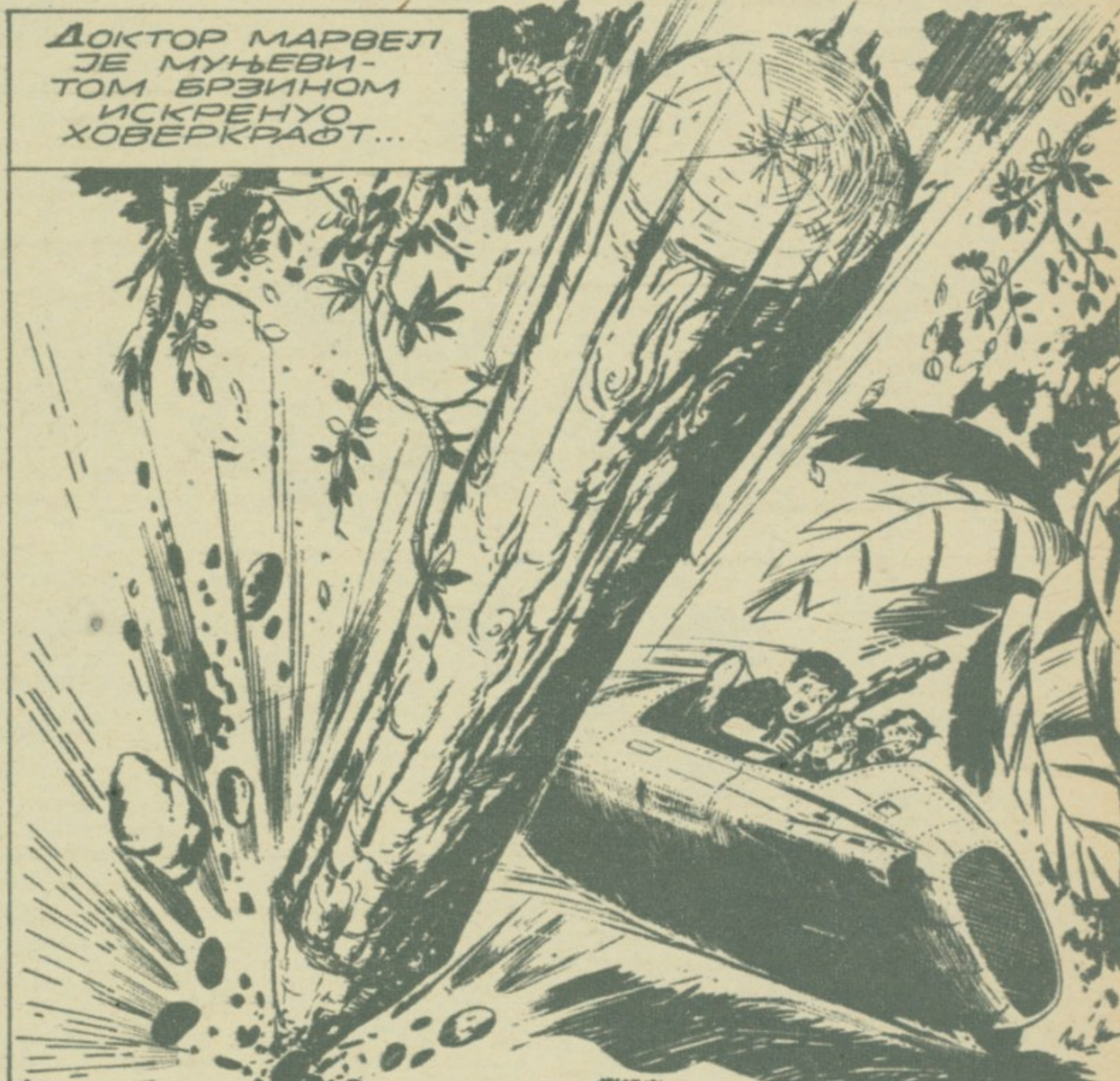

ХВУУУШ!

ПАДА...
ПРАВО
НА НАС!

НЕБЕСА!

ДОКТОР МАРВЕЛ
ЈЕ МУЊЕВИ-
ТОМ БРЗИНОМ
ИСКРЕНУО
ХОВЕРКРАФТ...

ДУУУУМ!

АЛИ, ПРЕ НО
ШТО ЈЕ УСПЕО
ДА ГА ИСПРАВИ.

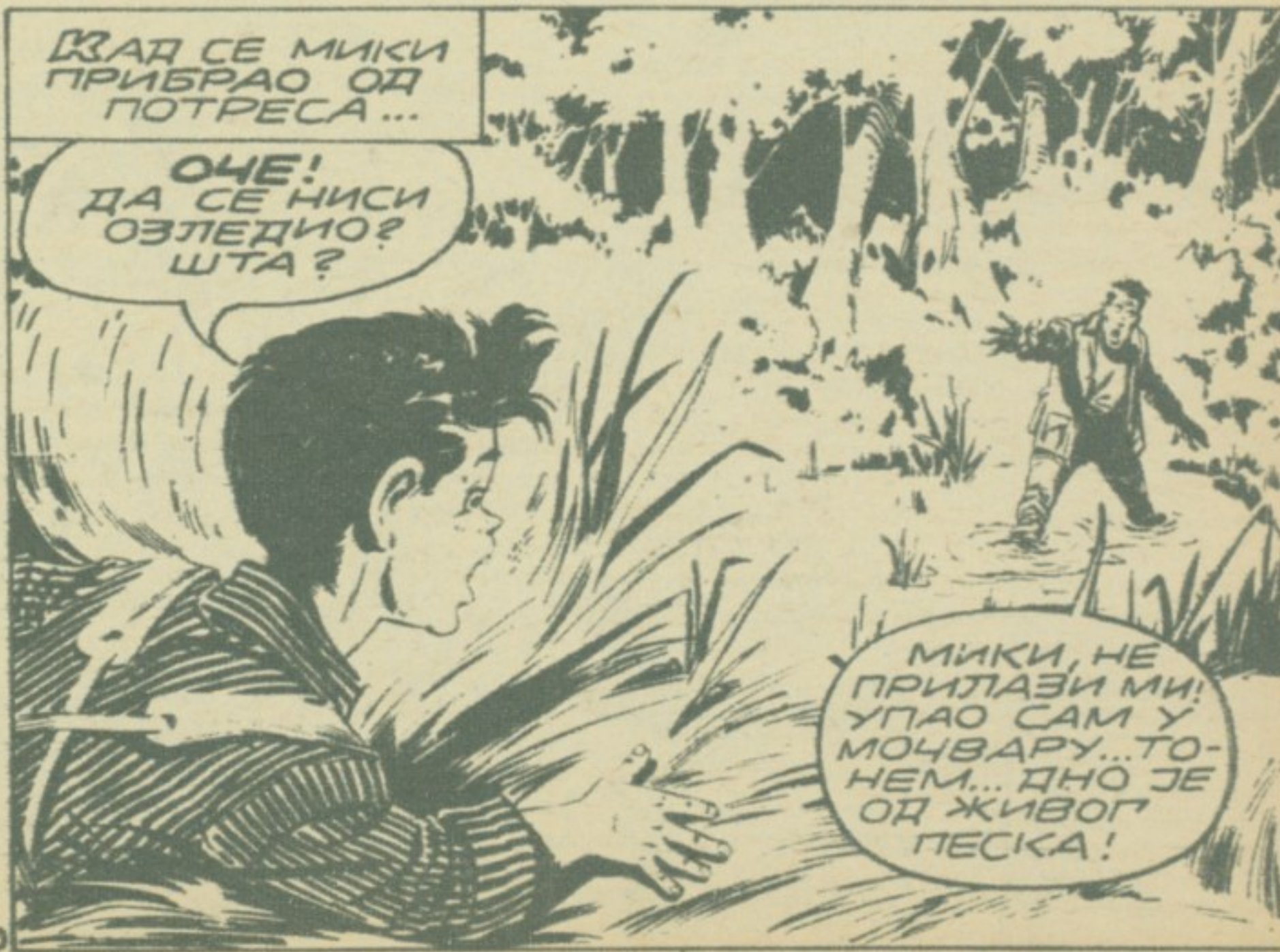
ООО!

ААХ!

КРРААК!!

КАД СЕ МИКИ
ПРИБРАО ОД
ПОТРЕСА...

ОЧЕ!
ДА СЕ НИСИ
ОЗЛЕДИО?
ШТА?

МИКИ, НЕ
ПРИЛАЗИ МИ!
УПАО САМ У
МОЧВАРУ...ТО-
НЕМ... ДНО ЈЕ
ОД ЖИВОГ
ПЕСКА!

ЗАР НЕ
ЧУЈЕШ ШТА
ТИ ГОВОРИМ?
НЕ ПРИПАЗИ
МИ... **ОБОЈИЦА**
ЋЕМО
СТРАДАТИ!

ДРЖИ
СЕ, ТАТА!
ПОМОГИ ЋУ
ТИ НЕКА-
КО!

ИЗ СВОГ МАЛОГ АРСЕ-
НАЛА МИКИ ЈЕ ИЗВУ-
КАО МАЛУ РАКЕТУ СА
ОШТРИМ ВРХОМ...

ПЛАНИНАРСКА РАКЕ-
ТА... ПОМОЋ ПРИ ПЕ-
ЊАЊУ НА НЕ-
ПРИСТУПАЧНЕ
ВРХОВЕ И
ПРЕБАЦИВА-
ЊУ ПРЕКО
ПРОВАЊИ-
ЈА!

МИКИ ЈЕ ЦИЉАО ПАЖ-
ЉИВИЈЕ НО ИКАД У
ЖИВОТУ...

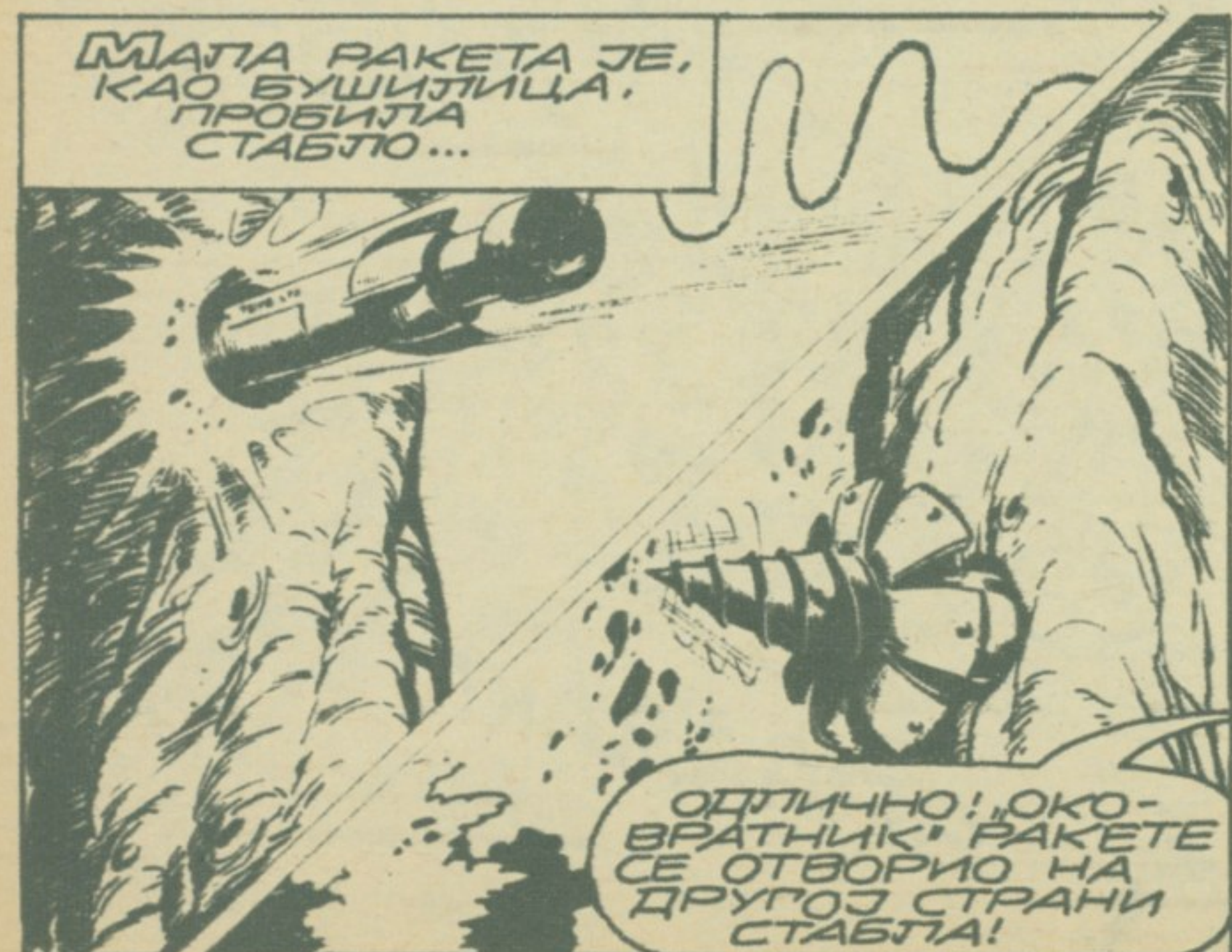
ТАТА! САГНИ
МАЛО ГЛАВУ...
ЦИЉАЈУ НА
ОВО ДРВО
ИЗА
ТЕБЕ!

НЕ...
НЕ МОГУ
ВИШЕ! НАГ-
ЛО ПРО-
ПАДАМ!

СССССТААНН!!

ОСВЕТНИК
ИЗ СВЕ-
МИРА!

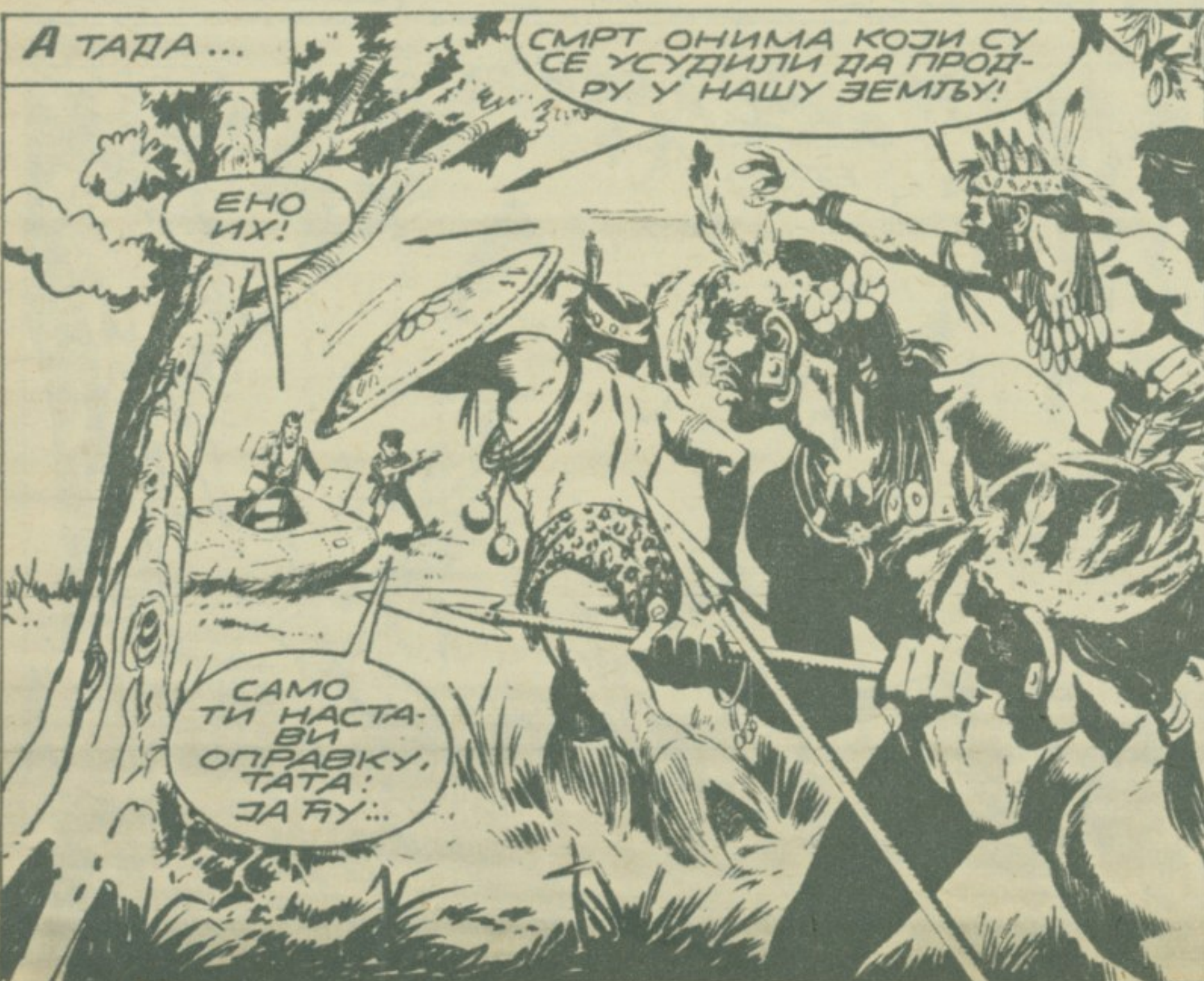
МАЛА РАКЕТА ЈЕ,
КАО БУШИЛИЦА,
ПРОБИЈА
СТАБЛО...

ОДЛИЧНО! ОКО-
ВРАТНИК! РАКЕТЕ
СЕ ОТВОРИО НА
ДРУГОЈ СТРАНИ
СТАБЛА!

БРЗО...
ЧВРСТО
ВЕЖИ ТАЈ
ДРУГИ
КРАЈ КО-
НОПЦА!

ХВА-
ТАЈ СЕ
ЗА КОНО-
ПЦА,
ТАТА!

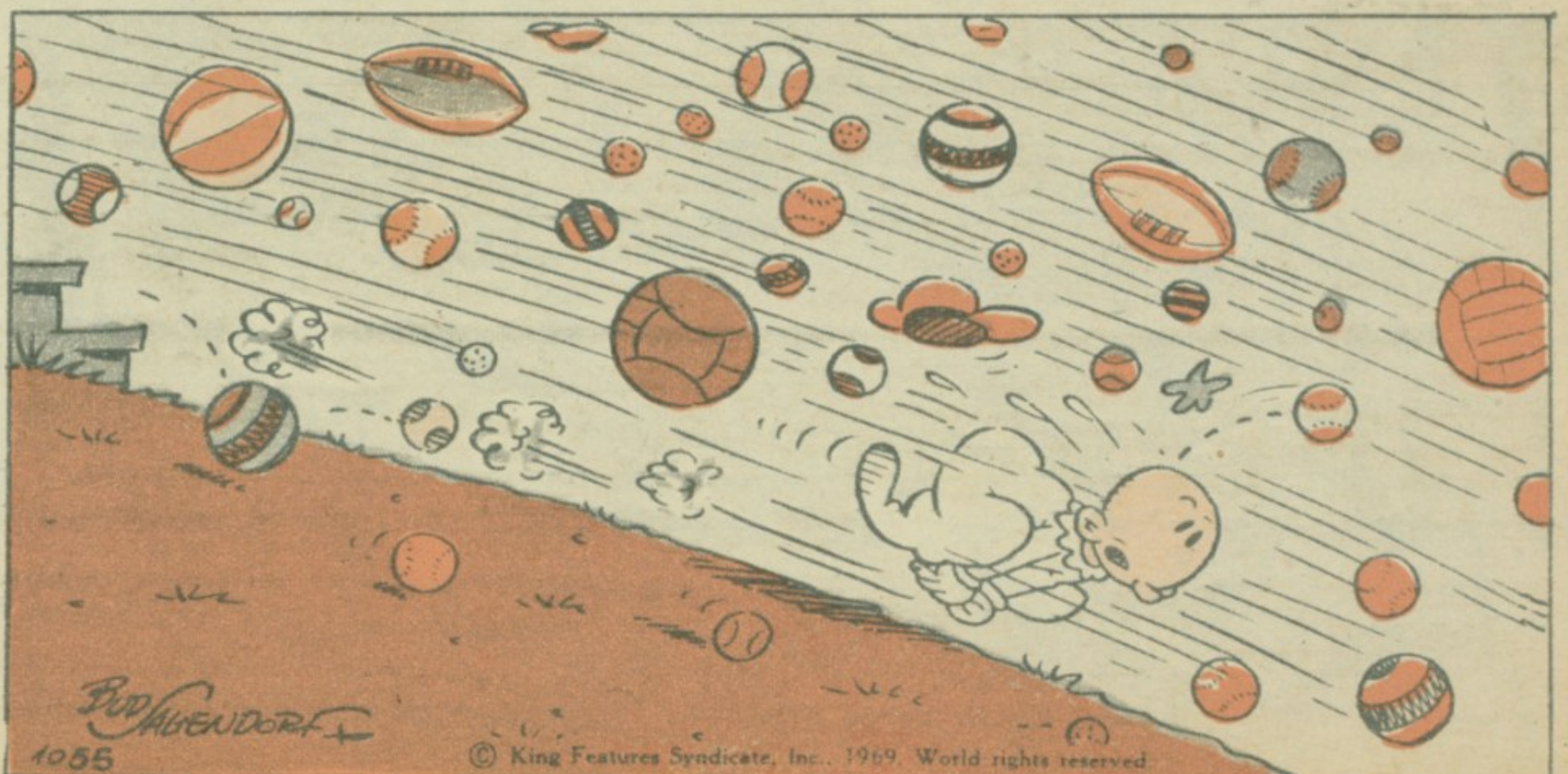

ШТА
СЕ
ПОТОМ
ДОГАЂАЛО
ДОКТОР
РИСМЕН
ЈЕ
ЗНАО
ЈЕР
ЈЕ
И
САМ
УЧЕСТВОВАО
У
РУШЕЊУ
ЦАРСТВА
ДОКТОРА
ЦИНА.

ОВДЕ НИКО
НЕЌЕ СА
МНОМ
ДА СЕ
ЛОП-
ТА!

НУЛА Х

НА НОВОЈ ПЛАНЕТИ

ПОСАДА КОСМИЧКОГ БРОДА НУЛА Х КРЕНУЛА ЈЕ НА ПЛАНЕТУ 497 ДА ДОНЕСЕ УЗОРКЕ БРИТЕНИЈУМА, ЕЛЕМЕНТА КОЈИ НЕУТРАЛИШЕ АТОМСКО ЗРАЧЕЊЕ...

ЈЕДНОГ ДАНА ОВДЕ ЋЕ, МОЖДА, ПОСТОЈАТИ НАСЕЉА...

ДА... АЛ' САД ТРЕБА ДА НАЂЕМО БРИТЕНИЈУМ!

МАГНЕТСКА ПРАШИНА! КОНТРОЛНИ АПАРАТИ СЕ ПОНАШАЈУ ПОТПУНО ЛУДО!

АКТИВИРАЈТЕ РЕТРО-МОТОРЕ! УДАРИЋЕМО...

ПОМОЗИТЕ МИ... НЕ МОГУ ДА ИСПРАВИМ МОДУЛ!

УЛЕТЕЋЕМО У УСИЈАНУ МАСУ!

ПРИПРЕМИТЕ МОДУЛ... ДА ИСПИТАМО МОГУЋНОСТ ЗА СЛЕТАЊЕ!

НАВИГАТОР БРЕД ЊУМЕН ОСТАО ЈЕ НА МАТИЧНОМ БРОДУ ДОК СУ ОСТАЛИ ЧЛАНОВИ ПОСАДЕ КРЕНУЛИ НА УЖАРЕНУ ПЛАНЕТУ...

ХУ! ИЗВУКЛИ СМО СЕ!

ИЗГЛЕДА ДА СУ СЕ НЕКИ ДЕЛОВИ ПЛАНЕТЕ ВЕЋ ДОНЕКЛЕ ОХЛАДИЛИ!

СПЕКТРОСКОП ПОКАЗУЈЕ ДА ЈЕ МАКСИМУМ КОНЦЕНТРАЦИЈЕ БРИТЕНИЈУМА У... МОРУ ИСПОД СТЕНА!

ДА ПОГЛЕДАМО ИЗБЛИЗА!

ТО НИЈЕ МОРЕ, ПОЛЕ... ТО ЈЕ ПЕСАК КОЈИ СЕ КРЕЊЕ! МОЖДА ЈЕ ТЛО ДОВОЉНО ЧВРСТО!

ПОКУШАЋЕМО ДА СЕ СПУСТИМО У ПОДНОЖЈЕ ОНИХ ЛИТИЦА!

1055

СЛЕДЕЋИ НАСТАВАК: ДАВЉЕЊЕ У ПЕСКУ!

РУСМИР ЈАШЕ ВИХОРА

МЕЋУ 70.000 ДОПИСНИЦА С ТАЧНИМ
ОДГОВОРИМА ПРВУ НАГРАДУ ИЗВУКАО
ЈЕ ЧАРЛИ

(види 44—45. страну)

Литл Џо је лако решио четири загонетна случаја с Дивљег запада уз помоћ читалаца Политикиног Забавника. На питања: Где је бомба Крвавог Била, Где је заробљени Хос, У којој је пећини благо и ко је издајник, одговорило је преко 70.000 читалаца!

Прва награда, расни јахаћи коњ Вихор припала је Русиру Тупковићу, ученику IV разреда основне школе из Тузле, Улица Славка Мићића 14-ц. Уместо Вихора са седлом, узенгијом и уздом и комплетног каубојског одела, Русмир има право да изабере 12.000 динара у готовом или телевизору у боји.

Ево још 99 лудих награда за 99 бистрих глава.

ЖЕНСКИ ВИЦИКЛ добила је ЈЕЛИЦА ЕУЧИЋЕВИЋ, I Булевар 108/37 11070 Н. Београд

ТРАНЗИСТОР с антеном за уграђивање у кола добио је БРАНКО ВЕЉАЧА, Браће Златичанин 1а, 81000 Титоград

ШЕСТ ЧАСОВНИКА добили су: 1. СОФИЈА ВУЈАЧИЋ, Н. фронта 47, 21466 Врбас 2. ЈОСИФ АНЧЕВСКИ, Улица Илинденска, село Влзе, 91000 Скопје, 3. ДРАГАН ЈОВАНОВИЋ, Омладинске бригаде 32/19, 11070 Нови Београд 4. ДРАГАН ПОРКОЈЕВИЋ, Пијачни блок 16, 19300 Неготин — Крајина 5. МИХАИЛО КРАВЦЕВ, Рајићева 3, 11000 Београд и 6. ПАНДЕ КОСТОВСКИ, ул. 135 бр. 206, 91000 Скопје.

ДЕСЕТ ПЕНКАЛА са златним пером добили су: 1. МИРКО БОГИЋ, Новице Церсвића 29, 11050 Београд 2. ЈОВАН ЖИВКОВИЋ, Булевар АВНОЈ-а 26/24, 11070 Нови Београд 3. ДРАГАН АНДРИЋ, Партизански бокс ул. I бр. 13, 11210 Крњача 4. ЈОВАН ВОРГИЋ, Милетићева 93, 23000 Зрењанин 5. МИЛОРАД ПЕТКОВИЋ, Ул. Школска бр. 2, 74330 Лукавац 6. АХМЕТ ВИХОРАЦ, Гојка Вачанина 25, 36300 Нови Пазар 7. ЈАНОШ БОРБЕЉ, Браћа Богарошки 14, 23300 Кикинда 8. ВЛАДИМИР СЕГЕДИ, Петефи Шандора 17, 25230 Кула 9. ЕРИК КАЛИНСКИ, Маршала Тита 160/В, 91330 Крива Паланка и 10. ЗОРАН ТОНЕВ, Бранислава Нушића бр.

17, згр. 4 ул. I ст. 6, Карпош II, 91000 Скопје.

ДЕСЕТ МАЛИХ ЗЛАТНИКА (у вредности од по 340 дина. сваки) добили су: 1. ДЕСАНКА КОПАНДАНОВИЋ, Вори са Кидрича 34/III, 11000 Београд 2. ИВАНКА ЖИВКОВИЋ, Жарка Зрењанина 101-а, 26000 Панчево 3. НИКОЛА РАВЕНОВИЋ, Западне ударничке 112/ц, Александрово, 24000 Суботица 4. ВЛАДА ПАЈИЋ, Институт за кукуруз бр. 76/А, Земул Поље 5. ТИВОР ШЕТЕТ, ЈНА 35, 23253 Конак 6. ЖИВКО НЕДАНОВСКИ, Ул. 758, бр. 9 ул. II/7, Карпош II, 91000 Скопје 7. ЗЛАТАН ЛИЧИНА, Стевана Немање „БВ“ 20/1, 36300 Нови Пазар 8. ЗОРАН БЕЛАНЧИЋ, Пеке Косорића 23/1, 71000 Сарајево 9. ЖАРКО СРЕМАЦ, Партизанска 80/а, 21469 Пивнице и 10. ЖЕЉКО ВУЈАЧИЋ, Саве Ковачевића 1, 21000 Нови Сад.

ДЕСЕТ ПРЕТПЛАТА ЗА ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК за целу 1972. годину добили су: 1. БРАТИСЛАВ КУЗМАНОВИЋ, Студентска бр. 17/20, 11070 Нови Београд 2. МИОДРАГ КРСТИЋ, ул. I интернационале 64, 38400 Призрен 3. ЈАСМИНКО ТУТАРИШ, Славка Родића 8/11, 78250 Бугсјо 4. БОШКО БЈЕЛОШЕВИЋ, Вишњићка 80, 11000 Београд 5. ГОРАН ЧАТЛЕСКИ, Маршала Тита, Кула Низск Дел, 97500 Прилеп 6. НАДА ВАНИЋ, Бранкова 23, 11000 Београд 7. АНА КАЛМАН, Соње Маринковић 20, 21240 Тител 8. ЉИЉА МЕДИЋ, М. Тита 23, 23216 Ван. Карађорђево 9. ЗОРАН ГОЈКОВИЋ, Зеленгочка 76, 34000 Крагујевац и 10. МИЛАНКА ПАРМАКОВИЋ, Херцеговачка 15, 15000 Шабац.

ДЕСЕТ ВЕЛИКИХ ГЛОБУСА добили су: 1. МАРИО АМБРИЋ, Крпића 2, 79000 Мостар, ТОНЧИ БАШИЋ, Пут Гробља 9а 58212 Каштел Сућурац 3 ЛАЗАР БОГОСАВЉЕВ, Симе Гашића 34, 26213 Црепаја 4. НЕНАД ГОЛУБОВИЋ, 19312 Вражогр-нац 5. НОВИЦА СПАСИЋ, Косте Абраше

МИНИЋ, Бирчанинова 12, 37000 Крушевац 3. СТЕВАН ПАЛИНКАШ, 29. новембра 20, 23000 Зрењанин 4. РАДИША НИКОЛИЋ, Врачарска 61, 35210 Свилајнац. 5. МИЛАН НИКОЛИЋ, Врачарска 61, 35210 Свилајнац. 6. ЈАДРАНКА МАНЧИЋ, Вука Караџића 40, 91300 Куманово 7. ЉУБИША ПОПОВИЋ, Раде Кончара 7, 38400 Призрен 8. ДРАГАН ШАЛЕР, Осн. шк. „Доситеј Обрадовић“, Кнез Милошев венац 8/IV, 12000 Пожаревац 9. АНДРЕЈ ШТЕМБЕРГЕР, Врбово 15, 66250 С. Бистрица и 10. СЛАВЧО ТАШЕВСКИ, ул. 135, бр. 96/III-7, 91000 Скопје.

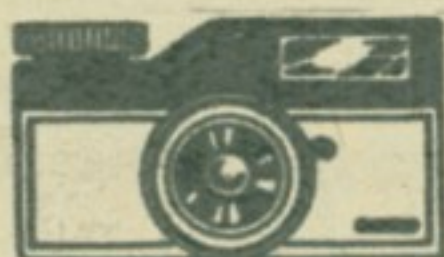
ДЕСЕТ КОМПЛЕТА књига Карла Маја добили су: 1. ДРАГАН АНТОНЧИЋ, Омладинска бр. 2, 11300 Смедерево 2. СВЕТИСЛАВ РАНИСАВЉЕВИЋ, Карађорђева 46/57, 11300 Смедерево 3. СТЕВАН ВИЈАТОВ, ЈНА бр. 13, 23262 Томашевац 4. СНЕЖАНА ЛАЗИЋ, Карађорђева 43/15, 11300 Смедерево 5. ДРАГОМИР РАЈАНОВИЋ, Југ Богданова 41, 23000 Зрењанин 6. МИОДРАГ ФЕЛБАВ, Св. Милетића 64, 23316 Башаид 7. АЗИЗ ЦЕРО, Хварска 19, 71000 Сарајево 8. АНА ПЕХАРАЦ, Приједорска 50, Анекс, 71000 Сарајево 9. ГОРАН ТОДОРОВИЋ, Светозара Марковића 27, 26220 Ковин и 10. СЛАВИЦА ВИРИЋ, Кнеза Грбовића 10, 14242 Мисница (Ваљевска).

ДЕСЕТ КОМПАСА добили су: 1. СВЕТАНА ПАПРИЦА, Косте Абрашевића Б-4/II-5, 35000 Светозарево 2. ЗВОНИМИР КАМИНСКИ, Славка Прања 10, 76240 Јајце 3. АЛЕКСАНДАР ЂОРЂЕВИЋ, Симе Шолаје 20, 11080 Земун 4. МИЛОЈЕ МАРИЧИЋ, Д. Максимића 13/4, 37240 Трстеник 5. МИЛАН КАЛАБА, Марка Орешковића бр. 5, 23242 Банатски Деспотовцац 6. СЛОВОДАН ЗЕЧЕВИЋ, Чичина 5, 23261 Лукићево 7. ДУШКО МАНОЈЛОВИЋ, Симе Шолаје 6, 23242 Ван. Деспотовцац 8. МИРА КРНИЋ, Паићева 20/10, 58000 Сплит 9. МИРЈАНА ВИЦЕЛАРЕВИЋ, Хаджук Вељкова 72, 19300 Неготин Крајина и 10. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ, Преспанска 26, 12000 Ниш.

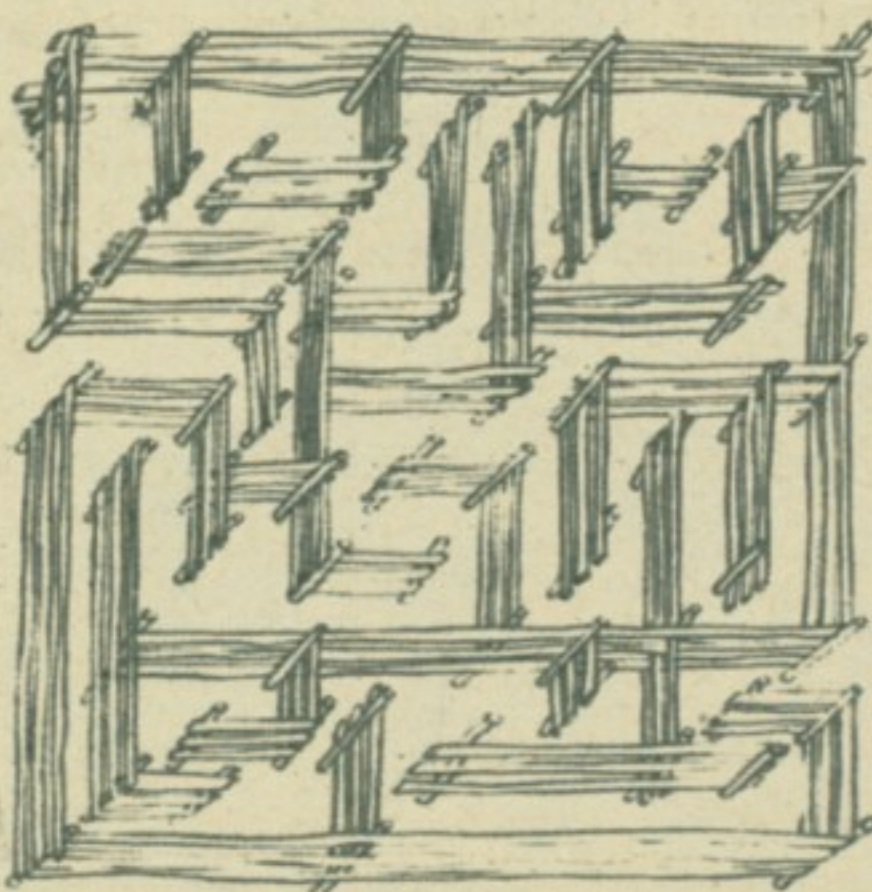

ДЕСЕТ СКЛАПАЛИЦА МЕХАНОТЕХНИКЕ добили су: 1. НЕНАД ЂУРКОВИЋ, Смаје Фазлића 37, 78000 Вања Лука 2. СТЕВАН ШОВЉАНСКИ, Стевана Дивниног 87, 21230 Жабаљ 3. МЛАДЕН ЛАЛИЋ, Палмира Тољатија 20/1, 71000 Сарајево 4. ЗЛАТА МАТИЋ, Итебеј Друм 65, 23233 Српски Итебеј 5. ДРАГИЦА ПАВЛОВИЋ, Кумодрашка Нова II/II стан 19, 11040 Београд 6. НЕНАД КОСТИЋ, Драг. Степановића 8, 34000 Крагујевац 7. ПЕТАР ЦЕКИЋ, Цељска 13, 74000 Добој 8. ВУЈО ДРНАРЕВИЋ, Херцеговачка 28, 31000 Титово Ужице 9. СЛОВОДАН АНТЕВСКИ, ул. 705 бр. 5, 91000 Скопје и 10. СЛОБА ЖИВАНОВИЋ, Бранка Радичевића 76, 14220 Лазаревац.

ДЕСЕТ ФОТО-АПРАТА „Кликмат“ добили су: 1. ДРАШКО МАТУЛИН, А. Бостанџића 10, 71000 Сарајево 2. ЗОРАН

НАЂИ ПУТ ДО БЕНА КАРТРАЈТА?

МАЛИ
ТЕСТ

Литл Џо зна да је тата Бен у опасности и хтео би да му помогне, али пут до старог Картрајта води кроз лавиринт од ограда. Помози му и нађи прави пут. Ако то успеш за мање од два минута убележи себи 10 поена! За 3 минута размишљања — 8 поена, а за млађе дозвољено је и дуже време док не нађу решење. Узми часовник, оловку и на посао!

ЧАРЛИ БИ

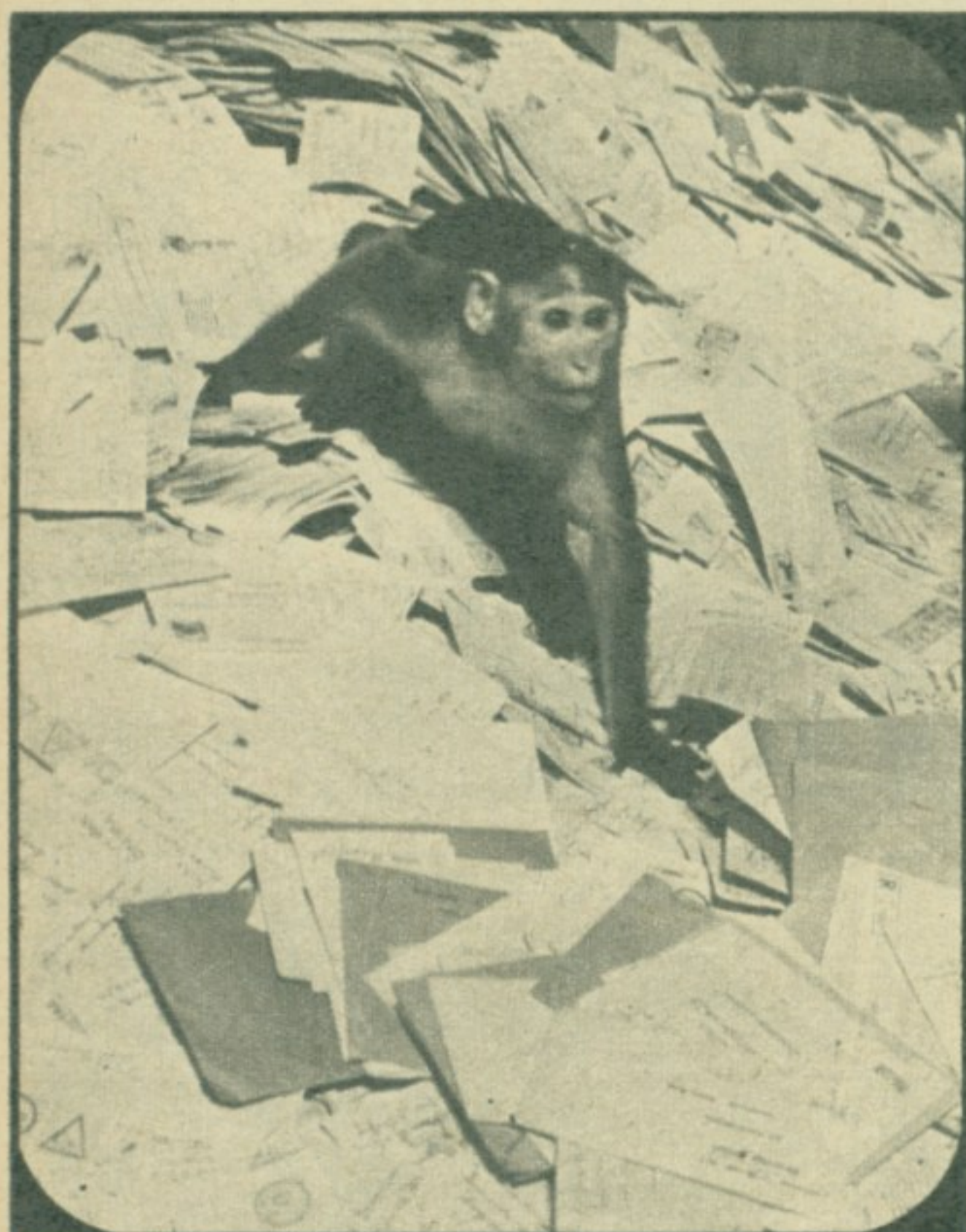
**ПРВИ ПУТ
У ИСТОРИЈИ
ГЛАВНУ
НАГРАДУ
НА КОНКУРСУ
ИЗВУКЛО
МАЈМУНЧЕ** ➤

1 ПРАВО ИЗ АФРИКЕ. — Ја сам Чарли. Родио сам се пре 18 месеци у Гвинеји а у Југославију ме је довео један богати странац који је са мном разговарао искључиво енглески, па ми то некако дође као матерњи језик.

2 БУДИ ДОБАР! — Не могу да се појалим, лепо ме је хранио и пазео али је зато имао једну незгодну особину. Свака друга реч била је: „Чарли, буди добар! Чарли, буди миран!“. Као да је неко видео мирно мајмунче.

5 ИЗЛАЗАК У СВЕТ. — Једног дана стигли су по мене из Забавника. Кажу имају важан посао: да ја између 70.000 дописница извучем прву награду на Великом вестерн конкурс. Пристао сам јер волим каубојске филмове.

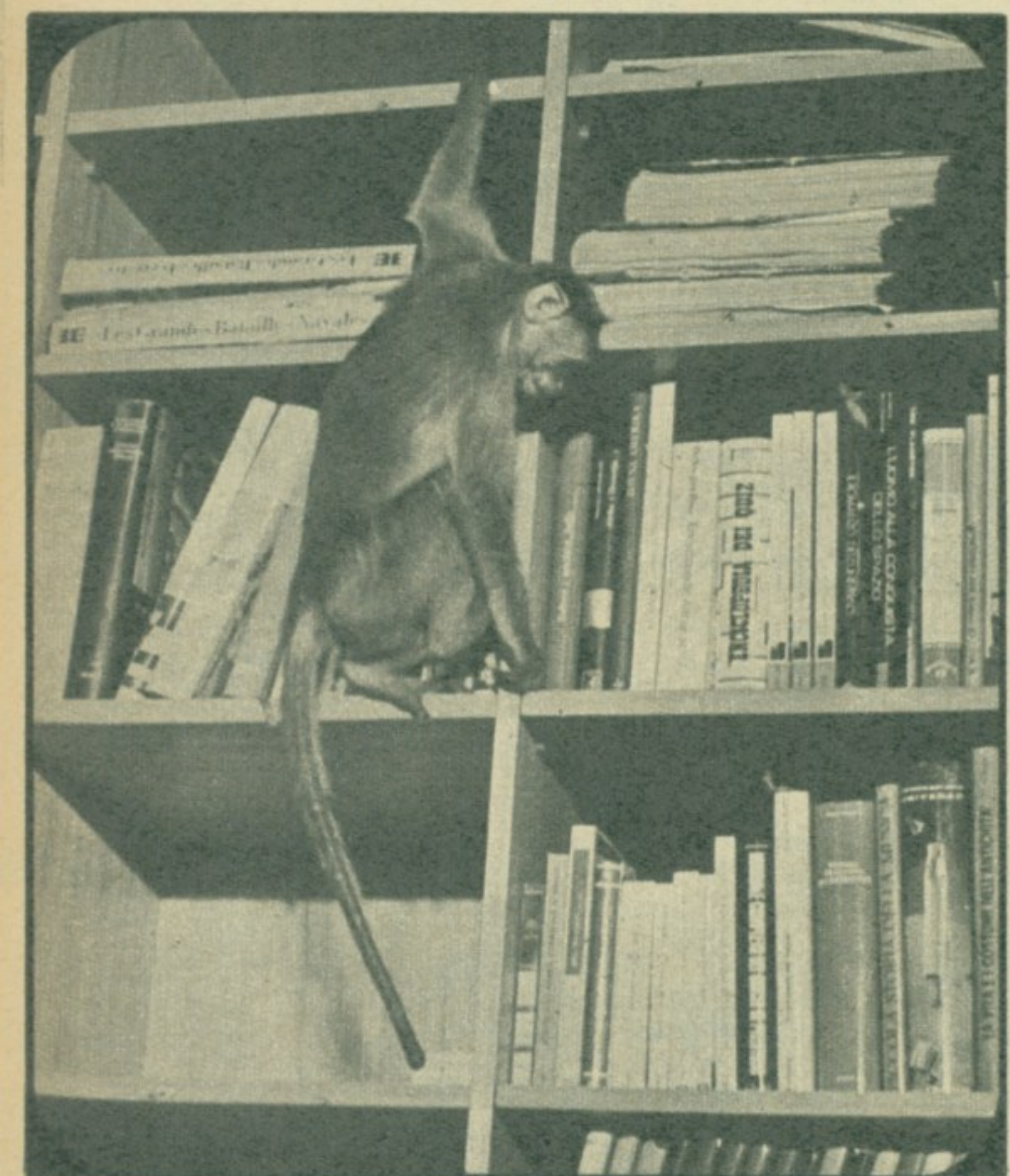

6 НИШТА НЕ РАЗУМЕЈУ. — Чим сам угледао брдо дописница, једним вештим скоком нашао сам се на врху и склизно доле. Они из Забавника су се намршили. Дали су ми неки сок да им будем добар, а ја бих и без тога све лепо урадио само сам хтео мало да се клизам.

7 НА ПОСАО! — Некако сам се уозбиљио и почео да тражим по хрпи писама и дописница. Допали су ми се купони онако округласти па ћошкасти. Најзад сам зажмурио, пружио руку и извукао једну дописницу. А сад, пазите! Настаје непредвиђена гужва.

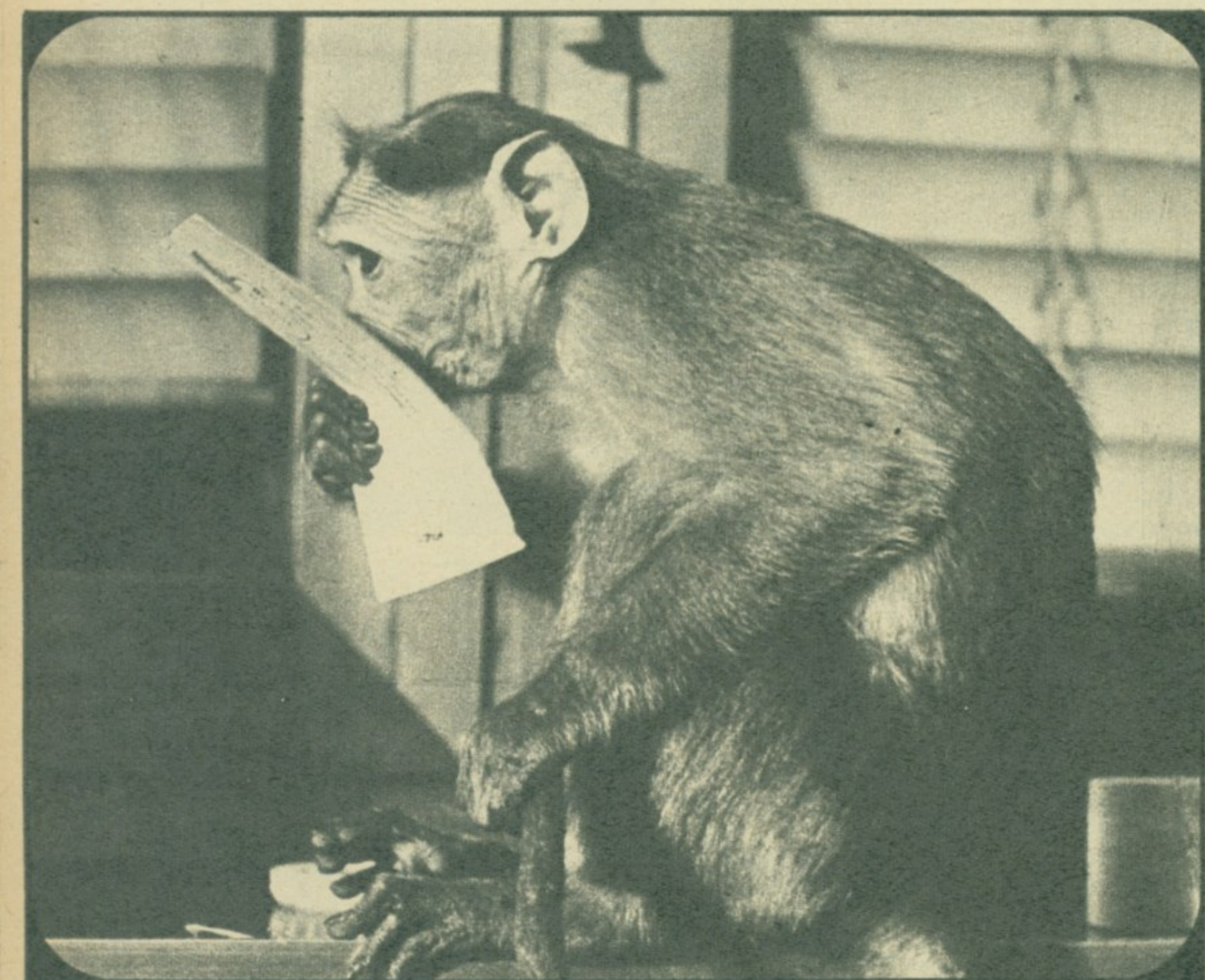
МИРА КАУБОВА

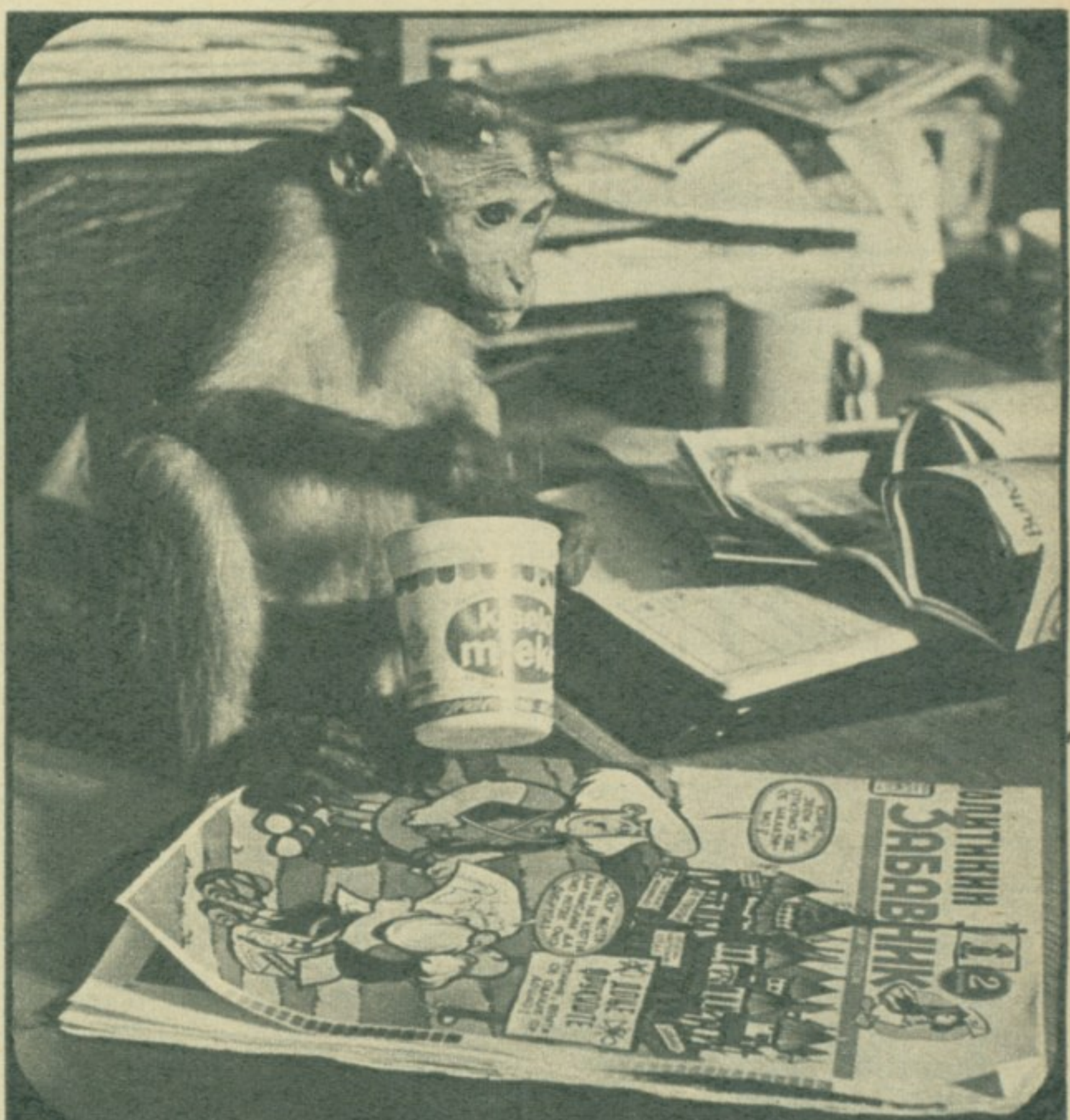
3 КАЗНА. — Ја, наравно, нисам анђео и кад сам једног дана у игри случајно прогризао завесу, исцепао неке папире са радног стола и просуо пудер по тепиху, он се наљутио, стрлао ме у кола па право у зоолошки врт.

4 БОКА СЕ БИЈЕ. — Овде није лоше. Имам друштво, деца ми дају семенке које много волим. Само кад ме Ђока, најстарији у нашој групи мајмуна, не би тако често чвркао по глави. На нашем кавезу пише: Мангабеји (*Cercocebus fuliginosus*), а мене ћете лако познати, најмањи сам, имам свега 3 килограма.

8 СРЕДИО САМ ИХ. — Скочио сам заједно с дописницом на висок прозор а они сви за мном па углас: „Врати, Чарли, дописницу, дај Чарли“. Ја се уплашио галаме, па не дам. У ствари хтео сам да проверим јесу ли одговори тачни. Кад су ми досадали, одгризао сам један крај дописнице и вратио им је.

9 „ЗА ЧАРЛИЈА“. — Док сви око мене бришу зној са чела и задовољно читају име победника, десетогодишњег Русмира из Тузле, ја користим тренутак да се мало расхладим... На крају ево моје адресе — Београд, Зоолошки врт, Калемегдан, Мајмунара, други кавез слева!

(Снимио: Стева Крагујевић)

ОООХ!
БАНКИ!
НЕЕЕ!

НИКО НЕ СМЕ
ТАКО ДА СЕ
ПОНАША ПРЕ-
МА МО-
ЈОЈ СЕС-
ТРИ!

ИЗБЕЗУМИО
СЕ ОД
БЕСА!

ЏОНИ ЈЕ ПОКУШАО ДА СПРЕЧИ НЕСРЕ-
ЋУ...

САД
НИКОГ
НЕ БИ
ПОСЛУ-
ШАО...
ЗАТО...

СМИРИ СЕ,
МОМЧЕ!

И ТИ,
БЕБИ!

ОН ЈЕ ПРВИ
ПОТЕГАО НА
МЕНЕ!
СКЛОНИ
СЕ... ИНАЧЕ
ЋУ...

А ТАДА, С НЕОЧЕ-
КИВАНЕ
СТРАНЕ...

КОЛИКО ПУТА ТРЕБА
ДА ТИ ПОНОВИМ ДА
СЕ НЕ ИГРАШ
ПУЦАЉКОМ...

ТРЕБА ТИ
ПОМОЋ,
КУЛИ?

НИКОМЕ ПОМОЋ НИЈЕ
ПОТРЕБНА! ДАЈ ТО ОРУЖ-
ЈЕ,
БАН-
КИ!

А ВИ,
МОМЦИ,
КО СТЕ?

ТО ТИ ЈЕ
ПАМЕТНО,
МОМАК!
КРВ НАМ
НИЈЕ ПО-
ТРЕБНА!

ЈА САМ КУЛИ
...А ОВО СУ
ЏИЛ И БЕБИ!
УПРАВО СМО
"ОЧИСТИЛИ"
БАНКУ У БЕН-
ТОНУ...

...И ОВДЕ
КЕМО СЕ
ЗАДРЖА-
ТИ ДО
МРАКА!
А ОН-
ДА...

...КЕ ПО НАС
ДОКИ КЕЛИ-
КОПТЕР! ИДЕ-
МО У НОВИ МЕ-
КСИКО! БУДИТЕ
ПРИСТОЈНИ И...
НЕЋЕМО ВАМ
НИШТА!

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

МОТОР АВИОНА СЕ УГАСИО

Стајао сам на старту и посматрао како спортски пилот Миодраг Дуканац, студент по занимању, изводи свој први самостални лет са старим „поликарцем“ (ПО-2). Група почетника поред мене бучно је коментарисала лет. Морао сам да се насмејем: пилот на земљи све види и све зна, макар био и почетник. Али, лако је бити паметан на земљи...

Следећи на реду био сам ја. Кад је Дуканац изашао из авиона, пошто сам добио одобрење од руководиоца летења, сео сам за команде „поликарца“. Иза мене су ставили Мирослава Камиџорца. Младић се спремао за падобранца и ово је био његов први, такозвани информативни лет да мало осмотри земљу одозго. Касније ми је Мирослав рекао да му је то било први пут у животу да седне у авион!

ГДЕ ДА СЕ СПУСТИМ?

Полетели смо добро познатом линијом која иде школским кругом краљевачког спортског аеродрома. Одједном, негде пре другог заокрета, мотор „поликарца“ је почео да прекида, мучио се неколико тренутака, а затим се потпуно угасио!

Шта сам тог часа осетио, тешко је рећи. Ухватила ме стрва.

Налазио сам се тачно изнад центра града, на висини од свега 200 метара, тако рећи над самим крововима, за командама авиона чији се мотор угасио! Иза себе сам имао беспомоћног младића и готово никакву шансу да сачувам и њега, и себе, и авион, па и животе људи на улици или даље у пољу.

Где да се спустим!

Летим у аероклубу Краљево већ 20 година и знам цео терен око града у прсте па сам, наравно, знао и који су ми алтернативни аеродроми (њих имају и сви цивилни пилоти на својим маршрутама да би могли да се спусте у случају квара, не достатка горива и сл.) У једном делићу секунде бацио сам поглед на ручице и инструменте и муњевито скренуо према новом водоторњу крај Пољопривредне школе где се налази дугачка пространа равница. Али, одмах сам оценио да авион ношен само силом инерције тамо не може стићи. Значи, преостаје ми само бивши немачки аеродром Буњаковац у Рибници.

Кренуо сам тамо. Одједном, пошто се наклањао неколико пута, мотор је неочекивано прорадио. Ја се ипак нисам поклекао, остао сам при одлуци да слетим на Буњаковац, чак и ако мотор настави да ради. Добио сам мало висине, управо авион према шуми која лежи на самој ивици некадашњег аеродрома и почео припреме за принудно атирање. У том тренутку, пошто је неколико секунди радио, мотор је опет почео да прекида а онда се угасио, овог пута заувек.

СУДАР СА ХРАСТОМ

Сада више није било никакве наде. Остало ми је само да се некако докопам тог комада Буњачог по-

СЕ УГАСИО

Налазио сам се тачно изнад центра града, на висини од свега 200 метара, тако рећи над самим крововима, за командама авиона чији се мотор угасио! Иза себе сам имао беспомоћног младића и готово никакву шансу да сачувам и њега, и себе, и авион, па и животе људи на улици или даље у пољу.

Нисам стигао до њега. Прелетео сам скоро целу шуму. Остао ми је само последњи ред дрвећа, али ПО-2 више није имао снаге. Последњи велики храст закачио сам десним крилом, одбио се, окренуо за 90 степени и полетео право према згради војног магацина.

На крову магацина у том тренутку један човек поправљао је громобран. Огромним мотором ишао сам тачно на њега. Последње што сам

Последње што сам видео било је лице човека који је поправљао громобран на згради војног магацина. Ишли смо право на њега.

ља. Без мотора „поликарца“ тоне као камен и нагло губи у висини. Шума ми се муњевито приближавала. Пре скочићу је, понадао сам се, и докопати се пропланка на који стари ПО-2 може лепо да слети као на прави аеродром. Кроз главу ми је муњевито прошла мисао да чак и ако у томе не успем, стровалићу се на шуму, како су нас стари пилоти учили, јер је ту „мекше“ него на земљи. Бар нећемо никог трећег усртити.

Пред самом шумом окренуо сам се Камиџорцу:

— Скупи ноге и покриј лице рукама!

Обавио сам све радње предвиђе не за принудно слетање и чудно миран усредсредно се само на то да се докопам поља.

видео било је његово лице: скамењен, чекао је оно најгоре. Авион је, срећом, грунуо један метар ниже од њега у армирани зид магацина, срушио један добар део и најзад треснуо о бетонско двориште касарне. Одјекнула је страховита експлозија коју је чуло не само цело Краљево већ и сва села околна. На све стране летели су комади дрвећа и авиона.

КАО СПОМЕНИК

Кад се све смирило, отворио сам очи и погледао око себе. Од авиона је остала само кабина и бензински резервоар на мојим коленима. Окренуо сам се иза себе и угледао Камиџорца: лице бело као папир, глава

му лежи на грудима а низ слепоочницу се слива крв. „Готово, мртав је“, помислих ужаснут. Позвао сам га и плашљиво тргнуо за рукав:

— Хеј, шта је с тобом? — Отворио је очи и протоворио:

— Ништа, само сам се негде ударио...

Из смрканог авиона мој сапутник и ја изашли смо скоро неповређени!

Око нас су се одмах трком окупили војници, извукли нас из олупине и пошто су видели да смо обојица крвави по лицу одвезли нас у болницу. Лекари су били запањени: код Камиџорца осим мањих расекотина по лицу све остало било је у реду. Мени су изнад десног ока ставили три копчице и — то је све!

У овој првој гужви нико није мислио шта је с мајстором на крову. Кад су га се сетили и погледали горе, он је и даље стајао непомићно као споменик. Узалуд су га дозивали да сиђе, он се просто скаменио. Морали су силом да га свуку доле. Прошло је неколико дана од овог догађаја а несрећни човек није смео да се попне на кров магацина где му је остао алат.

* * *

Сутрадан је стигла комисија за удесе Савезне управе за цивилно ваздухопловство, али зашто је дошло до квара мотора није успела да утврди јер је апарат био потпуно уништен и ускоро бачен на отпад. Кад су људи из ове комисије, махом искусни ваздухопловци и са

по 1.000 сати летења, при реконструкцији догађаја видели олупину авиона, вртели су главом у неверици.

— Па ово је просто немогуће! — рекао је један од њих гледајући час у раздупан авион час у мене читавог и здравог. Све њих је ипак највише зачудило то како резервоар пун бензина, око 180 литара, није приликом пада експлодирао и запалио се што се иначе редовно дешава!

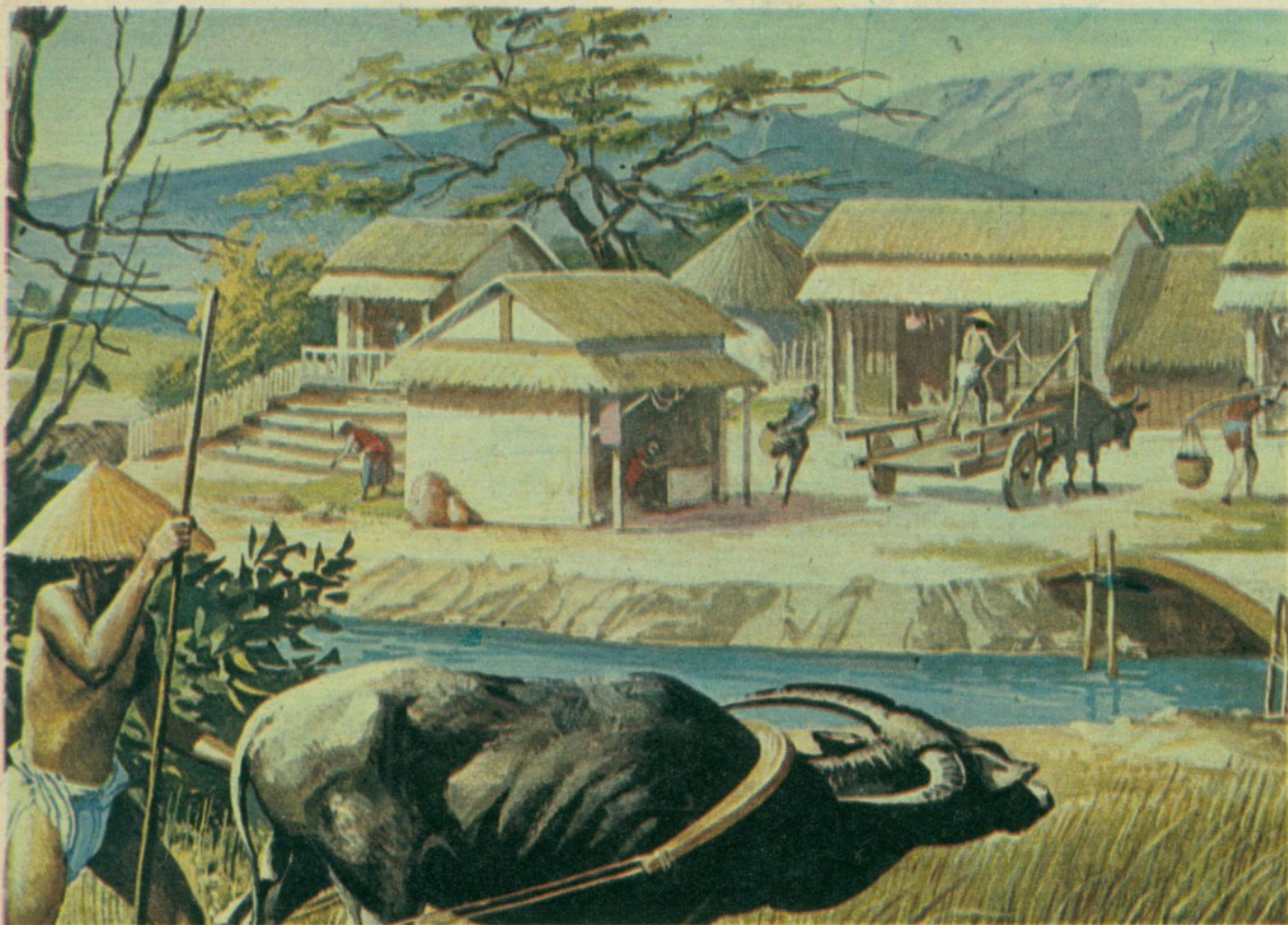
Ја и даље летим, али сам сигуран да никад нећу заборавити 5. новембар 1970. године, као ни Камиџорца, ни мајстор с крова Милутиј Јанковић.

Воја Благојевић,
спортски пилот,
Краљево

ИСТОРИЈА НАШЕГ СВЕТА

КИНА

1

ДРУГА НА СВЕТУ — Кина се налази у источној и јужној Азији и друга је по величини земља на свету. Насељена је још од најраније преисторије. Познато је налазиште из каменог доба у близини Пекинга. Оружје, зидови колиба, остаци огњишта и разни предмети за домаћинство сведоче да су ту живели људи још пре око 6000 година. Они су познавали земљорадњу и наводњавање па су реке Хоангхо и Јаңгцекјанг за кинеску цивилизацију од истог значаја као Нил у Египту и Тигар и Еуфрат у Месопотамији.

2

ДИНАСТИЈА ЧОУ — У сливу реке Хоангхо основана је пре око 5000 година прва кинеска робовласничка држава чија је историја обавијена легендама. Касније ничу већа и мања царства од којих је најпознати-

4

ПРОТИВ ХУНА — Да би земљу заштитио од жестоких напада Хуна и других азијских номада, Ченг је извршио војне реформе. Најзначајније његово дело је чувени кинески зид, осмо светско чудо, чије је грађење почело у III веку пре н.е. а наставили су га каснији цареви. Зид је дугачак 3000 километара, дужина Европе од Шкотске до Дарданела, висок од 5 до 10 а широк између 5 и 8 метара. То је једина људска творевина која се са Месеца види голим оком. Династија Ченг оставила је и дивна уметничка дела.

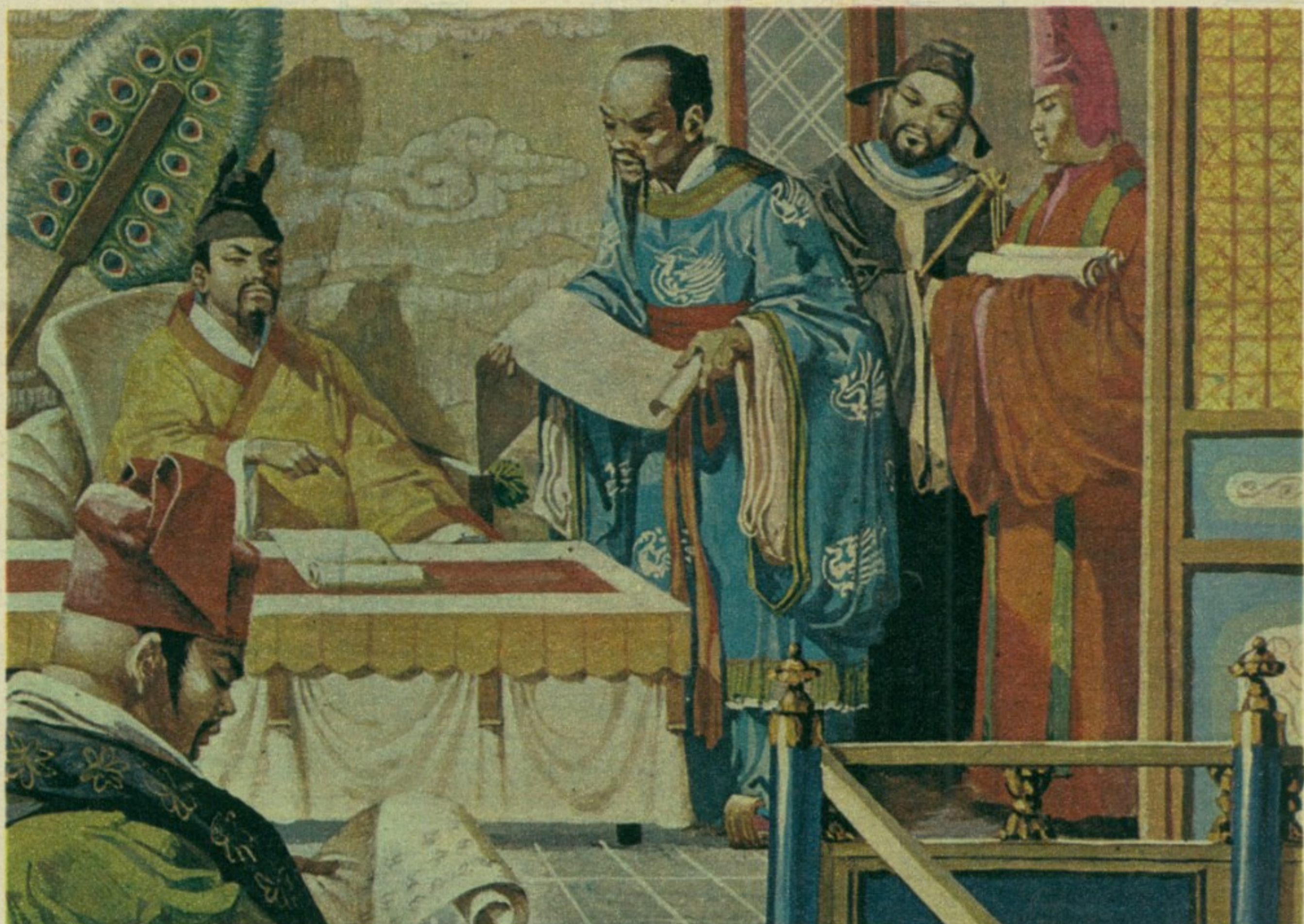
5

ЖУТИ ТУРБАНИ — Царство Ченга смењује династија Хан за време које сасвим преовлађују феудални друштвени односи. Династије се нису увек смењивале на миран начин: често су употребљавани отро-

Осмо светско чудо

је царство Чоу настало пре око 3000 година. То је и почетак феудализма у Кини. На челу државе је цар, божанство над божанствима, окружен сјајем и тајанственошћу и сасвим неприступачан обичном свету. Држава живи од рада робова и сељака који таворе у беди.

3

ПРВИ ЦАР — Робови и сељаци обрађују земљу, копају канале за наводњавање, гаје свилену бубу — основ чувеног кинеског свиларства — служе војску, подижу градове. За време царства Чоу јављају се први устанци потлачених који слабе и доводе до распадања ову династију у VII веку пре наше ере. После ње Кином владају цареви династије Цин којима полази за руком да освоје и земље у сливу Јангцекјанга и тиме уједине читаву Кину. Најпознатији владар је Ченг који је узео титулу **први цар**.

ви, неки цареви су задављени а власт се заузимала силом. За време Хана поново пламте побуне од којих су најчувенији устанак Црвених обрва под вођством сељака Ван-Чуна и Жutih турбана на челу с браћом Цан. Кина истовремено постаје позната по свили и хартији.

6

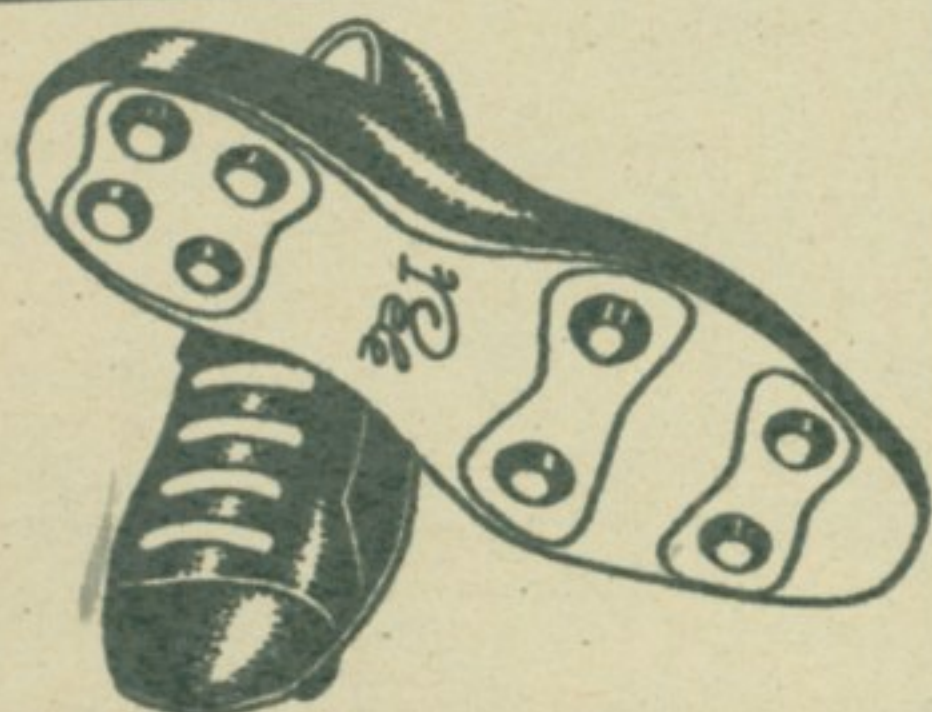
ЗМАЈЕВИ ОД БРОНЗЕ — Кинези су славили своје богове у раскошним храмовима — пагодама — подигнутим у планини. Архитектонска целина састојала се од зграда и павиљона украшених споља и изнутра фантастичним статуама змајева и животиња од камена и бронзе а преовлађивале су зелена и жута боја. Главни храм био је покривен куполом терасастих кровова. У њему је блештало од прекрасних мозаика и украса. Између I и II века у Кину је стигао будизам чији су свештеници названи **бонзе**.

НАСТАВИТЕ СЕ

Sport

КОМБИНАТ ЗА ПРОИЗВОДЊУ И ПРОДАЈУ
СПОРТСКЕ И ТУРИСТИЧКЕ ОПРЕМЕ
ЕКСПОРТ-ИМПОРТ, БЕОГРАД, Вишњичка 84
Телефони: центрапа 666-122, продајно 666-981

КОПАЧКЕ „ПЕЛЕ“ од бокс ко-
же. Пластични ђон, крампони
комбинација пластике и алуми-
нијума (крампони се мењају).

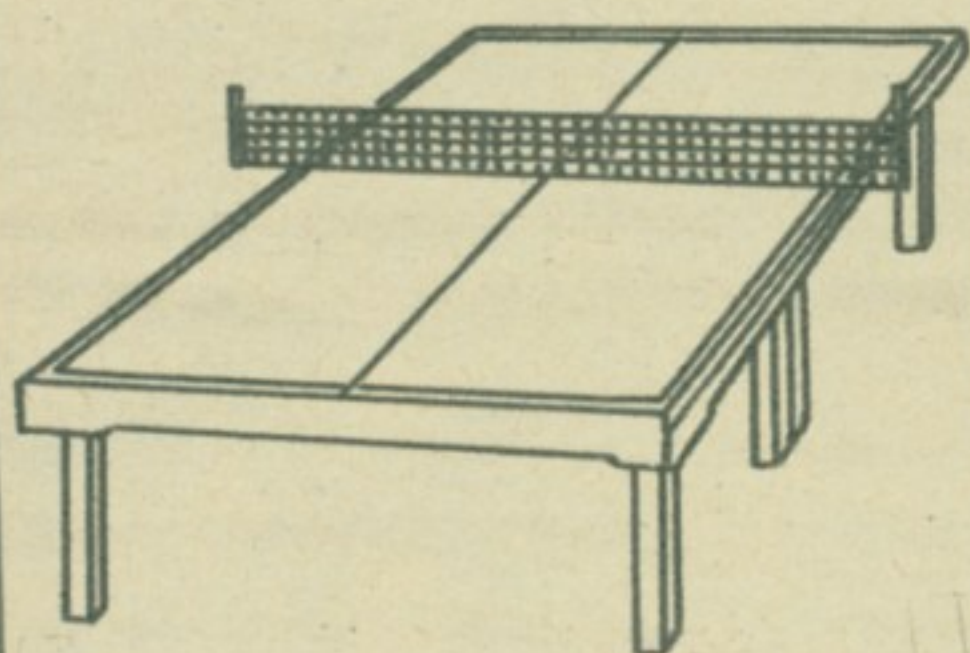
ЛОПТА ЗА РУКО-
МЕТ од белог или
жутог хром-крупона,
састоји се од 18 де-
лова. Патент гума.

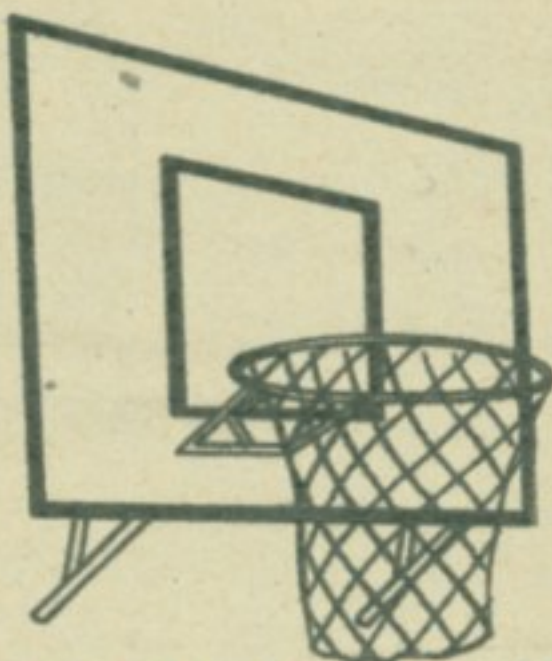
ФУДБАЛСКА ЛОП-
ТА од хром-крупо-
на или хром-врата
(од 18 и 32 дела).
Ручни рад. Патент
гума.

ФУДБАЛСКЕ ЦИПЕЛЕ (са ко-
жним или пластичним крампони-
ма) од говеђег бокса. Ђон од гу-
амита.

ПИНГ-ПОНГ СТО од оуковог
панела и јеловине. Висина 76,
ширина 152, дужина 274 цм.

КОШАРКАШКА ТА-
БЛА од водоотпор-
ног шпера или секу-
рит стакла. Величи-
на 180 x 120 цм.

Све ове производе и остале спортске реквизите можете
набавити у продавницама комбината „СПОРТ“:

Београд: Теразије 29, Балканска 45, М. Тита 41а, Сремска 6, Влај-
ковићева 11 и Бул. Револуције 148
Земун — Лењина 8, Нови — Победе 36, Крагујевац — Моше Пија-
де, Крушевац — Револуције 20, Краљево — Омладинска 26, Чачак
— Кужељева 5, Ваљево — Кнез Милоша 49, Зајечар — Љубе Не-
шића 11, Лесковац — Касп. Мост 66, Пожаревац — Дринска 1, Ђу-
прија — М. Тита 114, Смед. Паланка — М. Тита 10, Панчево — Ж.
Зрењанин 14, Нови Сад — Народних хероја 1, Суботица — М. Тита 6,
Зрењанин — Серво Михаљ 10, Сента — Маршала Тита, Вршац —
Трг победе 5, Кикинда — 7. јула 11, Сомбор — Трг Братства једин-
ства 3, Кос. Митровица — Маршала Тита, Призрен — Расима Арифџе,
Печ — М. Тита 29, Титоград — Слободе 3, Загреб — Бул. Соц. рево-
луције 9, Вараждин — Гундулићева 4, Карловац — Радићева 18,
Сисак — Кранчићева 5, Бјеловар — Маршала Тита, Сплит — Мару-
лићева 3, Осijek — М. Горког 1, Пула — 1. Маја 33, Дубровник —
Од Пуча 2, Сарајево — Васе Мискина 1 и Васе Мискина 29, Бања
Лука — В. Маслеше 22, Тузла — Др Мујбеговића 4, Мостар — М. Тита
104, Зеница — М. Тита 11, Добој — И. Капетановића 31а, Бихаћ —
АВНОЈ-а 59, Приједор — М. Тита 95 и Куманово — Лоле Рибара 14.

ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

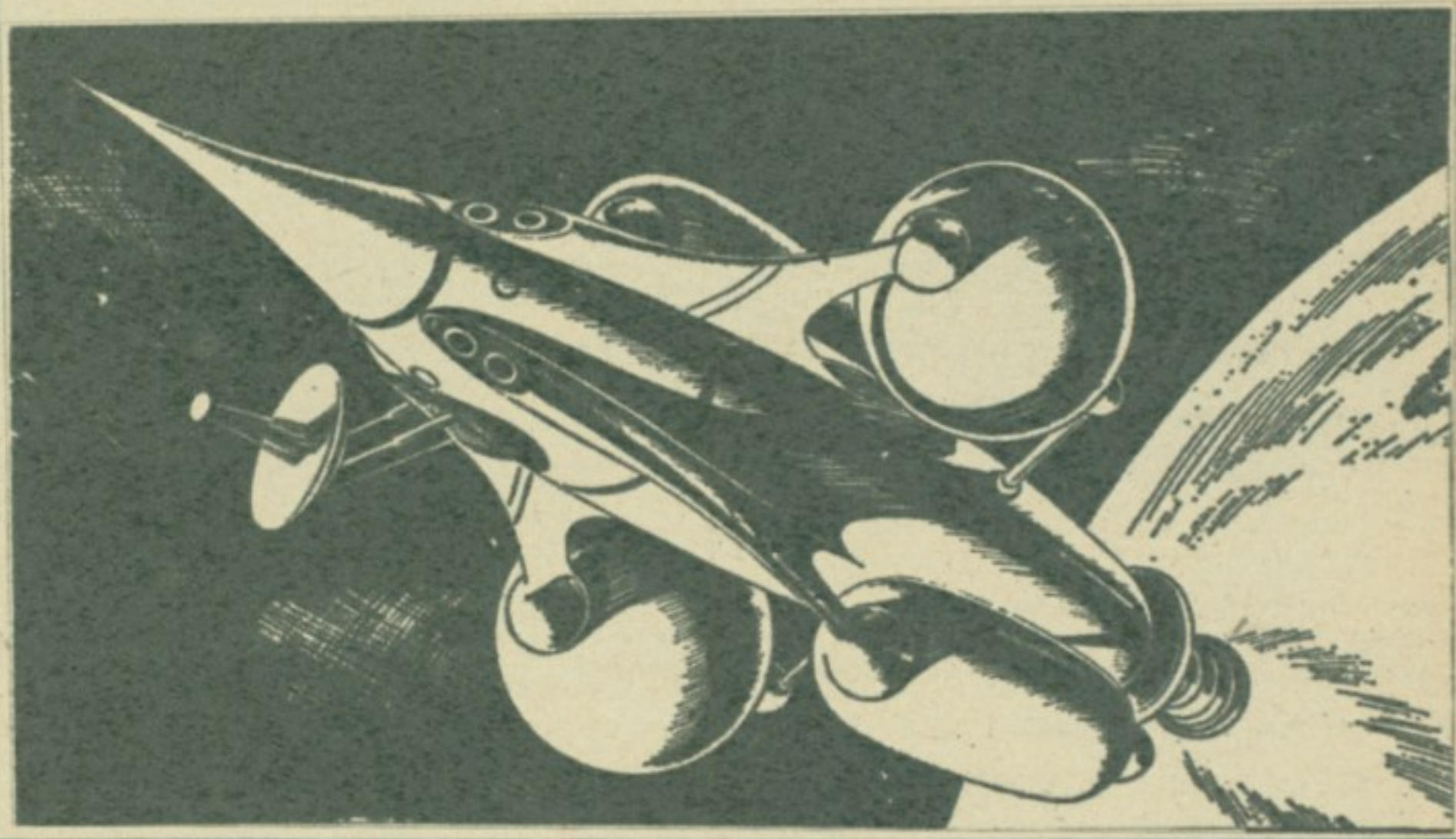
СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МА-
ТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО
ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊОШКОЛ-
СКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у са-
радњи са групом познатих педагога при-
редило је специјално за гимназијалце и
средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ
МАТУРУ“ који садржи сажето градиво
из СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИС-
ТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ,
ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ и МАТЕМАТИКЕ по
наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан
на 378 страна, за припрему матуре и за
брзо и успешно понављање градива у
току школске године. Можете га доби-
ти доузећем, по цени од 40 н. дин. за са-
мо неколико дана ако пошаљете писмо
или дописницу са наручином на: НИП
„КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7,
11001 Београд.

У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП

ФЛАШ ГОРДОН: ФАРМА У КОСМОСУ

ENERGOINVEST
НАГРАДНА ИГРА

МАЧАК!

За победнички цртеж прошлог
кола проглашен је цртеж МАЧ-
КА који је добио 883 гласа.

Следећи добитници најбоље су
обојили маскоту мачка и добили

на поклон по једне саонице:
Душко Летић, М. Тита 60, 23271

Кумане

Срешко Кедвеш, Харамбашиће-
ва 36а, 41000 Загреб

Амра Ђукић, Бориша Ковачеви-
ћа 4, 71000 Сарајево

У МОСКВУ И ЛЕЊИНГРАД
ПУТУЈУ:

Мирјана Летић, М. Тита 60, 63271

Кумане

Бранка Кедвеш, Харамбашићева
36а, 41000 Загреб

Бахра Ђукић, Борише Ковачеви-
ћа 4, 71000 Сарајево

$$5x + 7y = 5x + y$$

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ
МАТЕМАТИКЕ“ за прве раз-
реде средњих школа — једи-
на књига у нашој земљи из
које ученици могу лако да на-
уче КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ
ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ!
Књига садржи КОМПЛЕТНУ
ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА.
Испорука одмах. Плаћање
приликом преузимања од по-
штара. Цена 30 н. дин. Нару-
чите писмом или дописницом
на адресу: МАТЕМАТИКА,
Сарајево, Д. Манџина 16.

ЈЕДНА
АЛИ
ВРЕДНА

Чело вреди више од
потилука

(Стара латинска пословица)

ДРЖИ КОРЊАЧУ!

РЕЈ БРЕДБЕРИ

ЈА, ТИ И ЦИМ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Зар не би било лепо кад бисмо се сушра ујутро пробудили и усћановили да је цео свећ несћао и да све ђочиње из ђочешка

Јесмо ли сами?

Одједном, машина стаде. — Нестало је горива — рече човек и, уздхнувши, извади резервну канту из једног сандука те поче да сипа из ње у резервоар. Његова жена и син седели су мирно и слушали пригушено брујање природе.

— Море је дивно, зар не?
— Свиђа ми се — рече дечак.
— Хоћемо ли мало да се одморимо? Колико смо данас прешли?

— Мање од сто педесет километара — рече човек. — Али, ако будемо журили, нећемо видети ништа. У Монтреј можемо стићи и сутра, а у Пало Алто прекосутра.

— Ура! Значи, остајемо! — узвикну дечак.

Жена је скинула велики сламни шешир откривши своју златну косу. Толико су се дуго возили у климативним колицима да им се покрет већ био уткао у тела и сада кад су стали осећали су се чудно.

— Да једемо!
Дечак и жена већ су седели крај столњака распростраг на обали кад им се човек придружио. Имао је на себи одело и кравату, као да је очекивао да ће неког срести. Пошто је разделио сендвиче и извадио поврће из конзерве, разлабавио је кравату и скинуо сако, непрекидно се осврћући као да је био спреман да га, ако устреба, поново обуче.

— Јесмо ли сами, тата? — упита дечак преко залогаја.

— Јесмо.
— И нигде, баш нигде никога нема?

— Нигде.
— Зашто ме то стално питаш? Није било тако давно да се не би могао сећати: само пре неколико месеци.

— Кад се напрегнем, сећам се. Шта се десило са свима њима?

— Не знам — одговори човек.

Само без насиља

Говорио је истину. Када су се једног јутра пробудили, свет је био опустео. Рубље код суседа је, додуше, још висило на конопцу, пред кућама су били паркирани аутомобили, али се нису чули уобичајени суседски поздравни нити је хучао градски саобраћај.

Претходне вечери човек је седео са женом на веранди испред куће, када су му донели вечерње издање новина. Не усуђујући се ни да погледа наслове, рекао је:

— Питам се када ће се бог коначно уморити и збрисати нас са лица земље.

— Предалеко смо отишли — сложила се жена. — Какве смо будале сви ми!

— Зар не би било лепо — он запали лулу и одби један дим — када бисмо се сутра ујутро пробудили и могли да установимо да је цео свет нестао и да све почиње из почетка?

— Кад би овог тренутка то могао да постигнеш притиском на дугме, би ли то учинио?

— Мислим да бих — рекао је. — Али, да не буде никаквог насиља, да једноставно нестану. Да остане само земља, море и ствари које расту, као што су цвеће, трава и воћке. Наравно, и животиње, и њих бисмо оставили. Све осим човека који лови кад није гладан, једе пуног стомака и који је зао кад га нико не дира.

— Наравно — насмешила се жена — и ми бисмо остали.

Доживојни излеш

— Да, то бих волео — маштао је човек. — Замисли, био би то највећи летњи распуст у историји. Само ја, ти и Цим. Не бих задржао ни кола, изабрао бих неки старински начин путовања... Понели бисмо само пуну корпу сендвича и три боце оранжаде. Уз пут бисмо се снабдевали из празних радњи по пустим градовима...

Седели су дуго без речи, а између њих су лежале пресавијене новине.

Коначно, она проговори:

— Зар не бисмо били усамљени?

И тако је сутрадан освануло јутро новог света. Пробудили су се међу меким звунцима земље која је сада била само једна велика долина и чији су градови већ почели да гону у коров. Открили су то са необичним миром, можда због тога што им је већ дуго било доста градова и што су имали толико лажних пријатеља.

Доручковали су, не будећи дечака, а затим је муж рекао:

— А сада, да видимо шта треба да предузмем.

— Да идеш на посао, шта би друго?

— Ти још не верујеш? — насмејао се. — Нема више посла, нема шефових косих погледа. Изишли смо из глупог уобичајеног живота и више се никад нећемо вратити у њега. Дођи!

И он је поведе у шетњу пустим градским улицама.

— Нису умрли — говорио је. — Само су нестали. Да видимо шта је са другим градовима.

Ушао је у једну телефонску говорницу и позвао Њујорк, Чикаго и Сан Франциско. Нигде одзива.

— Да, сви су нестали осим нас

— рече жена. — Чудно, требало би да ми је жао, а ја се осећам тако срећном!

— Зашто би требало да ти је жао? Ништа се страшно није догодило. Нису се мучили. Нестали су, а да нису ни знали. Сада ни-ком ништа не дугујемо. Једино смо дужни да будемо срећни. Помисли: тридесет година среће!

— Мораћемо имати још деце!

— Зар да обновимо људску врсту? Не, нека Цим буде последњи. А када и он нестане, нека коњи и краве, веверице и инсекти преузму свет. Они ће знати шта с њим да учине. Једнога дана ће, можда, нека друга врста, способна да усклади природно осећање среће са исто тако природном радозналешћу, подићи нове градове ни налик на наше — и преживеће. Толико. А сада, ко ће пре до куће! — И они потрчаше што годинама већ нису чинили.

**Ви сће
ілуји!**

Жена и дечак вратили су се из шетње обалом са великим влажним шкољкама и лепим ружичастим каменчићима. Човек их је сачекао, овога пута без сакоа и кравате. Сели су и отворили боце са оранжадом. До ноздрва им је допирао мирис растопљеног катрана са пруге, помешан са дахом мора који је доносио ветар. Човек лако удари по мапи која му је стајала на коленима.

— У мају ћемо бити у Сакраменту, а онда крећемо према Ситлу. У јулу смо у Вашингтону — то је тамо најбоље доба године. Затим, опет на југ...

Дечак, коме је ово било досадно,

Наједном више није било ни буке, ни мржње, ни покварених људи, ни глупе деце. Њујорк, Чикаго, Сан Франциско полако су тонули у коров.

отрча на обалу и стаде да баца каменчиће у воду правећи „жабице“.

— Затим у Флориду — наставио је човек. — Њујорк у јуну. Лето у Чикагу. Наредне зиме, можда Мексико Сити? Ићи ћемо где год нас пута буде водила. Ако и не знамо где води, свеједно, ићи ћемо да то утврдимо. А онда ћемо једне године кренути низ Мисисипи. Увек сам то желео! Довољно за читав живот...

Он изненада ућута. Покушао је да склопи мапу, али пре него што је то успео да учини једна суза му склизну низ образ и паде на њу.

Жена га ухвати за руку. Он је чврсто стеже, затвори очи и рече:

— Како би било лепо кад бисмо сада заспали и сутра ујутро нашли све како је било! Све лудости, сву буку, сву мржњу, све кошмаре, покварене људе и глупу децу, сву збрку, сву наду, жељу и љубав!

Она је за тренутак остала непомицна, а затим полако климнула главом.

Тада се обоје тргоше. Јер, поред њих је ко зна већ колико стајао дечак држећи у руци празну боцу од оранжаде.

Дечаково лице било је бледо.

— Тата, — рече он — ни ти немаш с ким да се играш!

Жена заусти да нешто каже, а човек пружи руку према дечаку. Дечак устукну:

— Ви, ви, ви сте глупи, глупи! — А затим потрча ка океану и седе на обалу плачући.

Шта је најписао?

Жена хтеде да устане, али је муж спречи:

— Пусти га! — рече.

Дечак изненада престаде да плаче. Сада је писао нешто на комаду папира. Савио је папир и стрпао га у боцу од оранжаде, а онда ставио запущач. Замахнуо је и боца је полетела кроз ваздух.

„Шта ли је то написао?“ — питала се жена.

После дугог времена вратио се и стао пред родитеље посматрајући их. Лице му није било ни тужно ни радосно, поглед ни светао ни мрачан већ нека чудна мешавина свега тога. Преко његових рамена видели су боцу која се њихала у води полако се губећи из вида.

„Је ли написао оно што је чуо да смо пожелели?“, питала се поново жена. „Или можда нешто друго, нешто сасвим своје? Можда је пожелео да сутра, кад се пробуди, буде потпуно сам, без мајке и оца, без глупих одраслих људи са њиховим глупим жељама и да потпуно сам настави вечито путовање кроз дивљину континента?“

Тражила је одговор у његовим очима, али га није нашла. А није се усуђивала да пита.

— Време је за покрет — рече отац.

Попели су на дресину корпу са храном и ставили дечакову гомилу шкољки на дашчани под. Жена је наместила свој сламени шешир, а човек везао кравату и обукао са, а онда су кренули. Седећи на клупи посматрали су океан у коме се још видео одблесак боце.

— Да ли је довољно пожелети? — питао је дечак.

— Некад и превише довољно — рече отац.

Дечак је одсутно климнуо главом. Затим се окренуо у правцу из кога су кренули.

Ускоро су међу брдима нестали жена, човек и дечак. Шине престадоше да подрхтавају и прашина од рђе која је поскакивала по њима слеже се.

Море је гласно шумело.

Господар мамута

НИЗ ПЛАНИНСКУ СТМИНУ КРЕНУЛА ЈЕ ОГРОМНА МАСА СНЕГА...

УЗ СТРАШНУ ТУТЊАВУ ЛАВИНА СЕ СРУЧИЛА НА КРАЈ МАМУТА...

МЕБУТИМ, МО-ВХУМ КОЈИ СЕ С НЕКОЛИКО ЖИВОТИЊА НАЛАЗИО НА ЗАМЕЉУ, ОСТАО ЈЕ ПОШТЕБЕН...

МЕБУТИМ, НЕДАЛЕКО ОДАТЛЕ, ПРОБИЈАЛА СЕ ЈЕДНА ОД ЊЕГОВИХ ЖРТАВА...

1055

ПЛОЧА ЗА ВАС

Цецилија

Дует који сачињавају студенти Владимир Марковић и Драган Балабан „Влада и Бајка“ појавио се пре неколико месеци свирајући понајвише песме америчких композитора Сајмона и Гарфанкела. На њиховој првој плочи налазе се композиције „ЦЕЦИЛИЈА“ и „ЗВУК ТИШИНЕ“ — која је добро позната из филма „Дипломац“. Продукција РТБ, а цена 9,30 динара.

Кинкс

Енглески ансамбл Кинкс чији је духовни вођа један од браће Дејвис, члан ансамбла Дејв, увек је био радо слушан. После свог великог хита „Лола“ у нашим продавницама се појавила њихова нова плоча са композицијама „КОЖА И КОСТ“ и „ЧОВЕК 20. ВЕКА“. Посебан начин музицирања даје овим мелодијама изванредан звук. Плочу је издао „Југотон“, цена 9,30 динара.

ТАЧНО ВРЕМЕ

Маријин сат је стао и она не зна колико је сати. Зато се зауставља пред једном часовничарском радњом чији је излог препун сатова. Али, од свих тих сатова само један ради тачно. Помози Марији да открије који је то сат, а ми ћемо теби помоћи: три часовника закашњавају сат и по; четири касне 15 минута; два иду напред двадесет минута а остала два иду напред два часа. Часовника као што и сам видиш, има много више, али ће ти ови чије смо ти време дали помоћи да нађеш онај који показује тачно време. Задатак није лак и захтева мало пажње и стрпљења.

Дописницу са тачним одговором и својом читко исписаном адресом пошаљи ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ, 11001 Београд, П. факс 124 до 1. априла ове године.

Међу онима који буду послали тачан одговор извући ће се на срећу имена добитника 10 награда.

ПЕТ

ДЕЦИЈИХ
САТОВА

ПЕТ САТОВА

ПРИВЕЗАКА

НОВА НАГРАДНА ИГРА

- Енергоинвест ће ускоро организовати нову велику наградну игру под називом „Клубови Енергоинвеста“.

- Осам првих награда у вредности од 80.000 и још много других лепих поклона за учеснике игре!
- Пратите наш лист да бисте на време послали пријаве за учешће у овој занимливој игри. У следећем броју детаљнија упутства.

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

ри новац, Санда Фридри, Јобова 16, 58000 Сплит.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше домовине. Идем у VII разред. Волим спорт а нарочито пливање. Хоби ми је писање песама и хумора. Светлана Бокун, Насеље Нестор Цилитов — тепел — 11, 21220 Бечеј.

Ученица сам гимназије и имам 18 година. Желим да се дописујем са младима из наше земље и иностранства. Волим народну и забавну музику. Сакупљам разгледнице. Катица Ратковић, Гајева, 10, 43400 Вировитица.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Имам 14 година Хусо Хоџић, о. ш. „Хахам Мит хат“, 75420 Вратунац.

Имам 9 година. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Волим забавну музику и Кићу Слабинца. Скупљам: салвете, фотографије певача и „Кандит“ маркице. Гордана Кустурић, Српачка 1, 11060 Београд.

Имам 17 година. Навијам за „Партизан“. Желео бих да се дописујем са друговима од 14 до 17 година. Саво Веселиновић, Јове Букића 61, 55000 Славонски Брод.

Имам 14 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и СССР. Језик дописивања српскохрватски и руски. Скупљам марке и „Кандит“ маркице. Волим забавну и бит музику и вестерн филмове. Слободан Милошевић, уч. VIII/1 о. ш. „Борис Кидрич“, Футошки пут 44, 21000 Нови Сад.

Желим се дописивати и мењати марке за разгледнице. Јелена Лазаревић, М. Тита 72, 37220 Брус

Имам 14 година и желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Скупљам аутомобиле и фотографије страних бит састава. Волим бит музику. Зорница Јовановић, Радних бригада 5/16, 18000 Ниш.

Имам 17 година. Желео бих да се дописујем са другарицама и друговима широм наше земље. Хоби ми је сакупљање плоча забавне музике и флачака. Навијам за „Црвену звезду“. Миле Марковић, Трг Лазара Нешића 9, 24000 Суботица.

Ученица сам 7 разреда. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије. Језик дописивања српскохрватски и немачки. Erika Maier, Hauptstr. 62, 7921 Ochsenberg, Deutschland.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама који су рођени 18. III 1959. године. Мерима Мехмедбашић, Јанкомирска 3, 41000 Загреб.

КО ГДЕ ПУЦА?

Драги Забавниче!

Твој сам дугогодишњи читалац. Пошто много волим кошарку веома сам се обрадовала кад сам у броју 1046 прочитала оно што је о тој дивној игри написано. Али сматрам да сте направиле једну грешку: ви кажете да играчи пуцају у игри на свој кош а бране туђ. У књижици о кошаркашким правилима коју је издала Међународна кошаркашка федерација пише у дефиницији кошарке: ЦИЉ ЈЕ СВАКЕ ЕКИПЕ ДА ЛОПТУ УБАЦИ У ПРОТИВНИЧКИ КОШ. Ко је у праву?

ВЕСНА ИЛИЋ, Београд, Б. Недића 2

Кошарка је веома динамичан спорт и готово да нема године кад се не измени неко правило. Тако су већ сада судије које ће водити утакмице на олимпијади у Минхену добиле предлог измена (између осталог о укидању средње линије) и о њима треба да се изјасне. Нешто слично

догодило се и са правилом о томе да ли се у кошарци пуца на свој или противнички кош. Све до последњег састанка ФИБЕ важило је правило да се у кошарци пуца на свој сопствени кош и игру добија екипа која сакупи више поена (кошева). Ово правило се може прочитати у свим великим светским енциклопедијама, а у великој „Британици“ изричито пише: „Ако играч убаци лопту у противнички кош, онда се згодитак рачуна противничкој екипи“. Међутим, недавно је ово правило измењено, па сада и за кошарку важи оно што и за остале игре с лоптом тј. циљ је сваке екипе да убаци лопту у противнички кош, а да при том не дозволи противнику да освоји лопту и постигне погодак.

У ПРАВУ СИ!

Драги Забавниче!

Ми, твоји стални читаоци, имамо право да се љутимо да неке твоје поступке. Није лутимо да се купони за поједине конкурсе и наградне игре појављују на твојим страницама у току трајања конкурса и да се на крају понове исти купони. Тако је било са „Животињским царством“, квизом и сада са „Бонаниом“. На тај начин они који те само повремено читају могу да учествују у конкурсима РАВНОПРАВНО са нама који чувамо сваки број и сваки купон.

НАТАША МИТРОВИЋ, Шуматовачка 17/6, 37000 Крушевца

Слажемо се са твојом примедбом, Наташа! Убудуће нећемо понавља-

ти купоне за наше конкурсе. Али, пошто се може догодити да и највернији читаоци Забавника изгубе један од неколико купона, вероватно ћемо за неке веће конкурсе објављивати по један резервни купон који може да замени било који други. Теби захваљујемо и позивамо те, као и остале читаоце, да нам упутиш критике увек кад будеш сигурна да су оне умесне.

СКУПЉАЧИМА СЛИЧИЦА

Драги Забавниче,

Скупљам сличице „Животињско царство“, па вас молим да објавите да ми недостају бројеви 14, 51, 31 и 170. Молим другове који имају дупликате да ми пошаљу.

МИРСАД ХОЏИЋ, Ослобођење бр. 4, 75400 Зворник

МИРИНА МОЛБА

Драги Забавниче!

Надам се да ће ми твоји пријатељи помоћи да попуним свој албум са „Koloy's“ новцем за игру. Недостају ми бројеви: 9, 15, 66, 73, 77, 113 и 117. Зауверат послат ћу неке друге бројеве или разгледнице свога града. Унапријед хвала!

МИРА ХРИСТИЋ, На Клис 27, 61360 Врхника.

ПТИЦЕ ПЕВАЧИЦЕ

Драги Забавниче!

Верујем да ће ово о чему ти пишем интересовати и друге твоје читаоце, па те молим да моје писмо објавиш у Малој пошти. Желим да купим књигу о КАНАРИНЦИМА, ПАПАГАЈИМА и другим сличним птицама, али не знам коме да се обратим. Ако можеш, помози ми.

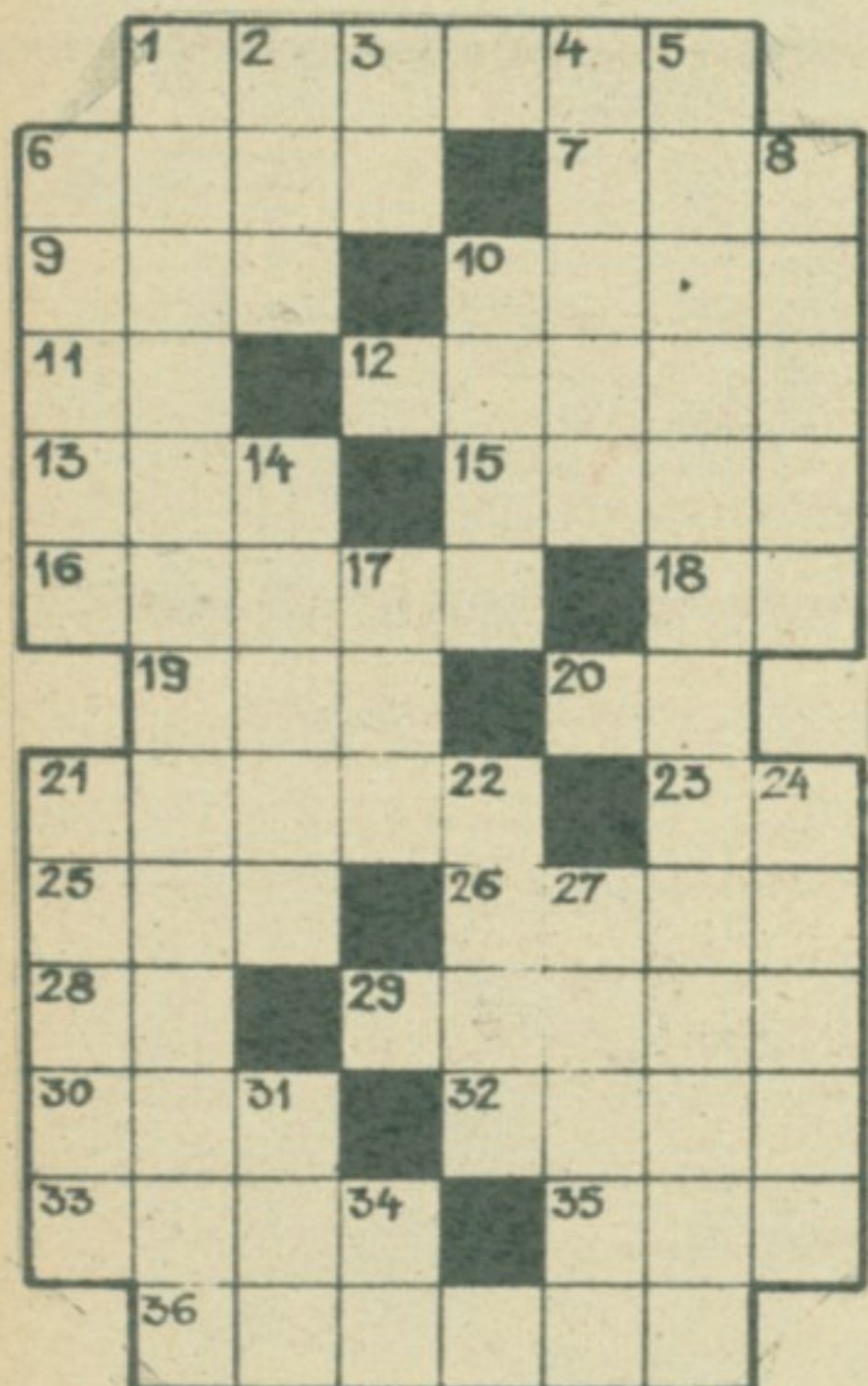
Сарачи Ерче, Ул. Гоце Делчев 13, 91230 Гостивар

Све о канаринцима и папагајима, славујима, шевама и осталим птицама певачицама можеш наћи у књизи инж. Боре Васића „Канаринци, шумске певачице и папагаји“ коју је издала Задружна књига у Београду. Ова књига ће ти најбоље помоћи да упознаш птице које те интересују а уз њу ћеш моћи и сам правилно да их одгајаш и одржаваш. На последњим странама књиге налази се и адресар узгајивача птица широм Југославије. Ако желиш да је набавиш, обрати се свакој Нолитовој књижици која ти се налази у близини или пиши на адресу: Нолит (продајно одељење), Теразије 13/IV, 11000 Београд. Цена је повољна.

* УКРШЋЕНЕ РЕЧИ *

Водоравно: 1) наступање, 6) предграђе Париза, познато по изради порцулана, 7) пустињска животиња, 9) обор, 10) фарба, 11) иницијали нашег књижевника („Страдија“), 12) крволочна звер, 13) француски књи-

жевник („Јадници“), 15) Личност из Дизнијевих стрипова, 16) рад, 18) лична заменица, 19) војна формација, 20) скраћеница за телевизију, 21) птица грабљивица, 23) митолошки бог подземља, 25) папагај, 26) привремено, 28) скраћеница за рачун, 29) ђаво, 30) француски сликар, учитељ Саве Шумановића и Зоре Петровић (Андре), 32) река у Црној Гори, 33) главни град Норвешке, 35) конач, 36) град у Босни.

Усправно: 1) одсуство одговорности, 2) град у Француској, 3) скраћеница за својеручно, 4) рола, 5) име и презиме нашег познатог сликара („Бој петлова“), 6) прича у сликарима, 8) врста гуштера, 10) канцеларија, 14) лице, 17) речно острво, 21) име глумца Булћа, 22) материјал за покривање кућа, 24) енглески филмски глумац (Роберт), 27) органска хемијска једињења, 31) земљиште, 34) кост (мед.).

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) клизавица, 9) вена, 10) авет, 11) род, 12) Трене, 13) жи, 14) леј, 15) ас, и, 16) долар, т, 18) Цер, 20) очај, 22) анал, 24) Аден, 26) смех, 28) Ири, и, 30) Адамо, ш, 32) иј, 34) ноа, 35) ра, 36) тенис, 38) вод, 39) отац, 40) брдо, 41) милиметар.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Миролуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живоград Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у страниј валути: DM 52.— \$ 14.— £ 78,40.— Sfr 61,60.— Sfr 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефон: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

